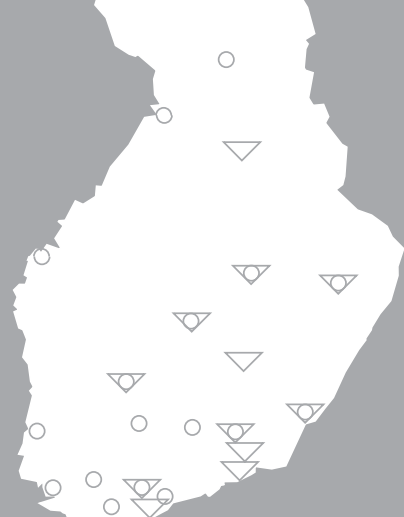

KOKKOTUKI 2/10

AUTOVARAOSAKAUPAN
EDELLÄKÄVIJÄ
JO VUODESTA 1965

BROMAN GROUP OY

Broman Group Oy on vuonna 1965 perustettu yritys, jonka toiminta on keskittynyt auton varaosa- ja tarvikemyyntiin sekä kodin ja vapaanajan tuotteisiin. Toimimme AD Varaosa-Maailma ja Motonet -liikeketjuina laajalla alueella Suomessa.

-lehden juuret juontavat aina päivämäärään 2.4.1960, jolloin Karjalan Jääkäripataljoonan reservin aliupseerikurssi n:o 39 oppilaskunta julkaisi oman kurssijulkaisun Vipinä-lehden nimellä. Aiemmin ilmestyneet kurssijulkaisut olivat lähinnä monistenuppuja. Kurssi n:o 40 julkaisi oman kurssijulkaisunsa Korpisoturi -nimellä, jolla nimellä se ilmestyi aina vuoteen 1967. Vuosina 1967-1990 lehti ilmestyi Karjalan Jääkäri -nimellä. Vuodesta 1991 alkaen lehti on ilmestynyt nimellä Korpisoturi.

Kannen kuva:
Toimitus

Graafinen toteutus:
Toimitus

Päätöittäjä:
everstiluutnantti
Martti Koivula
Puh 0299 432 105
Fax 0299 432 109

Toimitus:
Terhi Pelkonen
Marko Jalkanen
Jukka Tiihonen
Markku Kanko

Taloudenhoitaja:
Jari Nousiainen
Puh 0299 432 190
Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset
toimitettava perille kirjallisena
osoitteeseen:
Pohjois-Karjalan Prikaati
Korpisoturi-lehti
PL 5, 80791 KONTIORANTA

Prikaatin ja Killan
nettisivu osoitteella:
www.puolustusvoimat.fi/pkarpr
e-mail: pohjois-karjalanprikaati@mil.fi

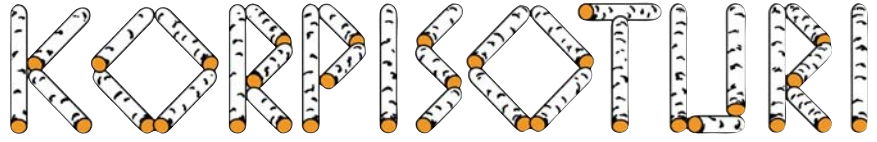
Ulkoasu/taitto/kuvat:
Toimitus

Painopaikka:
Suomen Painotuote
KM-Yhtymä Oy, Joensuu

Painos 2 500 kpl

Ilmestyminen
kaksi kertaa vuodessa:
huhtikuussa ja lokakuussa

Tilaukset:
Puh 0299 432 190
Irttonumero 8,50 euroa
Vuositilaukset 17 euroa
ISSN 0789-1474

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry:n lehti

2/10

Pääkirjoitus	4
Komentajan kynästä	5
Pakina	6
Vieraskynä	8
Hyvinvointipalsta	10
Prikaatissa tapahtuu	11
Korven kätköistä	26
Urheilu ja tekniikka	28
VMTK	33
Historianurkkaus	34
Työsuhteasunnot	37
Vapaaehtoinen maanpuolustustyö	38
Kiltapalsta	42
JR 9 Perinneosasto	50
AUK:n kurssijulkaisu	55

PERUSKOULUTUS KUNTOON

Hyvä jääkäri ja Korpisoturin lukija!

Otin vastaan Pohjois-Karjalan Prikaatin esikuntapäällikön tehtävät vastaan everstituutnantti Tuomo Juvoselta toukokuun alussa. Tulin prikaatiin Pääesikunnan operatiiviselta osastolta, jossa toimin turvallisuussektorin johtajana. Peruskoulutukseltani olen jalkaväkimies. Varusmiespalvelukseni suoritin aikoinaan Savon Prikaatissa. Mukava on taas kantaa jalkaväen vihreitä kauluslaattoja. Asun Järvenpäässä. Olen naimisissa ja minulla on kaksi poikaa.

Minulla ei ole aikaisempia siteitä prikaatimme tai maakuntaan. Vanhastaan tiesin Pohjois-Karjalan Prikaatista telakuorma-autot, hassun väriset maastopuvut (ilmeisesti joku kokeiluversio), tarkka-ampujaosaamisen ja hyvin koulutetut varusmiehet. Koulutustulokset olivat valtakunnallisesti korkealla tasolla ja prikaatilla oli hyvä maine. Tiesin myös, että prikaatin lakkauttaminen tai alasajo oli noussut tapetille aika ajoin.

Positiiviset seikat ovat vahvistuneet. Olen oppinut, että täällä Pohjois-Karjalassa vallitsee erittäin korkea maanpuolustus- tahto. Nuoret miehet ja vapaaehtoisena asevelvollisuuttaan suorittamaan tulleet naiset ovat hyvähenkisiä ja motivoituneita. Henkilökuntamme on ammattitaitoinen, yrittää parhaansa, on ylpeä työstään ja

tuntee vastuunsa nuorten asevelvollisten kouluttajina. Varustus on ensiluokkaista. Perinteet ovat kunniaissa. Maastopukukin on vaihtunut samanlaisiin kuin muilla maavoimien joukko-osastoilla.

Puheille ja spekulatioille prikaatimme tulevaisuudesta emme mahda mitään. Vaihteeksi tuntuu olevan rauhallisempaa. Meidän käsissämme on ainakin yksi valtti. Pyrimme tekemään työmme mahdollisimman hyvin. Puhukoot koulutustulokset puolestaan. Prikaatissamme vallitsee hyvä henki ja tekemisen meininki. Jatkakaamme samalla tavalla Kollaan ja Jalkaväkirykmentti 9:n taistelijoitten perintöä kunnioittaen.

Prikaatimme toimintaa on tänä vuonna leimannut reipas vanhan ajan talvi ja ennätyshelteinen kesä. Kesäkuussa komentajamme johti 1/2010 saapumiserän ”loppusodan”, alueellisen taisteluharjoituksen, Valtimo - Nurmes - Lieksa -alueella. Joukot saivat arvokasta kokemusta taistelusta vaikeissa maasto-olosuhteissa.

Saapumiserän 2/2010 alokkaat astuivat palvelukseen heinäkuun kolmannella viikolla. Peruskoulutuskausi toteutettiin oloissamme poikkeuksellisen ja pitkäaikaisen helteisen jakson vallitessa. Helteet helpottivat vasta elokuun loppupuolella purkautuen rajuihin ukkosmyrskyihin. Ensimmäiset palvelusviikot toteutettiin matalla sykkeellä pitäen riittävästi taukoja ja pitäen huolta nesteytyksestä. Palveluksen rasitusta on lisätty vähitellen koulutuksen edistyessä. Prikaatimme toimintavalmiutta on muutamaan otteeseen koeteltu ja se on todettu hyväksi. Virka-apuosastoa on käytetty pelastuslaitoksen pyynnöstä metsäpalojen rajoittamiseen muun muassa Sotinpurolla. Onpa ampumaradan taustavalliakin sammutettu. Virka-aputehtävät ovat olleet vaativia ja raskaita, mutta ne on hoidettu kiitettävästi.

Ilokseni olen huomannut, että prikaatissamme on valittu tämän vuoden teemaksi

”Peruskoulutus kuntoon”. Painopisteinä ovat henkilökohtaisen aseennäkö, yksittäisen sotilaan ja taistelijajoukon toiminta ryhmän osana, toiminta pimeällä, taistelijan antama ensiapu ja ajoneuvojen käyttö. Utin Jääkäriyrykmentin kouluttamat erikoisjääkärit ovat toimineet kriisinhallintatehtävissä Afganistanissa turvaten muun muassa vaalien toimeenpanoa. Sattumaa vai ei, keskeisimmät sieltä saadut kokemukset korostavat juuri samojen perustaitojen osaamista. Kannustan kaikkia: jääkäreitä, ryhmänjohtajia, kokelaita ja henkilökuntaa terävöittämään toimintaansa, jotta teemavuoden tavoitteet saavutetaan. Kun perusteet ovat hallinnassa, niin joukkokoulutuskauden päätösharjoituksiin voidaan lähteä hyvillä mielin.

Perusteet ensi vuoden toiminnan suunnittelulle on saatu. Prikaatin osalta näyttää hyvältä. Loppusyksystä saamme prikaatimme uuden maastokuorma-autokaluston miehistönkuljetuskasetteineen. Ensi vuonna käynnistämme joukkotuotannon käyttäen liikkuamiseen maastokuorma-autoja. Varusmiehille koulutetaan NLAW-panssarintorjuntaohjusjärjestelmä. Maastovuorokaudet pidetään samalla tasolla kuin kuluvana vuonna. Tärkeimmät harjoitukset pidetään aikaisempaan tapaan. Tutkimustoiminta tulee olemaan vilkasta. Muuta toimintaa sopeutetaan tarvittaessa siten, että rahat riittävät annettuun kehykseen.

Kiitän everstituutnantti Tuomo Juvosta omasta ja toimituskuntamme puolesta Korpisoturin päätoimittajuudesta. Toivottavasti hänelle onnea ja menestystä uudessa tehtävässä. Lämmin kiitos kaikille kirjoittajille, tukijoille ja mainostajille - ilman teidän tukeanne lehti jäisi ilmestymättä. Parhaat tervehdykset kunnioitetuille sotiemme veteraaneille. Teitä on aina kunnia tavata eri yhteyksissä.

Päätoimittaja
Everstituutnantti
Martti Koivula

SOTILAALLINEN, RYHDIKÄS JA NOTKEA KAKSKYMPPINEN...

Joukko-osastomme saavutti prikaatina 20 vuoden iän 1.7.2010. Samoin viime kesänä tuli täyteen 70 vuotta siitä, kun Talvisodan taisteluista kotiutettu Jalkaväkirykmentti 34:n I pataljoona majoittui Tykistönmäen alueelle. Talvisodan jälkeiseen puolustusvoimien rauhanajan uudelleenjärjestelyyn liittyen käskettiin myös uusien varuskuntien perustamisesta. Niinpä Kontiolahden varuskunnan ensimmäinen varuskuntakäsä annettiin 28.8.1940.

Se, että varuskunta on 50 vuotta vanhempi kuin nykyinen joukko-osastomme, kuvaa osaltaan hyvin sitä monisäikeistä ja vaihtelevaa taivalta, joka Pohjois-Karjalan Prikaatilla ja sen rauhan ajan edeltäjäjoukoilla on takanaan. Huhtikuusta 1941 kesään 1941 9. Prikaati, loppuvuodesta 1944 keväeseen 1948 Kontiorannan - Nurmeksen - Ylämyllyn alueella Jalkaväkirykmentti 3, toukokuusta 1948 marraskuuhun 1952 Jääkäripataljoona / Jalkaväkirykmentti 3, joulukuusta 1952 vuoden 1956 loppuun Jääkäripataljoona 5 ja vuoden 1957 alusta kesäkuun loppuun 1990 Karjalan Jääkäripataljoona.

Puolustusvoimissa on sotien jälkeen tehty laajakantoisempia organisaatioon, hallintorakenteeseen ja johtamisjärjestelmään kohdistuvia muutoksia noin 15 vuoden välein. Niinpä varttuneemmat ja kokeneemmat lukijamme muistavat varmasti hyvin kaikki ne erilaiset kehittämis- ja muut vaihtoehdot, jotka ovat vuosikymmenten saatossa tavalla tai toisella koskettaneet tai sivunneet Karjalan Jääkäripataljoonaa ja Pohjois-Karjalan Prikaatia. Joukon paikka on ollut kohtuullisen tuulinen.

Viimeksi kuluneen 20 vuoden taipaleen aikana prikaati on kehittynyt nykyaikaisen jalkaväen koulutuskeskukseksi, joka kouluttaa Itä-Suomen olosuhteisiin erikoistuneita jalkaväen eri koulutushaarojen mukaisia sodan ajan joukkoja Itä-Suomen sotilasläännin käyttöön. Pyörteisinä käyneistä tuulista huolimatta prikaati on kuluneina 20 vuotena lunastanut paikkansa tehokkaana, asiansa osaavana ja koulutustuloksienkin puolesta hyvin pärjäävänä jalkaväen joukkona ollen monella alalla kärkiosaaja. Lähes säännöllisesti joukkomme ovat, jos eivät nyt aina voittaneet, niin sijoittuneet eturiviin joukkojen suorituskyvyn arvioinneissa, sotilaspoliisien harjoituksissa, Oltermannin hiihdossa, sotilaiden SM-hiihdoissa, tykistön ja heittimistön kunto-otteluissa sekä myös ammunnoissa. Lisäksi henkilöstöllemme on useilla erikoisaloilla valtakunnallisestikin arvostettua osaamista.

Osaaminen on siis vähintäänkin kunnossa. Samoin voidaan todeta prikaatin infrastruktuurista ja koulutusolosuhteista niin varuskunnassa, lähiharjoitusalueella kuin Sotinpuruolla. Aina on tietysti pientä parannettavaa ja kehitettävää, mutta kokonaisuutena joukkomme toimintaedellytykset vastaavat hyvin tehtäviämme ja koulutusveloitteitamme. Kaikkea tätä tukee erinomaisella tavalla pohjoiskarjalainen maanpuolustushenki ja yhteiskunnan vahva tuki.

Prikaatin tulevat vuodet, niin kuin puolustusvoimien yleensäkin, ovat resurssien puolesta entistä tiukempia. Rivissä olevan henkilöstömme määrä on vain tyydyttävällä tasolla siitäkkin huolimatta, että kuluvana syksynä saadut muutamat täyttöluvat hieman helpottavat tilannetta. Esimerkiksi

kuluneiden kahden vuoden aikana joukkostamme on lähtenyt eri syistä lähes 50 henkilöä ja tullut vain noin 20 henkilöä. Toimintamenojen osalta on myös tapahtunut ja tapahtuu edelleen leikkauksia, joista prikaatimme toimintaa tarkoituksenmukaisella tavalla tarkentamalla ja säättämällä tulemme kuitenkin selviämään kohtuullisesti.

Henkilöstöressurssien niukkuus korostaa entisestään meidän kaikkien esimiesten vastuuta toiminnan ja henkilöstön käytön tarkoituksenmukaisessa suunnittelussa ja johtamisessa. Toisiamme ja yhteistyökumppaneitamme kunnioittaen, omaan työhömmme vastuuntuntoisesti asennoituen ja yhteistyössä suunnitellen sekä yhdessä tehden saamme tulevaisuuden toiminnan haasteet hallintaan, niin kuin tehtäväänsä vakavasti suhtautuvassa ja eteenpäin katsovassa joukossa pitääkin.

Prikaatin komentaja
Eversti Jari Kytölä

DEITTIPALSTOILTA UKIKSI

Luonnon heräämisen lisäksi kaikenlaiset asiat ovat askarruttaneet ja ihmetyttäneet keväisin mieltä. Heti keväällä muuttolintujen tultua mietitytti se, että miten ne osaavat takaisin. Vappuna tuli mieleen vasemmisto juhlintaa katsoessa ja heidän maahanmuuttajalausuntojaan kuunnellessa, että pitäisiköhän heidän alkaa Kansainvälisen sijasta laulamaan ”Olen suomalainen”.

Kevät on rakkauden aikaa. Sen syvemmin ei ole tullut eri deittipalstojen sielunelämään tutustuttua, mutta jotain tiedän minäkin. Olen nimittäin yhden deittisivuston koeponnistanutkin ihan käytännön suorituksilla. Kiinnostuneena olen silmäillyt, millaisia profileja ihmiset sinne itsestään laativat ja erityisesti, millaisia odotuksia erityisesti naispuolisilla deittaajilla on vastakkaisesta sukupuolesta. Joku toivoo itselleen ante-
liasta, hyvännäköistä, älykästä, huumorintajuista ja kaikelle avointa, keskustelevaa tyyppiä, jolla on humaanit arvot sekä sporttiset harrastukset. Jollekin riittää kohtuullinen ulkomuoto, avarahko maailmankatsomus, itsestään laukeava puhekyky, mystikon tasoinen tilannetaju, valkoviinin ja hyvän ruuan sietäminen huokailematta.

Valitettavasti niissä ei esiinny kovinkaan usein oman profiilini sisältöä ei ominaisuuksien eikä harrastuksienkaan puolesta. Rohkenen julkaista alla oman deittisivuni oleellisemmat osat. Vaikka itse pidän sivuni tekstiä onnistuneena, pyydän lukijoita lähettämään korjausehdotuksia, koska yhteydenottoja on tullut kovin vähän.

”MINÄ

Olen epätavallinen talliainen sikäli, että kotini on maalla ja viihdyn täällä hyvin ihan itsekseni. Joskus (melkein päivittäin) tulee kuitenkin kaipuu hyvästä naispuolik-
kaasta, jonka kanssa saisi jakaa velat, elämän kurjuuden, ongelmat, sukuhaudan ja kaiken muun kivan. Ulkonäköä on omiksi tarpeiksi, luonne melko lailla lupsakka. Huumoria viljelen kesät talvet, kesäisin vain porkkanoita

ja sen semmosia natusteltavia. Vaikka joskus olen sitä mieltä, että tiukka pipo pukee miestä kuin miestä ja huumorintaju on täysin turha keksintö. Joissakin asioissa olen itsepäinen, jota ei saa kirveelläkään lääkäriin, tanssibaanalle eikä kuntosalille. Riitelytaito on peräänantamaton. Makkoomaan olen melekonen epeli. Kuorsaan vähintään 85 desibelin voimakkuuvella, poltan tupakkia ja juopottelen säännöllisesti. Joutavat harrastushommelit, lenkkeilyt, luonnossa liikumiset, marjanpoiminnat sun muut jon-
ninjoutavat jutut olen jättänyt niille, jotka haluavat aikaansa joutaviin tärvät. Kaikenlaiselle musiikille – pl MA Numminen ja Isojen poikien laulut – ja teatterille ja muille turhuuksille haistatan pitkät. Pohjimmiltani olen rehellinen. Joskus kyllä tulloo puhuttua hieman muunneltua tottuutta, mutta kuitennii hyvällä tarkoituksella oman ihtesä takia. Bonuksena pohjalla: kerron mielipiteeni kaikesta, mitä aikanasi minun matkassa teet. Mottoni on: 1) Erehtyminen on inhimillistä. Se, että myöntää erehtyneensä on paha moka. 2) Jos tarvitset auttavaa kättä, etsi hihastasi. 3) Kun on korviaan myöten kusessa, on parempi pitää suunsa kiinni.

ETSIN

Etin ahkeraa, kotitöissä viriiliä ja viihtyvää eukkoa. Mieluummin katselen vasarointiasi, kun keskustelen hyvästä kirjasta. Naisen tulisi olla mieluummin hissukseen kuin, että puhuu kuin papupata, mutta osaa ja haluaa pussailla. Nainen ei saa olla äkkiruma, eikä semmonen, jossa silimä sairastaa eli mieluummin kommee. Juu ja naimisissa pitää naisen ehdottomasti olla, mutta ei minun kanssa. Ainoa asia, jota en lähtökohtaisesti siedä, on naputtaminen asioista, jotka eivät aiheuta hengenvaaraa. Mottoina tulevalla kaverilla tulisi olla: 1) Elämä on kuin banaani, johon apinat eivät ylety. 2) Paras tapa säilyttää kasvonsa, on pitää niiden alaosa suljettuna. 3) Naura ongelmillesi, niin kaikki muutkin tekevät.

Minulla on tämän teittipalstan käyttöaikoo jäljellä aika hintsusti (loppuu ylihuomenna), joten piä kiirettä! Vien parhaat päältä. Terveisin sielunkumppanisi.”

Mennyt kesä on ollut muutakin kuin deittailua. Minusta on tullut ukki. Poikani ja hänen kihlattunsa menivät ja tekivät tytön, joka syntyi juhannuksen jälkeen. Painoi 3866 g ja oli 50 cm pitkä ja mittauksia ei oltu tehty Kekkosen kalavaa’alla eikä -mitalla. Kaikki sanoivat tyttöä ukin näköiseksi; samanlaiset pullukkaposket ja kellukkavatsa, mutta muutoin terve ja normaali.

”Miltä se nyt ukista tuntuu? Oletko sinä ukki, vaari, pappa vai papparainen?” Tuttuja kysymyksiä ukiksi tullee. Ukiksi tuleminen ei ole muutenkaan aina ihan harmitonta. Jouduin nimittäin tekemään 10 vuotta suunnitelmissa olleen ja tekemättä tähän asti jääneen huoneen remontin eli näppäsin kuuluisalla kirvesmiestaidollani yhdestä kammarista poikani perheelle vierashuoneen. Metsästyskaverini Tirkkosen Ilkka ihasteli vasarointiani kerran hirvitornia Sotinpurolla tehdessämme, että ”Sinähän lyöt kuin salama, et koskaan samaan paikkaan.” No, se on sitä Tirkkostoa.

Lapset kasvavat nopeasti ja alkaa aikanaan aikuistua. Sanotaan, että lapsi alkaa aikuistua silloin, kun hän lakkaa kyselemästä, mistä on tullut ja kieltäytyy sanomasta, missä on ollut.

”Huh hellettä ” ovat heinäkuussa palvelukseen astuneet alokkaat todenneet tänä kesänä usein. Alokkaat ovat oppineet oma-toimisesti pitämään nestetasapainostaan huolta. Niin eräskin alokas, joka vettä noutamaan mennessään törmäsi kouluttajaan. ”Alokas, minne te olette matkalla?” kysyi kouluttaja. ”Hakemaan vettä, herra vänrikki.” ilmoitti alokas hikisenä. ”Noin likaisissa saappaissa!” kovisteli vänrikki. ”Ei kun tällä kenttäpullolla, herra vänrikki”, vastasi alokas.

Televisiosta tulee aamuisin säännöllisesti mielenkiintoisia otoksia vanhoista arkistoista. Yllä oleva mainos on kaikkiin itseään kunnioittaviin koteihin 1950-70 -lukuilla tilatusta Kotiliesi -lehestä.

kätösiinsä sängylle laittamani jutun ensimmäiseen naurukappaleen ja yritti raivoisasti rutistella ja repiä sitä. Kun kerroin tapahtuneesta tytön isälle, tämä ihmetteli: "Mutta Aadahan ei osaa vielä edes lukea."

Kirjoittaessani tätä pakinaa pikku Aada päivysti sängyssään kirjoituspöytäni vierellä. Jotenkin hän sai kurkotettua pikku

Lämmintä syksyn jatkoa!

Terveisin Ahti K.

Myös Teidän tukenanne

Karjalaisen Kulttuurin
Edistämisseatiö

puh. (013) 122 155

SOTILASLÄÄKETIETEEN KESKUS

Sotilaslääketieteen Keskus (SOTLK) on Puolustusvoimien lääkintähuollon koulutus-, kehittämis-, tutkimus- ja palvelukeskus, jossa työskentelee yli 500 eri alojen ammattilaista. Keskuksen johto ja esikunta sijaitsevat Lahdessa, Hennalan kasarmialueella, mutta toimintaa keskuksella on useassa toimipisteessä eri puolilla Suomea.

Puolustusvoimat ulkoisti erikoissairaanhoidon v. 2006 alussa. Samalla perustettiin Sotilaslääketieteen Keskus. Vuoden 2008 alussa varuskuntien terveysasemat siirtyivät SOTLK:n alaisuuteen. Nykyisin Sotilaslääketieteen Keskukseen kuuluu neljä yksikköä: Perusterveydenhuollon yksikkö, Tutkimus- ja kehittämisosasto, Lääkintäkoulu sekä Sotilasapteekki ja Lääkintävarikko.

Lisäksi Sotilaslääketieteen Keskukseen kuuluu esikunnan osana Sotilaslääketieteen arkisto. Se toimii Viitasaarella ja vastaa mm. asevelvollisrekisteriin kuuluvien kanta- ja lääkirintarkastuskorttien arkistoinnista.

Perusterveydenhuolto terveysasemilla

Perusterveydenhuollon yksikköön kuuluu 24 terveysasemaa varuskunnissa eri puolilla Suomea. Terveysasemat järjestävät varusmiesten perusterveydenhuollon eli yleislääkäritasoisien terveyden- ja sairaanhoidon. Tarvittava erikoissairaanhoido hankitaan sairaanhoitopiireiltä. Korpisoturin lukijoille tutuin asema lienee Kontiolahden varuskunnan terveysasema, jonka tehtävänä on omalta osaltaan tukea Pohjois-Karjalan Prikaatia ja mahdollistaa sen koulutus- ja muut tehtävät.

Sotilaslääketieteen Keskukseen terveysasemat tukevat aluetoimistoja varusmiesten palveluskelpoisuuden määrittelemisessä. Terveysasemat antavat myös ensiapukoulutusta varusmiehille. Koulutusta annetaan lisäksi kenttälääkintäjärjestelmän hoitopaikkojen toimintaa ja potilasevakuointeja varten.

Perusterveydenhuollon yksikön tehtäviin kuuluu lisäksi puolustusvoimien palkatun henkilöstön työterveyshuollon suunnittelu, kehittäminen ja seuranta.

Lääkintäkoulutusta Lahdessa

Lahdessa toimiva Lääkintäkoulu järjestää alan koulutusta puolustusvoimien henkilöstölle, varusmiehille sekä reserviläisille ja sidosryhmille. Se tekee yhteistyötä yliopistojen, ammattikorkeakoulujen ja sairaanhoitopiirien kanssa.

Lääkintäkoulun yhteydessä toimivassa simulaatiostudiossa annetaan tyyppisimpien sotavammojen ensihoitokoulutuksen ohella myös kemiallisten ja biologisten aineiden aiheuttamien vammojen hoitokoulutusta. Simulaatiostudion olosuhteet ovat aidontuntuiset, sillä siellä käytössä oleva potilasnukke reagoi hoitotoimenpiteisiin.

Aidon tilanteen tuntua voidaan lisätä ääni- ja valoeffekteillä sekä savukoneella.

Sotilasapteekki ja Lääkintävarikko

Sotilasapteekki ja Lääkintävarikko toimii puolustusvoimien lääkintämateriaali- ja lääkelogistiikan materiaali- ja osaamiskeskusena. Sen toimipaikat sijaitsevat Ilmajoella, Lahdessa ja Viitasaarella.

Sotilasapteekki vastaa puolustusvoimien lääkelogistiikan ohjaisesta ja suunnittelusta normaali- ja poikkeusoloissa. Työtä tehdään yhdessä sotilas- ja siviiliviranomaisten sekä strategisten kumppanien kanssa. Lääkehuollon osalta Sotilasapteekki vastaa niistä puolustusvoimien tarvitsemista apteekkipalveluista, jotka eivät sisälly sairaanhoitopiirien kanssa solmittuihin kumppanuussopimuksiin.

Sotilasapteekki ylläpitää ja kehittää lääkkeiden, erityisesti infuusioliuosten, varatuotantovalmiutta yhteistyössä mm. Huoltovarmuuskeskuksen ja yliopistojen kanssa. Lisäksi Sotilasapteekki osallistuu valtakunnalliseen valmiussuunnitteluun ja materiaaliseen varautumiseen poikkeusoloja varten.

Lääkintävarikko toimii kenttälääkintähuollossa tarvittavan materiaalsen valmiuden ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi. Lääkintävarikko toteuttaa kaikkien puolustushaarojen kenttälääkintämateriaalin materiaalihankinnat sekä huolehtii vastuullaan olevan materiaalin teknisen elinjakson hallinnasta.

Tutkimusta puolustushaarojen tarpeisiin

SOTLK:n Tutkimus- ja kehittämisosaston neljässä keskuksessa tehdään tutkimusta niin maa-, meri- kuin ilmavoimienkin tarpeisiin.

Helsingissä toimivan Ilmailulääketieteen keskuksen tehtävänä on lento- ja palveluturvallisuuden edistäminen ilmailulääketieteen keinoin. Keskus tekee sotilaslentäjien valinta- ja määräaikaistarkastukset sekä puolustusvoimien muun lentävän henkilöstön ilmailulääketieteelliset tarkastukset. Siviili-ilmailua Ilmailulääketieteen keskus palvelee tekemällä ammattilentäjien ja lennonjohtajien alkutarkastuksia.

Lisäksi keskus antaa ilmailulääketieteellistä ja -fysiologista koulutusta sotilaslentäjille ja muulle puolustusvoimien lentävälle henkilöstölle.

CB-suojelulääketieteen ja ympäristöterveyden keskus Helsingissä toimii puolustusvoimien asiantuntijajaksikkona kemiallisen ja biologisen suojelulääketieteen sekä ympäristöterveyden kysymyksissä.

Keskus on kansainvälisesti verkottunut ja se tekee laajaa yhteistyötä eri viranomaisien kanssa. Se muodostaa yhdessä Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen kanssa Biouhkien osaamiskeskuksen, joka toimii B-suojelulääketieteen ja B-uhkakuvien kansallisena asiantuntija-organisaationa. CB-

suojelulääketieteen ja ympäristöterveyden keskus kuuluu myös C-osaamiskeskukseen, joka on useiden muiden laitosten kanssa perustettu vakavien kemiallisten uhkien osaamiskeskusverkosto.

CB-suojelulääketieteen ja ympäristöterveyden keskus kehittää biologisiin uhiin liittyviä tunnistamismenetelmiä sekä yhteistyössä Puolustusvoimien Teknillisen Tutkimuslaitoksen kanssa kansainväliseen toimintaan liittyvää CB-kenttälaboratoriota ja puhdistuslaitteistoja. Keskuksessa tuotetaan myös ajankohtaista uhkakuva-analyysia.

Sukelluslääketieteen keskus Upinniemiessä vastaa puolustusvoimien sukeltajien terveydestä. Keskuksessa tehdään Sukeltajakouluun pyrkivien asevelvollisten ja palkatun henkilökunnan palveluskelpoisuus- ja työkykyarviointit. Keskus antaa myös ylipainehappihoitoja meluvammojen, sukeltajantaudin ja erilaisten muiden sairauksien parantamiseksi.

Lahdessa toimivan Kenttälääkinnän keskuksen tehtävänä on kenttä- ja katastrofilääkinnän tutkimus ja kehittäminen. Tutkimus- ja kehittämistyö on soveltavaa ja keskittyy puolustusvoimien lääkintähuollon ydintehtäviin. Painopiste on kenttälääkinnän käytännön toiminnassa.

Moniammatillista asiantuntijuutta

Sotilaslääketieteen Keskus on moniammatillinen asiantuntijaorganisaatio. SOTLK:n henkilöstö koostuu hoitohenkilöstöstä, lääkäreistä, upseereista, erikoisupseereista, opistoupseereista, proviisoreista, tutkijoista, psykologeista ja hallintohenkilöstöstä. Siviilityöntekijöitä on noin 86 prosenttia. Lähes 70 % SOTLK:n henkilökunnasta on naisia.

Tulevaisuudennäkymiä

Sotilaslääketieteen Keskus on dynaaminen ja kehityshakuinen joukko-osasto. Se pyrkii kehittämään omaa toimintaansa asiakaslähtöisesti. Puolustushaarojen kanssa laadittavat puitesopimukset ja niiden pohjalta laadittavat varuskuntaohjaukset yhteistoimintamuistiot päivitetään vuosittain. Saadun palautteen pohjalta tehdään

tarvittavat korjaukset ja kehittämissuunnitelmat. Yhteistoiminta on varuskunnittain toiminut hyvin. Olemmehan kaikki samalla puolella!

Sotilaslääketieteen Keskuksen tutkimustoiminta arvostetaan varsin korkealle sekä kotimaassa että ulkomailla. Keskuksessa tehtävä tutkimustoiminta lähtee aina puolustusvoimien tarpeista, mutta eri tutkimuksista saatavat tulokset luovutetaan kernaasti muun yhteiskunnan ja osin myös kansainvälisten kumppanien käyttöön.

Lääkintäkoulutuksen ja -materiaalin merkitys korostuu tulevaisuuden puolustusvoimissa. Kriisinhallintaoperaatioista ja kansainvälisesti verkottamalla saadaan arvokasta tietoa, jota sitten sovelletaan kotimaan koulutuksessa sekä materiaalihankinnoissa. Erityisesti simulaatiokoulutuksen osuus tulee korostumaan.

Sotilaslääketieteen Keskus on löytänyt paikkansa puolustusvoimissa ja on rakentamassa suorituskykyä yhteistoiminnassa asiakkaitensa kanssa. Asiakkaan tyytyväisyys ja luottamus on meille tärkeintä ja sen eteen me kaikki ponnistelemme kovasti päivittäin.

Lisätietoja SOTLK:n toiminnasta internetistä: www.sotilaslaaketieteenkeskus.fi

Teksti:
SOTLK:n esikuntapäällikkö
Everstiluutnantti
Esa-Jussi Nuutila
Kuvat:
Puolustusvoimat

KOKEMUKSIA VARUSMIESPALVELUKSESTA JA SOSIAALIKURAATTORINA OLEMISESTA

Omasta varusmiespalveluksen suorittamisesta tuli kuluneeksi viisi vuotta. Aika on kullannut muistot ja palvelusvuodesta Porin Prikaatin Kansainvälisissä valmiusjoukoissa jäi elämäneväiksi monia hyviä muistoja, kokemuksia, oppeja sekä ystäviä. Reserviin siirtyessäni hakeuduin Kaakkois-Suomen Rajavartiostoon, jossa työskentelin nuoremman rajavartijan virassa reilu neljä vuotta. Sittemmin hakeuduin opiskelemaan sosiaalialaa Pohjois-Karjalan ammattikorkeakouluun ja nyt sosionomiopintoni ovat jo voitonpuolella. Sotilassosiaalityön saloihin sain ensikosketuksen kuluvaan vuoden alussa suorittaessani opintoihin sisältyvää työharjoittelua Pohjois-Karjalan Prikaatin sosiaalikuraattori Anne Mattilan opissa. Suorittamani työharjoittelun myötä minulle mahdollistui työskentely sosiaalikuraattorina kesäaikana.

Suorittaessani varusmiespalvelusta palvelin yksikössä, jonne hakeuduttiin pääsykokeiden kautta. Tuolloin luonnollisestikin keskityin vain omiin ja lähimpien palvelustovereideni siviili- ja palvelukseen liittyviin haasteisiin, mutta yleisesti muistan yksikkömme palvelusmotivaation olleen hyvä. Tämän todisti myös muun muassa vähäinen keskeyttämisprosentti, yksikkömme menestyminen joukko-osaston koulutustarkastuksessa ja erinäisissä kilpailuissa sekä Liettuassa pidetyssä loppuharjoituksessa. Myös monien satojen kilometrien matka varuskunnan ja kodin välillä kertoi korkeasta palvelusmotivaatiosta. Henkilökohtaisesti olen aina ajatellut, että varusmiespalvelus kuuluu luonnollisena osana nuoren miehen elämään. Sosiaalikuraattorin työtehtävässä olen saanut eturivin paikalta seurata varusmiesten arkisia haasteita niin siviilielämässä kuin palveluksessakin. Nyky-yhteiskunnan rakenteet ovat kuitenkin muuttuneet ja nuoruutta leimaavat

kiihkeä elämänrytmi sekä monelta osin ristiriitaisetkin vaateet. Elämäntilanne on muuttunut entistä katkonaisemmaksi ja epävarmuus on lisääntynyt. Tämä väistämättä heijastuu nuorten ihmisten elämään myös varusmiespalveluksen aikana ja näin vaikuttaa palvelusmotivaatioon ja sopeutumiseen kasarmielämään. Varusmiespalveluksensa aloittavat nuoret ovat keskenään samalla viivalla ja karkeasti voidaankin ajatella, että muutoin on jokaisesta itsestään kiinni miten palveluksessa oloaika etenee. Kannustaisinkin nuoria miehiä ja naisia itsensä voittamiseen, tavoitteiden asettamiseen ja niihin pyrkimiseen.

Sosiaalikuraattorintyö on mahdollistanut minulle omien, erityisesti maanpuolustushenkisten työ- ja harrastekokemuksien hyödyntämisen sosiaalialantyössä, lisäksi sosiaalikuraattorina olen päässyt lyhyellä aikaa tapaamaan suuren asiakaskirjon; kaikki nuoria erilaisine elämäntilanteineen ja -näkökantoineen, taustoineen ja kokemuksineen, mutta kaikkia yhdistävä tekijä on ollut asevelvollisuus. Sotilassosiaalityön asiakkaiden yhteisön erityislaatuisuus asettaa odotuksia myös sosiaalikuraattorin tekemälle asiakastyölle. Erityisesti työhaasteiksi olen kokenut pääsääntöisesti yhteen kertaan jäävän asiakastyöprosessin. Sosiaalikuraattori kun on monessa asiassa vain opastaja ja ohjaaja, joka pyrkii tukemaan henkistä ja sosiaalista hyvinvointia sekä palvelusmotivaation säilymistä, ja joka kannustaa asiakasta toimimaan itsenäisesti. Onnistumisen kokemuksiksi mainittakoon asiakas kohtaamiset, joissa vastaanotolle tullut varusmies on selvästikin saanut aikaan elämänsä solmukohtia ja on tyytyväinen saamaansa palveluun. Koen sotilassosiaalityön haasteellisena ja mielenkiintoisena tehtäväkenttänä miesvaltaisella alalla, joka vaatii sosiaalikuraattorilta rohkeutta

ja oman työnsä arvostusta saadakseen äänensä kuuluviin. Työssä on syytä muistaa sotilasorganisaation mukanaan tuomat velvoitteet ja odotukset, mutta sosiaalialantyöntekijänä myös oma jaksaminen.

Lehden ilmestymisajankohtana olen kesäkuraattoripestini Pohjois-Karjalan Prikatissa saattanut päätökseen ja aloittelen uutta työskentelyäni Turkin Alanyassa lasten ja nuorten parissa. Lukijoille toivotan työssäni palvelusmotivaatiota sekä aurinkoisia syyspäiviä!

Teksti:
Katja Kinnari

POHJOIS-KARJALAN ALUETOIMISTON KATSAUS

Ajankohtaista

Pohjois-Karjalan Alue toimiston syyskauden tärkein tehtävä on operatiivisen suunnittelun ja asevelvollisten valvonnan ohessa toteuttaa asevelvollisten kutsunnat. Pohjois-Karjalassa kutsunnat pidettiin 17.8.-9.9.2010 välisenä aikana sekä 15.12.2010 tarkastetaan erikseen nimetyt Kontiorannassa. Kävime kutsunnoilla tänäkin vuonna joka kunnassa, aloittaen Rääkkylästä ja päättäen kotikuntaamme Kontiolahteen.

Pohjois-Karjalan Alue toimisto järjesti Itä-Suomen sotilasläänin kilpailutoimintaan kuuluvan reserviläisten rynnäkökivääriammopumakilpailun Kontiorannassa 28.8.2010. Kilpailuun osallistui 91 maakuntamme reserviläistä. Henkilökohtaisen kisan voitti Juuan Reserviläiset Ry:n Mika Martelin. Joukkuekilpailun voitto meni Pyhäselän Reserviläiset Ry:n joukkueelle. Kilpailun ohessa osallistujille esiteltiin muun muassa sovellettua reserviläisammuntaa (SRA). Samalla heille annettiin mahdollisuus kokeilla lajia pistooliradalla. Reserviläiskoulutuksen puolella toimeenpantavanamme on vielä muutama komppaniatasoinen kertausharjoitus ja vapaaehtoinen harjoitus. Tuemme lukuisten MPK:n järjestämien kurssien toimeenpanoa. Toisen maakuntakomppanian rekrytointikampanja on tarkoitus toteuttaa vuoden loppuun mennessä. Kaikki asiasta kiinnostuneet, ottakaa yhteyttä alueupseeriin, majuri Arto Jeskaseen.

Alueellinen maanpuolustuksen jatkokurssi toteutetaan yhteistoiminnassa Itä-Suomen Aluehallintoviraston kanssa Kontiorannassa 9.-10.11.2010. Kurssille osallistuvat yleiskurssin vuonna 2005 käyneet. Tähän läheisesti liittyen todettakoon, että allekirjoittanut on valittu Pohjois-Karjalan Maanpuolustusyhdistyksen uudeksi puheenjohtajaksi pitkäaikaisen puheenjohtajan Matti

Kuosmasen muutettua pois maakunnasta. Toivotan kaikki Korpisoturi -lehden lukijat tervetulleeksi yhdistyksen järjestämiin avoimiin esitelmätilaisuuksiin, joita pidetään Joensuussa yliopiston kemianlaitoksella kaksi kertaa vuodessa. Ilmoitamme ajankohdat ja aiheet Karjalaisen järjestöpalstalla.

Sotilaiden ja siviiliviranomaisten välistä yhteistoimintaa poikkeusoloissa on valmisteltu ahkerasti lukuisista organisaatio-uudistuksista johtuen jo nyt parin vuoden ajan. Siihen liittyen osallistumme yhteistoimintakykyä testaavaan maakunnalliseen valmiusharjoitukseen POKA10 viikolla 46.

Vapautuksen saanti kertausharjoituksesta vaikeutuu

Puolustusvoimissa on ryhdytty toimenpiteisiin kertausharjoitusten suuren poistuman pienentämiseksi. Meilläkin Pohjois-Karjalassa esimerkiksi komppaniatasoiseen harjoitukseen käskyn saaneista noin 30-40 % hakee vapautusta. Keskimäärin 20 % kunkin joukon henkilöstöstä on tuollaisen vapautuksen myös saanut. Pääesikunnan uudet ohjeet, jotka käsittelevät kertausharjoitusten vapautusanomusten käsittelyä ja myöntämistä, ovat astuneet voimaan 15.6.2010. Aikaisempia vapautusperusteita on karsittu niin, että tulevaisuudessa yhä harvempi saa vapautusta kertausharjoituksesta. Tämä artikkeli ei mahdollista kaikkien asioiden esille ottamista. Seuraavassa on kuitenkin muutama keskeinen tieto uusista ohjeista:

Kertausharjoituksesta voidaan asevelvolliselle myöntää vapautus asevelvollisuuslain (1438/2007) 34§ 1 momentin perusteella neljässä tapauksessa. Ammatin ja elinkeinon harjoittaminen vapautusperusteena koskee jatkossa pääsääntöisesti vain yksityyrittäjiä ja yksityisiä elinkeinonharjoittajia eli perheyrittäjiä ja muutaman henkilön vahvuisia muita yrityksiä. Työnantajan toiminnalle aiheutuvan haitan perusteella vapautuksen saavat lähinnä vain työpaikan avainhenkilöt ja hekin vain jos siitä aiheutuu työnantajan toiminnalle erityisen vakavaa haittaa tai vahinkoa. Haitat on esitettävä kirjallisesti (laskelmineen) anomuksen käsittelevälle alue toimistolle. Opiskelun aloittamiseen ja opintojen etenemiseen liittyvät perusteet ovat pääosin säilyneet entisinä. Niissäkin edellytetään kuitenkin aikaisempaa tarkempaa asian todentamista. Asevelvollisen muun erityisen henkilökohtaisen syyn (asevelvollisen elämässä vakavaa haittaa) perusteella tehdyt vapautushakemukset käsitellään aina tapauskohtaisesti. Niissä nuo vakavaa haittaa tarkoittavat syyt on nyt aikaisempaa tarkemmin rajattu, lähinnä omaan perheeseen ja kuolemantapauksissa lähiomaisiin sekä asumisen osalta pitkäaikaiseen todennettavissa olevaan asumiseen ulkomailla. Ulkomaan matka on vapautuksen peruste vain jos matka on maksettu todennettavasti ennen kuin kertausharjoituskäskeä on saapunut. Reserviläisten kannattaa kaikissa epäselvissä tapauksissa ottaa yhteyttä harjoituksen käskyttäneeseen alue toimistoon jo ennen vapautusanomuksen laatimista.

Toivotan omasta ja Pohjois-Karjalan Alue toimiston puolesta yhteistyökumppaneille ja kaikille maanpuolustuksen ystäville oikein hyvää alkavaa syksyä!

Teksti:
Alue toimiston päällikkö
Everstiluutnantti
Jouni Mattila

Maavoimien komentajan vierailu 26.1.

Kenraaliluutnantti Ilkka Aspara tutustui prikaatin eri toimintoihin ja tapasi ammattiyhdistysten edustajia sotilaskodin kahvitilaisuudessa.

RAKENNUSTOIMISTO
K TERVO OY
www.rakentajatervo.fi

xerox
Concessionaire
www.xpjoensuu

X-Partner Joensuu Oy
Teollisuuskatu 11, 80100 Joensuu
Puh. 0207 410 650, fax 013-120 365

Prikaatissa tapahtuu

Oppia ja Työtä -messut 26.-27.1.

Prikaati oli mukana messuilla esitellen puolustusvoimia ja prikaatia työnantajana. EKO-aseammunta veti yleisöä jonoiksi asti.

Metsäinfo 24.2.

Pohjois-Karjalan metsäkeskus, Pohjois-Karjalan Ammattiopisto, Metsäliitto sekä paikalliset koneyrittäjät järjestivät yhdessä infopäivän, jossa kerrottiin metsäalasta ja sen koulutusmahdollisuuksista. Varusmiehet pääsivät tutustumaan metsäkoneisiin maastossa. Sotilaskodissa oli mahdollisuus kokeilla myös metsäkonesimulaattoria.

KAHVIA JA KOTOISUUTTA VUODESTA 1934

Kontiolahden
Sotilaskotiyhdistys ry

80790 Kontioranta, puh. 0299 432 862

V.TORO KY

KARJP:N PERINNEPÄIVÄ 26.2.2010

Karjalan Jääkäripataljoonan perinnepäivää vietettiin 26.2.2010 perinteisistä järjestelyistä poiketen kahvittelaisuudella Kontiorannan muonituskeskuksessa. Tilaisuuteen osallistui pataljoonan palkattu henkilöstö, Karjalan Sotilassoittokunta sekä kutsuvieraat.

Kahvittelaisuus alkoi pataljoonan komentajan, everstiluutnantti Jussi Tudeerin puheella. Puheeseen liittyi Karjalan Jääkäripataljoonasta pois siirtyneiden muistaminen. Tällä kertaa huomionosoituksen saivat majuri Kimmo Salo, yliluutnantti Marko Ylönen sekä yliluutnantti Kristian Värri.

Muistamisen jälkeen tilaisuus jatkui kahvittelun ja Karjalan Sotilassoittokunnan musiikista nauttien mukavan seurustelun merkeissä.

Teksti:
Yliluutnantti
Jari Parviainen

LEHTOSEN LIIKENNE OY
TULLISEURUKATU 6, 80100 JOENSUU 10, Puh. 013-224 493

Tietokate Oy
Talouhallinnon ammattilainen

YRITTÄJÄ – PARANNA KILPAILUKYKYÄSI - HYÖDYNNÄ MODERNEJA TALOUSSHALLINNON PALVELUJAMME:

www.tietokate.fi

- verkkolaskutus
- ostolaskujen sähköinen käsittely
- e-tilinpäätös
- sähköinen palkkahallinto
- sähköinen matkalaskujen käsittely
- sähköinen arkisto
- sähköinen raportointi
- sähköinen tiedonsiirto viranomaisille
- asp-palvelut
- langaton tiedonsiirto

TIETOKATE OY,
Siltakatu 18
80100 Joensuu

p. 013-255 655
sähköposti: etunimi.sukunimi@tietokate.fi
fax 013-255 6565

SAAPUMISERÄN 1/10 KOTIVÄKIPÄIVÄ

11.1.2010 prikaatiin astui palvelukseen 695 alokasta. Kotiväki pääsi tutustumaan varusmiesten koulutusolosuhteisiin Kontio-rannassa 27.2. Samana päivänä annettiin juhlallinen vakuutus tai vannottiin vala Kontiolahden Ampumahiihtostadionilla.

Kotiväkipäivän tapahtumat aloitettiin Kasarmin Kentältä. Kotijoukot saivat tutustua prikaatin toimintaan ja kalustoon varuskunnan alueella.

Valan juhlallisuudet aloitti ortodoksinen litania Kollaen Vasamalla Isä Vesan johdolla.

Sepeeleen laski prikaatin komentaja, eversti Jari Kytölä Kontiolahden kunnanvaltuuston puheenjohtajan Mika Kuuselan ja MPK:n edustajan Liisa Itäivan kanssa.

JA SOTILASVALA 27.2.2010

Prikaatin lippu siirtymässä ampumahiihtostadionin juhlallisuuksiin.

Juhlallisen vakuutuksen antoi parisenkymmentä varusmiestä. Tämän jälkeen prikaatin komentaja ylensi heidät jääkäreiksi.

Ampumahiihtostadion täyttyi varusmiesten lisäksi kutsuvieraista ja tapahtumia seuraamaan tulleista tuoreiden jääkäreiden läheisistä.

Talviliikuntapäivä 2.3. Mustavaaralla

jautettiin marssiosastot siten, että kaikilla reitti oli eri, onneksi kuitenkin määränpää oli kaikilla ajoneuvoilla sama. Perille päästyämme seurasi lyhyt tietoisuus tulevasta toiminnasta tarkentavine ohjeineen ja aikamääreineen. Sotilailla kun ei ole tapana odotella.

Kohteessa hajautettu toiminta jatkui, osan lähtiessä rinteisiin, jossa konevoima vie ylös ja painovoima tuo alas, vakavasti otettua urheilua siis. Osa aloitti umpihankiih-toharjoittelun jakaantuen siinäkin kahdelle reitille. Alun alkaen tarkoitus oli hiihtää hyvin hoidetulla hiihtouralla, mutta säänhaltija sanoi viimeisimmän sanan viskoen latu-uralle mittavan määrän lunta hidasteeksi. Kolmas valmisteltu aktiviteetti oli lumikenkäkävely, mikä saikin kaikista kova-kuntoisimmat henkilöt taapertamaan hassunnäköisesti umpihangessa väittäen vielä nauttivansa. Osallistujamäärältään selkeästi suosituimmaksi aktiviteetiksi kohosi grilli-

kodassa oleilu hyvässä seurassa makkaran ja lämpimän mehun kera. Hätäisimpiä piti usutella takaisin rinteisiin, sillä tulen sytyttäminen ja hiihloksen aikaansaaminen voi todellakin viedä aikaa. Juuri kun makkarat oli saatu syötyä, saapui tilattu ruoka, mikä tarjoi paikallisen yrittäjän taukotilassa. Syötyämme olikin aika pikapuoliin lähteä kohti uusia seikkailuja. Sotilaallisen täsmällisesti lähdimme kulkuvälineillämme kuka minnekin.

Jälkeenpäin kuultuna totean, että kaikki pääsivät perille ilman suurempia haavereita ja sairauslomapäiviä. Päivä oli siis kaikin puolin onnistunut. Prikaati oli noudattanut hyvän työnantajan periaatteita ja mahdollistanut henkilöstölleen virkistyspäivän, mahdollisuuden irtaantua arjesta, edes päiväksi. Olkaamme kiitollisia ja antakaamme arvo työkykyä ylläpitävälle toiminnalle.

Teksti:
Yli luutnantti Mika Räisänen

Terveitä aamuja -teemapäivä 2.3.

Teemapäivän ohjelmaan kuului liikuntaa, terveyskasvatusta ja yleistä turvallisuuskoulutusta. "Mitä isot edellä, sitä pienet perässä!"

Tietoa tuli myös suojaamattoman seksin vaaroista.

Pohjois-Karjalan Pelastuslaitoksen rastilla sai kokeilla alkusammutusta.

Pohjois-Karjalan Pelastuslaitoksen mönkijäkurssi 3.3.

Pelastuslaitoksen henkilöstö harjoitteli prikaatin harjoitteluradalla kuinka pahoista paikoista mönkijä meneekään.

Kiinnijäämisiltä ei välttytty.

Talvisodan päättymisen muistokonsertti 13.3.

Aluetoimisto järjesti yhdessä Joensuun evankelisluterilaisen seurakunnan ja Karjalan Sotilassoittokunnan kanssa muistokonsertin. Konserttiin kuului musiikillisen annin lisäksi vaikuttava sodan aikaisia valokuvista koottu esitys.

Päällystön Naisten Liiton liittokokous 27.-28.3.

Viikonloppu aloitettiin lauantaina seppeleen laskulla Kollaen Vasamalle. Kuvassa vas. Kontiolahden Päällystön Naiset ry:n kunniajäsen Seija Boehm, Päällystön Naisten Liitto ry:n puheenjohtaja Pirkko Lokinperä ja Kontiolahden Päällystön Naiset ry:n puheenjohtaja Ulla-Maija Kiiskinen.

Iltajuhla oli SF-Filmikylän ravintolassa, jossa seuraan liittyi myös Päällystöliiton puheenjohtaja Antti Kuivalainen vaimoineen.

Puolustusvoimain komentajan tarkastuskäynti 8.4.

Puolustusvoimain komentaja, kenraali Ari Puheloinen kävi seuraamassa muun muassa sotilaspoliisien ja panssarintorjunnan varusmieskoulutusta.

Prikaatissa tapahtuu

Kenraali Puheloinen kävi tutustumassa Pohjois-Karjalan Alueoimistoon ja piti puhuttelun koko prikaatin henkilöstölle.

Itä-Suomen sotilasläänin komentajiston kokous 29.4.

Kontiolahden korjaamon johtaja, insinööriyliluutnantti Pekka Kuokka esitteli komentajistolle korjaamon toimintaa.

Komentajat tutustuivat myös varusvarastoon, tiloja esittelemässä varustonhoitaja Hannu Romppanen.

KARJP:n komentajan vaihto 30.4.

Karjalan Jääkäripataljoona sai uuden komentajan, kun everstiluutnantti Jussi Tudeer luovutti pataljoonan lipun everstiluutnantti Petteri Tervoselle. Kasarmin Kentällä pidettiin myös paraatikatselmus.

AUL:n puheenjohtaja

Aliupseeriliiton puheenjohtaja Petteri Leino (keskellä) tapasi 4.5.2010 paikallisia edustajia.

Verenluovutus

SPR:n verenluovutustapahtumaan 4.5. osallistui kymmeniä varusmiehiä.

Koululais- ja veteraanipäivä 25.5.

Vierailupäivä aloitettiin seppeleen laskulla, johon osallistuivat prikaatin komentajan lisäksi veteraanien ja koululaisten edustajat.

Varusmiesten esittelemä kalusto ja varusteet kiinnostivat oppilaita.

Suomen suven avaus 4.6.

Suomen suvi avattiin perinteisesti 6 000 koululaisen kuoron, Karjalan Sotilassoittokunnan ja Joensuun Puhallinorkesterin voimin Laulurinteellä.

Kesä10 -torikonsertti

5.6.2010 Joensuun torille kokoontui yleisöä sankoin joukoin koleasta alkukesän säästä huolimatta kuuntelemaan Karjalan Sotilassoittokunnan ilmaiskonserttia. Tapahtuman aluksi loistava varusmiesbändi "Soittopalvelu" lämmitti odottavan yleisön ennen illan tähtiä: Terästä ja Timanttia.

Rumpuryhmä pääsi etualalle ensimmäisen artistin kanssa. Teräsbetonin laulusolisti ja basisti Jarkko Ahola tiesi Missä miehet ratsastaa ja kuinka Taivas lyö tulta.

Timanttina lavalla säteili Aikuinen nainen, Paula Koivuniemi. Taustalaulajina Teija Kontio ja Julia Eklund, kapellimestarina musiikkimajuri Petri Junna.

OHI ON 270, 180, 362

Saapumiserän 2/09 270 vuorokautta palvelleet miehistön erikoiskoulutuksen saaneet varusmiehet kotiutuivat 8.4.2010.

270 vrk palvelleiden palkitut:

Jalkaväen mitali ja killan stipendi

Korpraali Mononen Tuomas Mikael

Hyvän jääkäriin palkinto

Korpraali Kuisma Janne Juhani

Kummikuntien esinepalkinnot

Korpraali Hakulinen Tuomas Heikki Jalmary

Jääkäri Hakomäki Lauri Ilmari

Rehdin sotilaan stipendi

Jääkäri Julkunen Mika Olli Petteri

Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys ry:n rahaston stipendi

Korpraali Kormu Jussi Eino Valtteri

Maanpuolustusnaisten liiton palkinto

Korpraali Nyysönen Miia Maarit

9.7.2010 kotiutettiin saapumiserän 2/09 362 vuorokautta ja saapumiserän 1/10 180 vuorokautta palvelleet varusmiehet.

180 ja 362 vrk palvelleiden palkitut:

Jalkaväen mitali ja killan stipendi

Vänrikki Hakkarainen Timo Ensio Ilmari

Kersantti Rissanen Pauli Aleks

Korpraali Horppu Petro Markus Hermanni

Hyvän jääkäriin palkinto

Korpraali Taskinen Pekka Olavi

Reserviupseeripiirin palkinto

Vänrikki Mäkelä Henri Iiro Samuli

Reserviläispiirin palkinto

Kersantti Ilonen Tatu Valtteri

Viestikillan palkinto

Kersantti Vainio Eero Matias

Korpraali Väyrynen Tommi Kristian

Rehdin sotilaan stipendi

Alikersantti Rautio Ville Johannes

Alikersantti Kiljunen Teijo Santeri

Kersantti Penttilä Anssi Sakari

Mannerheim-ristin ritari Onni Määttäsen stipendi

Vänrikki Kotisalo Eero Matias

Ulla Mustakallio rahaston stipendi

Korpraali Häkkinen Samu Miika Severi

Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys ry:n rahaston stipendi

Alikersantti Hyvärinen Tommi Mikael

Sotilaskotisisar Kyllikki Tepon rahaston stipendi

Alikersantti Mertanen Antti Pekka Juhani

Kummikuntien esinepalkinnot

Vänrikki Kitunen Joonas Armas

Vänrikki Nenonen Jimi Jesperi

Kersantti Koffert Jake Santeri

Korpraali Toivanen Arto Tapani

Vänrikki Havukainen Sami Henrik Matias

Alikersantti Toroi Erno Akseli

Korpraali Kortelainen Timo Tapio Joonas

Vänrikki Partti Jussi Esa Tapani

Korpraali Nenonen Ville Topi Olavi

Jääkäri Vornanen Taneli Juhana

Alikersantti Lehikoinen Harri Kristian

Jääkäri Terävä Markus Ari Tapio

Jääkäri Martikainen Jarkko Eerikki

Vänrikki Lempinen Marja-Elisa Anniina

Kersantti Thitz Henri Sakari

Kersantti Hirvonen Ano Tapio

HENKILÖSTÖ

Henkilöstöön hyväksytyt

Kersantti
Mikko Lampén
1.2.2010

Lutnantti
Mikko Raunio
1.3.2010

Everstiluutnantti
Martti Koivula
1.5.2010

Everstiluutnantti
Petteri Tervonen
1.5.2010

Siirrot

Majuri Petri Myller	01.03.2010	Puolustusvoimien Ruokahuol- lon Palvelukeskukseen
Majuri Jouni Pitkänen	01.03.2010	Maavoimien Esikuntaan
Everstiluutnantti Tuomo Juvonen	01.04.2010	Itä-Suomen Huoltorykmenttiin
Everstiluutnantti Jussi Tudeer	01.05.2010	Pääesikuntaan

Siviiliin

Toimistosihteeri Paula Koikkalainen	01.02.2010
Palkkasihteeri Pirkko Ruuskanen	26.04.2010
Varastonhoitaja Aimo Hirvonen	01.05.2010
Varastomestari Teuvo Martikainen	01.05.2010
Hankkija Heikki Poutanen	04.05.2010
Toimistosihteeri Raili Martikainen	01.06.2010
Toimistosihteeri Eeva Heiskanen	01.07.2010
Varastonhoitaja Martti Nuutinen	01.07.2010

Reserviin

Kersantti Aapo Konttinen	25.01.2010
Kapteeni Timo Tiainen	01.05.2010

Palkitsemiset

Prikaatin henkilöstöön kohdistuneet palkitsemiset 4.6.2010

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali:

Materiaalisihteeri Martti Laulajainen
Ylikersantti Jyrki Meriläinen

Ylennykset

4.6.2010

Kapteeniksi:

Yliluutnantti Kari Pietilä
Yliluutnantti Kristian Värri
Yliluutnantti Jari Heikkinen

Yliluutnantiksi:

Lutnantti Karri Kalenius
Lutnantti Tero Metelinen
Lutnantti Jani Pajari
Lutnantti Timo Tarvainen

Vääpeliksi:

Ylikersantti Jyrki Meriläinen
Ylikersantti Kimmo Vänskä

Ylikersantiksi:

Kersantti Tuure Välimaa
Kersantti Seppo Kyllönen
Kersantti Jyrki Pönkkä
Kersantti Osmo Ryyänen

YHTYMÄHARJOITUS ITÄ 1/10

Pohjois-Karjalan Prikaatin komentajan eversti Jari Kytölän johtama Itä-Suomen sotilasläänin alueellinen taisteluharjoitus ITÄ110, eli saapumiserän 1/2010 jääkäreiden ja heidän johtajiensa loppusota, käytiin menestyksellisesti Valtimo - Nurmes - Lieksa -alueella 14.–19.6.2010.

Harjoitusalue oli monelle soturille ennestään tuntematon tai ainakin edellisestä reissusta oli vierähtänyt jonkin aikaa. Tämä asetelma tarjosi loistavan mahdollisuuden harjaannuttaa myös henkilökuntaa taisteluiden suunnitteluun ja yhteistoimintaan sekä tehdä aitoja taktisia ja teknisiä havaintoja toiminnan kehittämiseksi.

Harjoituksen henkilövahvuus oli yli 3 000. Harjoitukseen osallistui joukkoja omiemi lisäksi Karjalan Prikaatista, Pioneerirykmentistä, Maasotakoulusta, Reserviupseerikoulusta, Itä-Suomen Huoltorykmentistä ja Pohjois-Karjalan rajavartiostosta. Toimintaa tuki ja elävöitti Hornet-hävittäjät Karjalan Lennostosta ja helikopterit Utin Jääkäri-rykmentistä. Ajoneuvoja harjoituksessa oli lähes 300, joista suuri osa oli panssarioitua kalustoa tai erikoisajoneuvoja.

Harjoituksen koulutusolosuhteet muodostuivat haasteellisiksi osin ennestään tuntemattoman maaston ja laajan alueen johdosta. Helteisen kesän jälkeen on vaikea asemoitua tilanteeseen, että kesäkuun puolivälissä maassa oli vielä runsaasti rou-taa ja tämä hankaloitti erityisesti raskaiden erikoisajoneuvojen liikkumista peitteisessä maastossa kapeilla ja pehmenneillä teillä. Nämä asiat toivat erityisesti viestitoiminnalle ja huoltojoukoille pohdittavaa ja

haasteita. Samalla saatiin muutamia harjoitussuunnitelman ulkopuolisia koulutusta-pahtumia, kun pioneerien työkoneilla avustettiin taisteluajoneuvoja takaisin tielle.

Harjoituksessa sinisten joukkojen päätaistelulajina oli hyökkäys keltaisen puolustaessa ja viivyttyessä vihollista. Sinisen hyökkäys käynnistyi harjoituksen toisena päivänä välttämättömien käskyjen ja taistelujautusten muodostamisen jälkeen Valtimon tasalta kohti kaakkoa. Tavoite laajalla alueella tapahtuneelle hyökkäykselle oli asetettu Nurmes - Vieki -tasalle. Harjoituksen päätteeksi molemmilla osapuolilla taistelulaji muuttui ja sininen torjui onnistuneesti keltaisen aggressiivisen vastahyökkäyksen.

Harjoitusjoukoille asetetut tavoitteet olivat kovat ja sen johdosta joukoissa vallitsi tekemisen meininki heti harjoituksen alusta alkaen. Aamuyölle venähtäneet käskykierrokset ja joukkojen kannustaminen Kolkonjärven ja Kuohattijärven välisellä alueella olivat normaalia rutiinia hyökkäävän pataljoonan komentajalle ja hänen esikunnalleen.

Harjoituksessa reserviläisiä oli kokonaisen jääkärikomppanian lisäksi prikaatin ja pataljoonan esikunnassa. Reserviläiset selvisivät tehtävistään erittäin hyvin ja joukko-

jen keskuudessa vallitsi hyvä henki. Tämä ilmeni muun muassa jääkärikomppanian toisen hyökkäyspäivän tavoitteessa. Perusteellisesti tehdyn työn johdosta päivän pituus venähti hiukan suunnitellusta. Vaikka joukot saivat vasta tavoitteessa syödä, kesäyön ollessa jo pitkällä, päivällinen-iltapala -yhdistelmän, asiaan suhtauduttiin sopivalla huumorilla. Siinäkin tilanteessa soturit jakoivat antaa hyvää palautetta myös henkilökunnan asenteesta. Reserviläisistä muodostetun komppanian hyökkäykseen sisältyi hiukan suunniteltua enemmän jalkamarsseja, mutta tämä ei näkynyt taistelukunnan romahtamisena, vaan siirtymisistä selvittiin vähillä tappioilla.

Taisteluiden ohessa sotilaat ehtivät hiljentyä myös kuulemaan joukkoon sijoitettujen pappien sanomaa. Yksi mieleenpainuvimmista hartaushetkidistä lienee ollut ekumeeninen hartaus ortodoksisessa tsasounassa Nurmeksessa .

Harjoituksessa jääkäreitä tukemassa olleille aselajijoukoille annettiin haastavia tehtäviä ja yhteistoiminta muodostui hyväksi. Pohjois-Karjalan Prikaatin henkilöstölle aselajien välinen yhteistoiminta on erittäin tärkeää myös oman osaamisen kannalta. Nämä yhteistoimintaharjoitukset tulee hyödyntää täysimääräisesti parhaiden käytäntöjen jalkauttamiseksi joukosta toiseen. Jopa kouluttajavaihtoa tulisi harkita tilanteessa, jossa kouluttajien rooli on lähinnä tukea toimivien varusmiesjohtajien toimintaa.

Joukkojen toiminnassa kaikilla tasoilla hyvää olivat tilannetietoisuus, tehtävän edellyttämä tilanteenmukainen toiminta sekä aito yrittäminen oman joukon ja kaverin puolesta. Yhtenä onnistuneen taistelun perusedellytyksenä harjoituksen johtaja nosti esille yksittäisten taistelijoiden henkilökohtaisen aseensa erittäin varman käsitteilytaidon.

Jääkärikomppaniaa odotti Mäntyjärvellä välitaivotteessa kertaalleen pohdittu ohje tukikohdan rakentamisesta.

Itä-Suomen sotilasläänin komentaja kenraalimajuri Jukka Pennanen tarkasti harjoituksen sekä alaiensa joukkojen suorituskykyä lähes kahden vuorokauden ajan. Komentaja pani hyväksyvästi merkille kaikista joukoista, niin varusmiehistä kuin reserviläisistäkin, huokuvan yhteishengen, yrittämisen sekä hyvän työmoraaalin. Hän kehotti eri tarkastuskohteilla kaikkia ottamaan omissa tehtävissään yksilöinä ja jouk-

koina opiksi harjoituksen ja harjoitusalueen tarjoamista monista haasteista. Komentajan sanoma oli, että poikkeavat ja vaativat olosuhteet korostavat oma-aloitteisuutta, kykyä soveltaa ja etsiä uusia ratkaisuja niillä keinoilla ja välineillä, mitä on käytettävissä.

Harjoituskokemukset toimivat herätteenä varsinkin muualta tulleille joukoille siitä, että liian omat vakioidut harjoitusalueet

ja harjoitukset eivät tarjoa riittävästi kokemuksia toiminnan kehittämiseksi. Joutuihan monessa joukossa myös henkilökunta laittamaan ammattitaitonsa todella kokeutukselle, että joukkojen vaatimat yhteydet ja muu tuki saatiin kuntoon.

Olosuhteet ja tilanteet loivat aidon mahdollisuuden koulutustason tarkastamiseen saapumiserän joukoilta. Omat havainnot sekä harjoituksesta saatu palaute tukevat sitä, että voimme kokea onnistuneemme harjoituksen suunnittelussa ja toteutuksessa. Harjoituksen suunnittelusta ja valmisteluista vastuun kantaneet saavat olla tyytyväisiä kokonaisuuteen, mutta erityisesti harjoitusjoukot kouluttajineen ansaitsevat kiitokset hyvästä työstä ja lopputuloksesta.

Parhaan mahdollisen palautteen Karjalan Jääkäripataljoonan komentajana kuulin kuitenkin jääkärikomppanian taistelijan sanomana, kun hän rivisotilaana ja siitä näkökulmasta pystyi väsyneenä olemaan tyytyväinen oman komppaniansa onnistuneesta hyökkäyksestä harjoituksen viimeisenä päivänä. Tästä mielipiteestä on helppo olla samaa mieltä. Luottavaisena joukon osaamiseen ja henkeen luovutin joukon kotiutumisen jälkeen sijoitettavaksi sodan ajan joukkoihin.

Teksti:
Everstiluutnantti
Petteri Tervonen

Oltermannin sauva neljännen kerran peräkkäin Kontiorantaan

Perinteinen Oltermanninhihto hiihdettiin 65. kerran. Kilpailupaikkana oli Lappeenranta ja Rakuunanmäki. Kilpailun järjestelyistä vastasi Itä-Suomen sotilasläänin. Kilpailuun osallistui 16 joukkuetta, joista 7 A-sarjassa ja 9 B-sarjassa. A-sarjassa kilpailevat joukko-osastot joukkueella johon kuuluu 9 varusmieshiittäjää sekä henkilökuntaan kuuluvat joukkueen johtaja, varajohtaja ja huoltaja. Lisäksi varusmiehiä oli kaksi ajoneuvon kuljettajaa ja varamies.

B-sarjassa kilpailevat reserviläispiirit sekä joukko-osastojen henkilökuntajoukkueet. Kilpailun ulkopuolella kilpailuun osallistui HÄMR/URHK sijoittuen kuudenneksi.

Kilpailun lähtöpaikka oli Lemminkäisen koulukeskuksessa. Pohjois-Karjalan Prikaati otti heti lähdöstä komennon omassa sarjassaan,

hiihtäen jopa reserviläisjoukkueiden vauhtia. Aloitussuuden "karpaasit" hiihtivät kaksi rastiväliä ja ensimmäinen vaihto tapahtui rastilla 2. Viesti eteni "käsikirjoituksen" mukaan, kunnes rastivälillä 3-4 sattuneen harhahiihdon johdosta Utin Jääkärirykmentti otti A-sarjan johtopaikan... - tosin vain hetkeksi. Tilanne muuttui rastivälillä 5-6 jossa poikamme puski jälleen johtopaikalle ja siitä ei luovuttu!

Ankkurimme luutnantti Esa Viitanen saapui maaliin 17.3. klo 9.10 voittaen toiseksi sijoittunutta Karjalan Prikaatia tunnin ja 6 minuuttia.

Hyvä osaaminen ja kova kilpailurutiini ovat valttejamme, mutta ennen kaikkea kiitos kuuluu koko joukkueelle!

Voittajajoukkueen kokoonpano

I osuus ylik Timo Varis
varajohtaja jääk Olli Pennanen
II osuus alik Mika Hiltunen
jäkä Janne Taskinen
III osuus alik Veli-Matti Kolari
jäkä Marko Julkunen
IV osuus alik Olli Karkkulainen
jäkä Jeremias Pirinen
V osuus ltn Esa Viitanen
joukkueen johtaja

Huoltaja ylil Petri Tiainen
Varamies jääkä Juha Hyyryläinen
Kuljettajat jääkä Pekka Silvennoinen
jääkä Sami Silvennoinen

Vuoden 2010 Oltermanninhihdosta lyhyt kommentti: (Pohjois-) Karjalasta kajahtaa!

Teksti:
Yli luutnantti
Petri Tiainen

Hiihdon sotilaiden SM-kilpailut

Pioneerirykmentti isännöi hiihdon sotilaiden SM- kilpailuja 8.–11.3.2010.

Kilpailut aloitettiin rynnäkkökivääriampu-mahiihdolla, jossa parhaasta tuloksesta vastasi yleisessä sarjassa kersantti Jesse Mäkinen ollen hienosti viides. Mitalikantaan prikaati kiilasi maastohiihdossa ylikersantti Timo Variksen hiihtäessä toiseksi. Yliluutnantti Petri Tiainen säesti hienosti "pojat" M40 sarjassa sijoittumalla neljänneksi. Ampumahiihdossa Petri jatkoi hyviä esityksiään sijoittumalla sarjassaan kolmanneksi.

Partiohiihdon A-sarjassa kilpailivat joukko-

osastoista muodostetut partiot. Kilpailu-matkana oli 30 kilometriä. Kilpailun kolme ensimmäistä joukkuetta ampui vain kolme minuuttia sakkoa ja kun suksikin kulki koh-tuullisesti, oli PKARPR:n partion taivuttava tiukassa taistossa neljänneksi kuudella sak-kominuutilla. Prikaatin partiassa hiihtivät ylikersantti Timo Varis, kersantti Jesse Mäkinen, jääkäri Olli Pennanen sekä oppilas Sauli Käyhkö. C-sarjassa kilpailivat reservi-läispiirit, kilpailumatkan ollessa sama kuin A-sarjassa. Pohjois-Karjalan reserviläiset si-joittuivat kilpailussa toiseksi. Joukkueeseen kuuluivat Hannu Airila, Tuukka Turkka, Mika Piminäinen sekä Sami Oinonen.

Yleismestaruuspisteissä emme pystyneet menestyksekkäästi puolustamaan viime vuoden voittoa, vaan jäämme kahdeksan-neksi. Joukkueemme materiaali oli tasai-nen, mutta paremmille sijoille yltäminen olisi vaatinut venymistä kaikilla tahoilla. Mainittakoon, että Urheilukoulu voitti yleismestaruuden niukasti ennen Kainuun Prikaatia. Mestaruus oli Urheilukoululle ensimmäinen ja ikään kuin kunnianosoitus pitkälle hiihtourheilun vaikuttajalle, majuri Tarmo Naparille, joka on aikoinaan vaikut-tanut myös meillä Karjalan Jääkäripataljoonassa.

POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN MESTARIT 2010

Maastohiihto

Yleinen kers Jesse Mäkinen
35v ltn Metelinen Tero
40v kapt Pertti Kettunen
45v yliv Karppanen Jorma
Naiset alik Pesonen Maija
Vm alok Hyyryläinen Juha
Yksikkömestaruus PSTK

Hiihdon yleismestaruus
SISSIK

Partiohiihto

A-sarja AUK 1
(ylil Jarmo Kolu, alik
Mikkonen S, opp Vir-
tanen AA ja opp
Häyrinen JT)
B-sarja SISSK
(ylil Jukka Ryyänen,
ylil Seppo Väänänen,
kers Jesse Mäkinen,
kers Joonas Kostiai-
nen)
Yksikkömestaruus AUK

Ammunta

Palkatun sotilashenkilöstön ammunnan yleismestaruuden voitti yliv Markku Voutilainen.

Tekstit:
Yliluutnantti
Mika Räisänen

LASKUVARJOJÄÄKÄRIKIVÄÄRI 7.92X57MM KRIEGHOFF FG42 MALLI E - japanilainen yksityiskohtainen näköistutkielma

Vuonna 1941 Saksan ilmavoimat esitti tarvitsevansa täysin uudenlaisen aseensa laskuvarjojääkäreille. Koska aloite törmäsi arjalaiseen mäntyyntyn, eikä edennyt taisteluvälinealan sisäisten hallinnollisten määräysten edellyttämällä tavalla, kääntyi ilmailuministeriö suoraan ase-teollisuuden puoleen. Pääsuunnittelija Louis Stange, Rheinmetall-Borsig AG:sta, yksi kuudesta kilpailevasta yrityksestä, aloitti 5. joulukuuta tiimensä kanssa voittajaprototyypin suunnittelun. Laite 450:ksi (Gr.450) nimetty ase valmistui 15. helmikuuta 1942 ja se kehittyi teknisiltä ja ergonomisilta ratkaisuiltaan aikaansa edellä olevaksi: Fallschirmjägergewehr 42 ausführung E:ksi.

Poikkeuksellinen lähtö- ja loppukohta

Saksan maavoimien taisteluvälineosasto (Heereswaffenamt) johti kaikki Saksan armeijan käsiaseiden suunnitteluun ja hankintaan liittyvät toiminnot puolustushaaroista riippumatta. Ilmavoimien esittämää tarvetta uudelle asemallille ei nähty toteuttamiskelpoisena ja tilalle esitettiin jalkaväellä jo käytössä oleva uudehko itselataava kivääri G41. Tarve oli kuitenkin niin vahva, että ilmavoimat ryhtyivät yleisen toimintamallin vastaisesti omaan käsiasehankkeeseen. Toimeenpanijana oli Suomen Valkoisen Ruusun suurristin ketjuineen saman vuoden kesänä saanut ilmailuministeri ja ilmavoimien komentaja Herman Göring.

Hanke eteni varsin rivakasti ja kokeilumallit (C ja D) varusteineen oli kenttäkokeissa jo vuonna 1943. Tulosten perusteella tehtiin tarvittavat tekniset parannukset ja syntyi malli E. Tekninen ohje oli etupainotteisesti jaettavissa Ilmavoimien laskuvarjojääkä-

reille kesäkuussa samana vuonna. Samanaikaisesti suunniteltiin jo edelleen kehitettyä FG42 mallia F, jossa pyrittiin lisäämään tuotanto- ja kustannustehokkuutta.

FG42 tuotantomallia E (C ja D kokeilumallit mukaan lukien) on sarjanumeroiden perusteella valmistettu n. 2 100 kpl. Edelleen kehitettyä toista FG42 tuotantomallia F ja G on valmistettu mahdollisesti jopa 6 400 kpl. Määrällisesti suurin FG42 valmistaja oli Heinrich Krieghoff Waffenfabrik AG.

Vuonna 1944 ilmailuministeriö toimeenpani FG42 Malli G:n tilauksen 120 000 kappaaleesta. Krieghoff sitoutui valmistamaan 10 000 kpl kuukaudessa alkaen seuraavan vuoden alusta. Sota loppui Saksan osalta onneksi samana keväänä.

Jäljellä olevien FG42 kivääreiden vähäistä lukumäärää on vaikea arvioida. Museoissa ja kokoelmissa maailmanlaajuisesti tiedossa olevat on luetteloitu ja niitä on yhteensä

vain n. 240 kpl. Suomessa ei tiettävästi ole yhtään kappaletta. Lähimmät alkuperäiset FG42 kiväärit ovat Ruotsissa ja Norjassa.

Ne mainitut modernit FG42 ominaisuudet

FG42 malli E:n tekniset ratkaisut sisältävät merkittävän luettelon 40-luvulla aikaansa hyvinkin edellä olleita ominaisuuksia:

1. Kevyt (alle 5 kg) ja lyhyt (alle 1 m) itselataava kivääri, joka kuitenkin käyttää normaalia Saksan jalkaväen patruunaa (7.92x57 mm).
- 2 Integroidut taittuvat etutuet ja käännettävä pistin.
3. Kiväärikranaattipumalaitteen ja sen tähtäimen kiinnitysmahdollisuus lisävarusteena (ampumaetäisyys maksimissaan 250m, sirpale- ja ontelokranaatteja).
- 4.Taittuvat etu- ja takatähtäimet (diopteri, jossa etäisyydensäätö) sekä 4 kertaa suurentava varustekiskoon pikakiinnitettävä kiikaritähtäin (ZFG42).
5. Suujarru, joka vaimentaa suuliekien ja keventää aseensa rekyyliä.
6. Joustava olkatuki puskurilla ja suoraviivainen runkorakenne, joka vie laukauksen rekyylin suoraan ampujan olkapäähän, eikä pyri nostamaan asetta piipunsuusta.
7. Kerta- ja sarjatulta ampuva (15 ls/s), keratulella mekanismi ampuu suljetulta lukolta, mutta sarjatulella avoimelta lukolta, joka tehostaa aseensa jäähymistä purskeiden välillä.
8. Kaksi tankolipaskokoa: 10 ja 20 patruunan lippaat.
9. Erittäin helppo purkaa ja koota normaaliin käyttöhuoltoon liittyen.

7.92x57mm FG42 malli E ja 7.62x53R mm Dragunov kiväärit kiikaritähkäimeen nojaavat Karjalan koivuun.

Nousevan Shoein näköisaurinko

Shoei Seisakusho Inc. on pieni vuonna 1967 perustettu kuuden henkilön japanilainen Tokion pohjoispuolella sijaitseva perheyritys. Alussa he valmistivat alihankintana osia yritykselle, joka oli löytänyt tuoreet näköisaseiden markkinat. Yritystä johti perheen isä Minoru Matsumoto. Hän valitettavasti kuoli muutama vuosi sitten ja yritystä johtaa nykyisin perheen nuorin veli Tomio Matsumoto.

Näköisaseella (joskus käytetään termiä "replika") ymmärretään esinettä, joka on alkuperäisen ampuma-aseen lähes täydellinen kopio jokaista osaa myöten, mutta on tehty metalleista, joista ei oikeaa asetta voi valmistaa. Näköisesine toimii mekaanisesti samalla tavalla kuin ase, josta se on kopio

mutta näköisesineestä ei voi mitenkään tehdä oikeaa ampuma-asetta. Eli kyseessä on turvallinen ja vaaraton keräilyesine, joka kuitenkin yksityiskohdiltaan ja mekaaniselta toiminnaltaan puhuttelee aseteknisesti kiinnostunutta henkilöä.

Vuonna 1993 Shoei ryhtyi tekemään omaa kokonaan itse valmistettua näköisasetta ja harkitusti he valitsivat juuri keräilymarkkinoilla harvinaisen ja kiinnostavan FG42 malli E kiväärin ensimmäiseksi tuotteekseen. Erittäin laadukkaasti valmistettu yksilöllisesti sarjanumeroitu esine saavutti pian kulttimaineen näköisesineiden keräilijöiden piirissä. Teknisesti laatu ja yksityiskohdat täyttävät vaativan kokoelman ja jopa museon kriteerit. Tähän päivään mennessä yritys on valmistanut n. 1 600 kpl FG42 malli E näköisesinettä. Shoein laadukkaaseen tuotevalikoimaan kuuluu jo useampi tunnettu saksalainen toisen maailmansodan asemalli, mukaan luettuna edelleen kehitetty tuotantomalli FG42 ausführung G. Yritys menestyy alallaan hyvin ja on erittäin korkeassa maineessa.

Tässä esitelty näköisesine, Shoei FG42 malli E (sarjanumero 1492), on valmistettu Japanissa vuonna 2009, kuten varusteisiin kuuluva ZFG42 kiikaritähkäin. Kokonaisuuden hinta varusteineen on 1 600 euroa, joka on vain noin 1/30 osa siitä minkä vastaava oikea keräilyasekokonaisuus maksaisi.

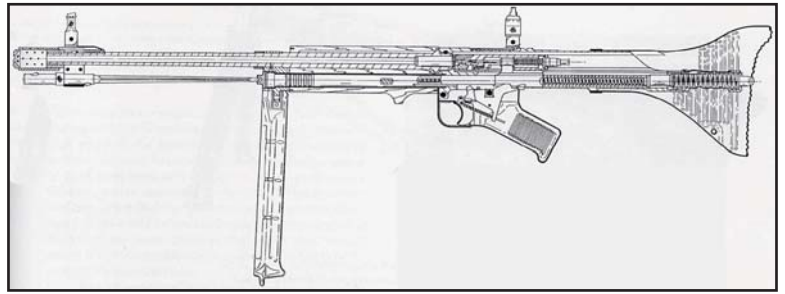
Kuva saksalaisesta FG42 malli E kiväärillä varustetusta laskuvarjojääkäristä 12. syyskuuta 1943. Kuva on Saksan valtionarkistosta ja kuvan ottajaksi on merkitty Toni Schneiders. (Lähde: Internet.)

Shoei FG42 malli E runkomerkinnät sarjanumeroineen. Valmistajakoodi (fzs = Krieghoff) ja Saksan ilmavoimien tarkastusleimat on myös asianmukaisesti merkitty.

Yksityiskohtainen Shohei näköismalli Voigtländer ZFG42 kiikaritähdistä sarjanumeroineen ja valmistajakoodeineen (ddx = Voigtländer).

Läpileikkauspiirros FG42 malli E kivääristä, jossa etuet käännetty käyttöasentoon. Huomaa hyvin suoraviivainen rakenne, jossa asepiipun keskiakseli asettuu samalle linjalle ampujan olkatuennan kanssa vähentäen merkittävästi rekylin piipun suuta nostavaa vaikutusta.

Tekniset tiedot

Malli	FG42 malli E Fallschirmjägewehr ausführung E
Kaliiperi	7,92x57 mm (IS)
Toiminta	Kaasutoiminen, kiertyvä sulku, kerta ja sarjatuli
Tulinopeus sarjatulessa	15 laukausta sekunnissa
Patruunamäärä	20 tai 10 patruunaa
Lipastyypit	Tankolipas, kytkeytyy rungon vasemmalle sivulle vaakatasoon
Hylsynpoisto	Oikealle
Paino	4.2 kg ilman lipasta ja kiikaritähdistä
Pituus	945 mm
Piippu	500 mm pitkä, rihlannousu 1/240mm
Vaihdin	Kolmiasentoinen; E – kertatuli, S – Varmistettu, D - Sarjatuli
Tähtäin	Taittavat tähtäimet, takadioperissa etäisyyden säätö Voigtländer ZFG42 kiikaritähdistä 4X suurentava viiden asteen näkökentällä
Kiväärin valmistaja	Heinrich Krieghoff Waffenfabrik (fzs), Suhl, Saksa Malli E (n. 2000kpl) (tehdas perustettu 1886 ja toimii edelleen nimellä H. Krieghoff GmbH, Ulmin kaupungissa Saksassa)
Mallimuunnokset	FG42 malli F (Rheinmetall-Borsig 200kpl) ja malli G (Krieghoff (fzs) 5800kpl ja LO Dietrich gcy) vain 400kpl IC Wagner (gal) miehitettiin ennen tuotannon aloitusta.
Näköisesineen valmistaja	Shohei Seisakusho Inc., Saitama, Japani (näköisesineiden alalla vuodesta 1967) Yrityksen johtajana toimii Tomio Matsumoto FG42 Malli E (n.1600 kpl vuodesta 1993, kaikki sarjanumeroitu)

Saksalainen laskuvarjojääkärikivääri 40-luvulta ja venäläinen tarkka-ampuja kivääri 60-luvulta.

Lopuksi

Mielenkiinnolla voimme jäädä odottamaan, jos Tomio Matsumoto ja Shohei ottavat valmistusohjelmaansa lähitulevaisuudessa tärkeän ja harvinaisen prototyypin, joka asettuu FG42 malli G kiväärin ja amerikkalaisen M60 kevytkonekiväärin väliin. Shohei valmistaa nykyisin sekä saksalaisia MG42

että FG42 näköisesineitä asejärjestelmistä, joista amerikkalainen Bridge Tool & Die Works vuonna 1946 yhdisteli 7.92x57mm T44 vyösyöttöisen kevytkonekivääriprototyypin. Kokeilusta kehittyi myöhemmin laajasti valmistettu, parjattu ja edelleen käytössä oleva 7.62x51mm M60 konekivääri.

Teksti:
Kapteeni
Robie Kulokivi
weretco@nettilinja.fi

VMTK:N TERVEISET

Kun vuosi sitten heinäkuussa astelimme sisään prikaatin porteista ensimmäisen kerran, tuskin kumpikaan meistä olisi uskonut kuinka monimuotoinen varusmiespalveluksemme tulisi olemaankaan. Ensimmäisillä VMTK-oppitunneillakin saatoimme vielä ajatella että, "Hei mä oon täällä vaan puol vuotta", toisin kävi. Kun AUK:ssa tieto mahdollisuudesta hakea VMTK:n toimihenkilön hommaan saavutti meidät kiinnostus heräsi välittömästi. Rekrytointiopintunti teki molemmille selväksi sen, että tuonne täytyy hakea.

Varusmiestoimikunnan työtä emme itse aloita emmekä oppilasaikana miettineet sen kummemmin, tiesimme vain VMTK:n olevan olemassa. Varusmiestoimikunta järjesti liikuntakerhoja, lomakyytejä, leffailtoja, erilaisia kursseja ja muuta vapaa-ajan ohjelmaa. Useimmilla varusmiehillä tilanne on usein sama, varusmiestoimikunnan työtä ei usein huomioida, ennen kuin se puuttuu.

Toimikautemme alussa päätimme, että haluamme tarjota jokaiselle varusmiehelle jotain ja välittää kaikille viesti että varusmiestoimikunta on heitä varten. Mielestämme onnistuimme tässä mainiosti. Jo ensimmäisenä päivänä uusille alokaille oli VMTK-käppyrä tuvassa odottamassa ja ensimmäisillä viikoilla pidettiin kaikille oppitunnit varusmiestoimikunnasta. Pyrimme olemaan aina myös helposti lähestyttävissä. Usein on tultu kasarmialueella kyselemään kurseista, kerhoista ja yleensäkin VMTK-toiminnasta. Muutamia varusmiehiä on tullut myös iltaisin toimistollemme hoitamaan virastoasioitaan ja kyselemään neuvoja asioiden hoitoon liittyen.

Limonaadiautomaattien ylläpito, liikuntakerhot, leffailat ja kaikki muu päivittäinen toiminta ovat pitäneet meidät toimikautemme aikana kiireisenä. Suurimpina hankintoina on bändikämpään tulossa isoja uudistuksia. Toimikaudellamme aloitettiin myös bändikämpällä musa-kerho, jossa

varusmiesbändin soittajat ovat käyneet neuvomassa ja opettamassa asiasta kiinnostuneita varusmiehiä. Järjestyksenvalvojakurssi prikaatissamme järjestettiin toukokuussa. VMTK:n aloitteesta saatiin toimikaudellamme myös muutos sisäjärjestysohjesäännön kieltoon kurssipukujen käytöstä. VMTK-työ, monet hankinnat ja esitykset ovat usein kuitenkin työtä vasta seuraaville saapumisierille.

Toimikautemme aikana olemme pyrkineet tehostamaan VMTK:n toimintaa, emmekä tuomaan mitään radikaalia uutuutta, sillä hyvin pyörivä perusorganisaatio on parempi kuin ei toimiva. Seuraavien on hyvä jatkaa tästä. VMTK-työ on ollut kokemus, josta kumpikaan meistä ei vaihtaisi päivääkään pois.

Teksti:
Puheenjohtaja
Alikersantti Markus Möttönen
Sihteeri
Alikersantti Teemu Ekman

ONNI MÄÄTTÄNEN PUOLUSTI KOTIKONTUJAAN TALVISODASSA

Kohtalokas 13. päivä katkaisi ritari Määttäsen talvisodan taistelujen tien.

Ilomantsilainen korpraali Onni Määttänen ilmoittautui syksyn 1939 liikekannallepanossa veljiensä kanssa Ilomantsin vanhalla kansakoululla, YH oli alkanut. Seuraavan kerran hän pukeutuisi siviilivaatteisiin seuraavan vuoden toukokuussa. Kansainvälisen tilanteen kiristymisestä huolimatta armeijan harmaisiin kutsuttujen ilomantsilaiset eivät kuitenkaan Onnin tavoin pitäneet todennäköisenä, että Suomikin voisi joutua sotatantoreeksi. Toisaalta tuntelevien jako sai aikaan ilomantsilaisten keskuudessa hirtehumoristisia kommentteja – kuolemanlevyjä.

Talot tuleen ja Möhköön

Määttänen määrättiin majuri Vilho Nikoskelaisen johtaman Er.P 11:n toiseen komppaniaan. Ilomantsin kirkolta komppania siirrettiin linnoitustöihin rajalle Kuolismaan itäpuolelle Sulkujoelle. Asemien valmistuttua nämä tehtävät jatkuivat Ala-Vuottojärven eteläpuolella Roukkeen särkillä. Joulukuun kolmantena määrättiin Kuolismaa poltettavaksi, sillä Nikoskelainen pelkäsi pataljoonansa joutumista saarretuksi. Siksi marraskuun loppupuolella Kuolismaahan siirtyneen toisen komppanian oli peräännyttävä ilman taistelua Möhköön.

Määttänen muisteli raskasta tehtävää. "Vetäytyessään he polttivat kaiken mikä paloi: rakennukset, ladot, heinät. Yleensä kaikki, mistä saattoi olla hyötyä viholliselle." Hänen polttoryhmänsä sytytti tuleen mm. Miikkulanvaarassa kaksi kookasta taloa. Ensimmäisen asuinrakennuksen lattialle levitettiin sen eteisestä löytyneet postellit ja sytykkeinä käytettiin myös kuivista puista veistettyjä lastuja. Tulen levitessä huomattiin talossa sänkyjen alta turvaa hakenut koira, joka saatiin vain vaivoin houkutelua liekkien ja savun alta turvaan. Toiseen taloon oli talonväki päässyt juuri muuttamaan. Pian senkin vaaleita seinähiirsiä nuolivat ahnaat liekit.

Oli karmaiseva näky, kun länteen peräännyttävät Ilomantsin puolustajat näkivät tuli- ja savumeren nousevan rajan vaarakylistä ja tuhoavan sukupolvien työn tulokset. Soturien sydäntä kouraisi nähdä evakoiden surkeat hevosletkat ja tien varsille tapetut eläimet. Onneksi Nikoskelainen ei ollut noudattanut annettuja käskyjä, vaan määrennyt ilman esimiestensä lupaa rajan väestön evakuoitavaksi. Moni olisi halunnut pysähtyä tervehtimään ase kädessä kutsuttomia vieraita. Sodan syttyessä punaarmeijan ylivoima oli murskaava – pataljoonaa vastassa oli neuvostodivisioona. Siksi ryhmän ja suurimmillaan joukkueen vahvuiset sissiosastot kävivät vain viivyttystaistelua. Päivisin taisteltiin ja öisin peräännyttiin uusiin aseisiin.

Tulikaste kummitusmäessä

Lopulta kapteeni Erik Enbergin johtama toinen komppania asettui Möhkön itäpuolelle aseisiin, joiden eteen Möhköstä Kuolismaahan johtavan tien vasemmalle puolelle Natska-Pekan mäelle eli Kummitusmäelle määrättiin alikersantti Martti Kokon kranaatinheitinryhmä ja vapaaehtoisista suojeluskuntalaisista ja koulupojista koottu Saarelaisen pikakivääriryhmä. Aivan etumaisena oli yksin tähystäjä–tarkka-ampuja

Määttänen, joka kaivoi rinteeseen lumeen tähystyspaikkansa. Pian idästä alkoikin kuulua lähestyvien sotilaiden ääniä ja telaketjujen kolinasta päätellen myös panssarireita oli tulossa.

Tulitukea olisi saatavissa, jos tilanne kehittyisi uhkaavaksi. Määttänen näki tähystyspaikastaan Möhkön–Kuolismaan tiesuoraa noin parinsadan metrin matkan, joten ainakaan tietä pitkin etenevät neuvostosotilaat eivät pääsisi yllättämään. Telaketjujen ääni voimistui ja kohta kaksi panssarivaunua kolisteli asemien läpi kohti Möhköä. Kun edes polttopulloja ei ollut, ampui sisuuntunut Määttänen yhtä panssarivaunua ampumaaukkoon – ilman tulosta. Myöskään kranaatinheitinryhmän kranaateilla ei ollut mitään vaikutusta rumiluksiin.

Sitten tielle ilmestyi kaksi varovasti etenevää ja tarkkaan ympärilleen tähystelevää tunnustelijaa koiran kanssa. Ilman lumipukuja olleilla neuvostosotilailla ei ollut mitään mahdollisuutta heidän lähestymistään tarkkailevaa suojeluskunnan valioampujaa vastaan. Kaksi laukausta.

"Lienevät kuolleet. Sen sijaan koiraa vastaan minulla ei ollut mitään. Se sai mennä."

Kohta tiesuoran päähän työntyi tien leveydeltä neuvostosotilaita. Hyökkääjä aloitti tulituksen. Aluksi vihollisen tuli meni selvästi yli ja Määttäsen ympärille satoi puun oksia ja muita roskia. Tilanne alkoi käydä vaaralliseksi. "Silloin oli aika lähteä."

Määttänen ryömi matalana rinteiden päällä kiven taakse suojautuneen Kokon luokse. He päättivät kiertää suksille Saarelaisen ryhmän kautta. Suuremmalla joukolla pärjäisi paremmin yllätystilanteessa. Pikavauhtia he kahlasivat suksilleen, mutta hikisiä miehiä odotti perillä yllätys. Heidän suksensa havainnut panssarivaunu oli jäänyt vaanimaan heitä. Edessä olisi kahluureissu

Määttänen sen kiven kohdalla, jonka taakse hän ryömi turvaan talvisodan ensimmäisen taistelunsa aikana.

kohti Möhköä. Kesken matkan ryhmä näki tulipatsaan nousevan Möhkön suunnasta. Möhkön silta oli räjäytetty. Omat olivat siis perääntyneet jo Koitajoen länsipuolelle. Paluumatka piteni huomattavasti, sillä heidän oli kierrettävä pohjoiseen, josta pääsi ylittämään joen Nuorajärven eteläpään kapeikon kohdalta. Lisäharmina oli se, että Saarelainen oli kovassa kuumeessa ja häntä oli tuettava koko paluumatkan ajan. Ryhmä saapui joulukuun 8. päivänä aamuyöllä komppanian komentopaikalla Möhköön. Komppanian pääosa oli joutunut venäläisten yllättämäksi ja sekin oli perääntynyt metsien kautta Möhköön. Sekin lumessa kahlaten, koska yksi panssareista oli jyrännyt suomalaisten sukset säleiksi.

Kohtalokas 13. päivä

Suomalaiset menettivät myös Möhkön vetäytyen 12.12. Oinassalmelle. Eversti Paavo Talvela käski samana päivänä Möhkön valtavaksi takaisin. Hyökkäys epäonnistui ja

se uusittiin seuraavana päivänä. Hyökkäysjoukot lähtivät etenemään tien kumpaakin puolta kohti Möhköä. Määttänen kuului ryhmään, joka eteni aivan tien tuntumassa. Määttänen pääsi etenemisen alkuvaiheessa tien mutkaan, josta tie kääntyi vasemmalle ja alkoi nousta kohti metsän keskellä pilkottavaa Lehikoisen taloa. Hän heittäytyi tien raviin ja alkoi tähyttää eteensä. Metsässä alkoi vilahdella ihmishahmoja ja pian hän oli havaitsevinaan myös auton. Määttänen ampui kohti autoa, mutta hänen luotinsa kimposi siitä vahinkoa tekemättä. Panssariauto. Pian havaittiinkin puna-armeijalaisten olevan ryhmittymässä hyökkäykseen ja samalla Lehikoisen talon kohdalla ollut panssariauto alkoi tulittaa kohti varpusparven tavoin ketjuun heittäytyneitä suomalaisia. Myös kranaatinheitin aloitti tulituksensa ja nopeasti sen ammuksot alkoivat iskeytyä suomalaisten hyökkäysketjun lähelle.

Määttänen huusi pikakivääriampuja Toivo Kiiskelle, että kohta on pakko jättää asemat, sillä muuten ne ovat ”kohta meidän niskassa”. Ylivoiman edessä oli pakko perääntyä. Määttänen pudotti kiireessä rukkasensa maahan ja kyykistyessään sitä ottamaan, osui kranaatti hänen viereensä. Määttänen paiskautui ilmaan ja samoin hänen vieressään ollut Eronen. Lumessa maatessaan Määttänen havaitsi haavoittuneensa rintaan ja oikeaan käteen, myös Eronen oli saanut siipeensä. Kumpikin olivat kuitenkin tajuissaan. Haavoittuneenakin Määttäsen onnistui suurella vaivalla ve-

tää Eronen tieltä ojaan näkösuojaan, jossa he sopivat lähtevänsä pakoon. Elävänä ei jäätäisi vihollisen käsiin! Yhdessä toisiaan tukien ja kannustaen haavoittuneiden taistelijoiden onnistui raahautua suojaan ja kiertää tien eteläpuolelta metsien kautta omille linjoille. Kummankin haavoista oli vuotanut paljon verta, joten ensiapu tuli viime hetkellä. Määttäsen hengen oli pelastanut hänen rintataskussaan olleet muistikirja ja suojeluskunnan metallinen suoritusmerkki, jotka kranaatin sirpale lävisti. Sotasairaalavaiheen jälkeen Määttänen palasi komppaniaansa, nyt komppanian väepelin tehtävään. Eronen haavat olivat vakavammat, hän ei palannut rintamalle.

Kaukopartioritariksi

Jatkosodassa ja Lapin sodassa Määttänen toimi kaukopartionjohtajana majuri Into Kuismasen johtamassa Päämajan alaisessa kaukopartio-osasto Kuismasessa. Jo jatkosodan alussa Kuismasen huomasi partionjohtajansa kyvyt. Määttänen saikin lisätä heinäkuussa neljännen nauhan olkapoletteihinsa ja jo seuraavassa kuussa ne vaihtuivat väepelin leveään nauhaan. Hänestä tuli OsKussa nopeasti Kuismasen luottomies. Niinpä kesällä 1942, kun Viljo Suokkaan johtama ns. Arkangelin partio oli suorittanut junaliikenteen laskentaa jo useiden viikkojen ajan radan varressa Obzerskajan alueella, Kuismasen määräsi, että Määttänen hyppäisi laskuvarjolla väsyneen partion avuksi. Määttäsen sairastuminen ja joutuminen Petroskoin sotilassairaalaan

Oskulaiset matkalla Petrovski Jamiin. Lepotaukokuvasssa oikealla Onni Määttänen

Väepeli Onni Määttänen, kersantti Onni Saukkonen ja alikersantti Mönttinen vietiin kesällä 1942 kaukopartiomatkalle Äänisen taakse lentokoneella.

esti suunnitelman. Elokuussa 1943 hänelle myönnettiin Mannerheim-risti.

Myös rauhan töissä Määttänen hoiti maanviljelyksen ohessa monia yhteiskunnallisia tehtäviä. Hän sai talousneuvoksen arvon vuonna 1977. Määttäsän sanastossa sodan aikaista vastustaja oli usein: veli venäläinen tai naapuri. Hän piti oskulaisia takaa-ajaneita jäljittäjiä kovina sotilaina: tulivat sitkeästi kannoilla päivätolkulla ja saattoivat väijyä suomalaisia päiväkausia. Toisaalta hän tunsu ymmärrettävästi joukko-osastoylpeyttä: venäläiset olivat kovia sotilaita, mutta me olimme vielä kovempia. Sen sijaan Määttäseltä eivät saaneet ymmärtämystä vaaran vuosina "Leinon sällit", joiden kuulusteluihin hänkin asekatkentaan osallistumisensa takia joutui.

Monen suomalaisen miehen tavoin Määttänen ei korostanut uskonnollista vakauksiaan. Useimmiten se ilmeni sivulauseissa: jokin tapaamisaika ei käynyt, koska hän oli kirkossa tai kuunteli hartausmenoja radiosta kotonaan. Kotiseurakunnan kirkko, jossa hänellä oli oma vakiopaikka, oli hänelle selvästi tärkeä. Kerran hän pohti sitä, miksi OsKussa ei pidetty iltahartauksia. Erään kerran Määttäsän luona ollessani hän kuitenkin kertoi, että jatkosotaan lähtiesään hänelle tuli viesti tuolta (näytti samalla kädellään ylös): "Sinä tulet takaisin." Siitä hän sai luottamusta ja varmuutta vaikeissa paikoissa – kyllä tästä kotiin päästään. Niin kävikin, hän palasi aina vaativilta ja rasittavilta partiomatkoiltaan kotiin, osastoonsa – tosin joskus haavoittuneena ja heikossa kunnossa.

Mannerheim-ristin ritari, talousneuvos Onni Määttänen lähti viimeiselle partiomatkalleen kesäkuun 13. päivänä – hän on palannut elämäntaipaaleltaan kotiin, oman pitäjän kirkkomaahan.

ONNI MÄÄTTÄNEN

10.2.1908–13.6.2010

- taisteli talvisodassa Ilomantsin rintamalla
- haavoituttuaan komppanian vääpeiksi, jatkosodassa ja Lapin sodassa OsKun partionjohtaja
- Mannerheim-ristin ritari nro 119
- sodan jälkeen viljeli tilaansa Ilomantsin Maukkulassa
- lukuisia luottamustehtäviä
- talousneuvos 1977.

Ritareista ovat elossa Tuomas Gerdt ja Heikki Nykänen.

Teksti:

Osasto Kuismasen perinneyhdistyksen puheenjohtaja Matti Kosonen

Kuvat:

SA-kuvat, Onni Määttäsän kokoelma, Vladi Marmon kokoelma, Matti Kosonen, Ari Komulainen, toimitus.

KRUUNUASUNTOJEN PERUSPARANNUSTYÖT

Kruunuasunnot Oy -konsernilla on käynnissä mittava perusparannus- ja peruskorjausohjelma, joihin Asunto Oy Joensuun Kirkkokulma 2 ja Asunto Oy Kontiolahden Josefiina kuuluivat. Kirkkokadun harjannostajaistapahtuma pidettiin 21.1.2010. Tilaisuudessa paljastettiin kuvanveistäjä Jorma Parkkarin reliefi Karjalan Aika, joka on asennettu Kirkkokatu 2:n eteläpäättyyn. Päiväsaikaan tasatunnein soiva karjalaistyylinen sävelmän on säveltänyt Perttu Hietanen.

Peruskiveä muuraamassa eversti Jari Kytölä.

Kutsuvieraat seuraamassa reliefin paljastusta. Reliefissä on katseen houkuttajana kello ja katseen vangitsijana perinteinen itäsuomalainen kantele.

Kontiorannassa sijaitsevat kaksi vuonna 1959 rakennettua kerrostaloa perusparannettiin 16.11.2009 - 30.4.2010 välisenä aikana. Talojen vesikatot uusittiin kesällä 2009. Keittiöt ja kylpyhuoneet olivat lähes alkuperäisessä asussaan. Kylpyhuoneet olivat erittäin ahtaat ja niistä puuttuivat asialliset vesieristeet. Keittiöiden ja kylpyhuoneiden vesijohdot ja viemärointi olivat alkuperäiset, elinkaarensa päässä. Rakennusten perusparannustoimenpiteet oli suunniteltu ja rajattu yksityiskohtaisesti, joten voidaan puhua täsmäperusparantamisesta. Korjaukset toteutettiin asuntojen ollessa koko ajan asuttuina.

15.4.2010 vietettiin Asunto Oy Kontiolahden Josefiinan harjakaisia. Vii-meistelytoita tarkistamassa prikaatin ja Kruunuasuntojen edustajia.

Asukkaat kutsuttiin täsmäperusparannuksen harjannostajaisiin entisen päällystökerhon tiloihin, joka on nykyään SF-Filmikylän kahvio.

MAANPUOLUSTUSKOULUTUSYHDISTYKSEN (MPK) ORGANISAATIO UUDISTUU

MPK:n päätti kevätkokouksessaan 26.5.2010, että MPK:n piiriorganisaatio uudistetaan 1.1.2011 alkaen. Nykyinen yhdeksäntoista (19) maanpuolustuspiiriä ja ilma- ja meripuolustuspiirit käsittävä MPK jakaantuu jatkossa seitsemään (7) maanpuolustuspiiriin sekä lisäksi edelleen ilma- ja meripuolustuspiireihin.

Uudessa organisaatiossa otetaan huomioon mm seuraavat näkökohdat:

- Maanpuolustuspiirien alueet muodostetaan yhteistoimintatarpeiden ja -mahdollisuuksien mukaisesti ottaen huomioon toiminnan painottuminen.

- Maanpuolustuspiireissä on piiripäällikkö, joka on samalla yhden koulutus- ja tukiyksikön päällikkö. Hän vastaa piirin johtamisesta, ennen muuta maakunnallisten koulutus- ja tukiyksiköiden koulutuksen yhteensovittamisesta.

- Koulutus piireissä toteutetaan koulutus- ja tukiyksikössä, joita maanpuolustuspiireissä on kaksi tai useampi. Yksikköä johtaa koulutus- ja tukiyksikön päällikkö apunaan yksi tai useampi koulutuspäällikkö, joiden lukumäärä perustuu toteutettaviin kursseihin ja toimintaan vaikuttaviin olosuhteisiin.

- Piiripäälliköt, koulutus- ja tukiyksikköjen päälliköt ja koulutussihteerit ovat kuukausipalkkaisia. Koulutuspäällikön palkka on suoritepalkka, joka muodostuu pidettyjen kurssien määrän (vast.) perusteella.

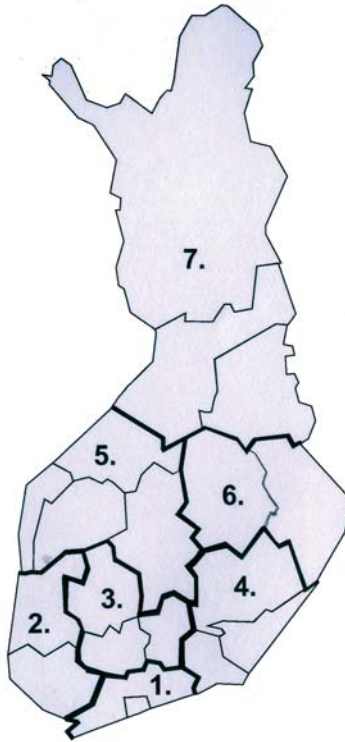
- Piiripäälliköiden ja koulutus- ja tukiyksiköiden päälliköiden ja jatkossa keskustoimiston hallintopäällikön ja koulutuspäällikön tehtävät ovat määräaikaisia, enintään viisi vuotta.

- Päällekkäisten kurseja yhdistetään koulutus- ja tukiyksiköittäin ja mahdollisesti myös eri piirien kesken.

- Henkilöstön, mukaan lukien keskustoimisto, tehtävät järjestetään uudelleen. Yhdistyksen taloushallintoa keskitetään keskustoimistoon.

- Palkkaukseen käytettävä rahamäärä tulee olla nykyistä pienempi.

MPK:n uudet maanpuolustuspiirit 1.1.2011 alkaen

1. Etelä-Suomen maanpuolustuspiiri (Helsinki ja Uusimaa)
2. Lounais-Suomen maanpuolustuspiiri (Varsinais-Suomi ja Satakunta)
3. Hämeen maanpuolustuspiiri (Kanta-Häme, Päijät-Häme ja Pirkanmaa)
4. Kaakkois-Suomen maanpuolustuspiiri (Kymenlaakso, Etelä-Savo ja Etelä-Karjala)
5. Länsi-Suomen maanpuolustuspiiri (Pohjanmaa, Etelä-Pohjanmaa, Keski-Pohjanmaa ja Keski-Suomi)
6. Savo-Karjalan maanpuolustuspiiri (Pohjois-Savo ja Pohjois-Karjala)
7. Pohjois-Suomen maanpuolustuspiiri (Pohjois-Pohjanmaa, Kainuu ja Lappi)
 - Ilmapuolustuspiiri
 - Meripuolustuspiiri

Suluissa näkyvät, mitkä aiemmat piirit uuteen piiriin sisältyvät.

Strategiansa mukaisesti MPK toimii jatkosakin kaikissa maakunnissa. Puolustusvoimien aluetoimistot ovat keskeisiä kumppaneita vapaaehtoisen maanpuolustusväen ohella. Toimipisteet (piiritoimistot ja KOTU-yksiköt) pysyvät nykyisillä paikkakunnilla muualla paitsi Kymenlaaksossa, jossa toimipiste siirtyy Kouvolasta Haminaan. Siirtoa puolsi puolustusvoimien aluetoimiston sijainti.

Henkilövalinnat

MPK:n hallitus valitsi kokouksessaan 17.6.2010 ensimmäiset henkilöt uuteen 1.1.2011 voimaan tulevaan seitsemään maanpuolustuspiiriin sekä ilmapuolustuspiiriin ja meripuolustuspiiriin organisaatioon. Valituista kaksi kolmasosaa on nykyisiä, tehtäviin ilmoittautuneita henkilöitä. Loput yhdeksän tehtävää tulevat avoimeen hakuun. Näistä kaksi on uusien piirien piiripäälliköitä ja muut koulutus- ja tukiyksiköiden päälliköitä. Uuden organisaation kuukausipalkkaisten henkilöiden määrä vähenee neljällä henkilöllä, mikä on 12,5 % alueorganisaation henkilöstöstä.

Savo-Karjalan maanpuolustuspiiriin piiripäälliköksi ja samalla Pohjois-Karjalan KOTU-yksikön päälliköksi valittiin Ahti Korhonen. Piiritoimisto tulee säilymään Kontiorannassa. Hallitus tekee loput henkilövalinnat viimeistään lokakuussa. Näihin valintoihin sisältyy myös Savo-Karjalan maanpuolustuspiiriin toisen KOTU-yksikön eli Pohjois-Savon KOTU-yksikön päällikön valinta.

MPK:n keskustoimiston tehtäviä järjestellään siten, että toiminnanjohtajan alaisina ovat hallinnon, koulutuksen ja viestinnän sektorit, joita johtavat vastaavat päälliköt. Henkilömäärä pysyy nykyisessä seitsemässä. Viestintäpäällikön ja koulutussuunnittelijan nyt täyttämättä olevat tehtävät tulevat avoimeen hakuun.

Vapaaehtoinen maanpuolustustyö

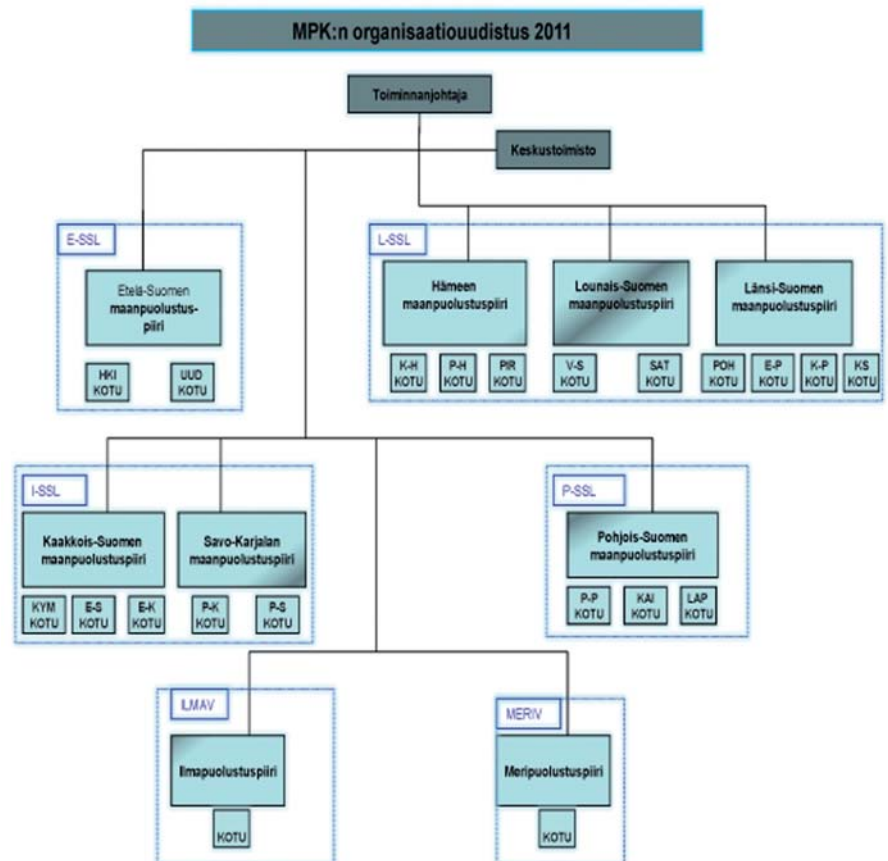
Kuvat puolustusvoimien MPK:lta tilaamilta kursseilta. Sekä Ilmatorjuntakonekiväärikurssi että Umpihankijotos pidettiin Sotinpuruolla keväällä 2010. Umpihankijotos oli käytännössä joukkueen puolustusharjoitus komppanian puitteissa, johon liittyi ryhmän taisteluammunnat.

Miten organisaatiomuutos mahdollisesti näkyy Pohjois-Karjalassa?

Toiminta jatkuu pääpiirteissään entisellään, mutta:

- yhteistoiminta (KOTU-yksiköt, piiritointi) Pohjois-Savon ja Pohjois-Karjalan kurssien järjestelyissä lisääntyy
- o kurssien yhdistäminen, kurssilaisten määrän kasvu
- o KOTU-yksikköjen henkilöstön käyttö
- o sotilaallisen koulutuksen keskittäminen Kontiorantaan ja Sotinpuruolle -> tukitarpeet /-järjestelyt lisääntyvät, mutta myös selkeytyvät
- aluetoimistojen välinen yhteistoiminta lisääntyy
- o tehtäväjako: valinnat kursseille, VEH-kutsut, kurssien hallinnointi
- Sotinpuron käyttö kurssien järjestämisessä lisääntyy, tarve kurssien järjestämisestä mahdollisuuksien mukaan varusmiesten leirien tai kertausharjoitusten yhteydessä kasvaa
- toiminnan suunnitteluun muutoksia
- o neuvottelu- ja kokouskäytännöt (keskustoimisto, piiri/ALTSTO/ISSLE, KOTU), aikataulu.

Kyllä tästäkin selvittää. Muutos on ikuista. Kärsivällisesti ja pelotta uuteen tulevaisuuteen!

Teksti:
Piiripäällikkö
Ahti Korhonen
Kuvat:
Timo Tolvanen

SOTILASKOTISISARTEN RETKI BUNKKERIMUSEOON

Alkukesän iltana, tarkemmin keskiviikkona kesäkuun 9. päivä, ryhmä Kontiolahden sotilaskotiyhdistyksen jäseniä kokoontui tutustumaan Joensuun Marjalaan, Bunkkerimuseoon.

Sää oli pilvinen mutta lämmin. Toivoimme, ettei alkaisi sataa kesken kierroksen.

Oppaamme, Pentti Kankaanrinta, toivotti meidät lämpimästi tervetulleiksi ja aloitti kierroksemme kertomalla lyhyesti Salpalinjan historiasta ja sen rakennusvaiheista. Juuri ennen sisätiloihin, korsuihin siirtymistä alkoi kevyesti sataa, mutta onneksi sää suosi meitä ja sade loppui ennen kierroksen päättymistä. Korsuihin ja lähiympäristöön tutustumisen jälkeen rauhoituimme nauttimaan munkkikahvit ja grillimakkarat nuotion ääreen.

Kahvitellessamme keskustelu soljui rennosti ja pääsimme seuraamaan lähietäisyydeltä Bunkkerimuseon alueella asuvien lintujen elämää. Totesimme, että eipä tulisi torilla istuessa mieleen, miten lähellä onkaan luonnonrauha.

Teksti ja kuvat:
Anu Huurinainen

Olemme tukeneet Pohjois-Karjalan Prikaatin toimintaa

Joensuun kaupunki

Joroisten kunta

Juvan kunta

Kesälahden kunta

Kiteen kaupunki

Kontiolahden kunta

Liperin kunta

Pieksämäen kaupunki

Varpaisjärven kunta

MIETTEITÄ PUHEENJOHTAJALTA

Kesäkuussa saimme suruviestin Kiltaveljemme Mannerheim-ristin ritari Onni Määttäsen poismenosta 102 vuoden ikäisenä. Yksi aikakausi on ohi. Vaalimme Onni Määttäsen muistoa hänen perustamallaan stipendirahastolla, jota kiltamme hallinnoi. Stipendi jaetaan kotiuttamistilaisuuksissa yhdelle varusmiehelle sotilasarvosta riippumatta. Stipendin saannin perusteena on Onni Määttästä kuvaava luonne; rohkeus, sitkeys ja mielenmalti, jotka olivat muunmuassa perusteena hänen saadessa Mannerheim-ristin mitalin.

Lehtemme ilmestymisaikataulun muutoksen johdosta olemme lokakuulla. Alku-

peräinen suunnitelma oli, että kiltalehtemme olisi saatu jakeluun prikaatin kotiväki- ja valapäivään 28.8. Toimituskunnan päätös myöhentää lehden julkaisua muutti suunnitelmia. Toivotan uuden päätoimittajan, esikuntapäällikkö evers-tiluutnantti Martti Koivulan tervetulleeksi Pohjois-Karjalaan kaikkien meidän kiltalais-temme puolesta. Uskon, että työ jota teet maakunnassamme, tulee olemaan sinulle antoisaa ja mieliinpainuvaa.

Kiltamme toimintavuosi on sujunut perinteikkäästi. On pidetty muun muassa hallintoon liittyviä kokouksia, raivattu Salpalinjan opastaulun ympäristöä, kiltapyöräily, tehty mielenkiintoinen kiltaretki Lappeenrantaan Maasotakoululle ja kana-varisteily Viipuriin. Tästä matkasta ja sen järjestelyistä suuri kiitos meidän aktiiviselle Lappeenrannan osastollemme ja Maasotakoulun johdolle! Päivitimme kiltamme esitteen, jota olimme jakamassa ja kertomassa kiltamme toiminnasta varusmiehille ja heidän omaisilleen vala- ja kotiväkipäivänä omalla killan osastolla.

Kiltamme yhtenä tehtävänä on siirtää perinteitä nuoremmille sukupolville. Tuon tavoitteen toteuttamiseksi olemme järjestäneet maanpuolustusjuhlia yhdessä JR 9 -perinneosaston kanssa eri kunnissa paikallisten oppilaiden ja veteraanien tuke- mana. Juuri pidetty kahdeksastoista juhla Joensussa avasi uuden kierroksen juhla- paikkoihimme. Joensuun kaupungille suuri kiitos tämän vuoden juhlan järjestelyjen mukana olost. Nyt katseet suuntautuvat jo vuoden 2011 tapahtumiin toiminta- suunnitelmaa laadittaessa. Toimintasuun- nitelma käsitellään esitelmä- ja syyskokouk- sessa marraskuussa maanantaina 22.11.

Tiedottamisen parantamiseksi olemme työstäneet nettisivujamme. Saamme nyt päivitettyä itse tapahtumat sivuille. Pääset sinne MPKL:n sivujen kautta www.mpk.fi ja sieltä jäsenjärjestöt linkin kautta Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan sivuille. Hyvää syksyä ja alkutalvea!

PS.

Pohjois-Karjalan Prikaatin tulevaisuus on tullut esille monissa käydyissä keskusteluissa. Vaikka prikaatimme toimii nyt normaaleissa olosuhteissa, keskustelut kimpoavat uuteen tulevaan puolustuspoliittiseen selontekoon sekä siihen liittyvään varuskuntien määrään Suomessa. Pohjois-Karjalan Prikaati on kaikin mittarein osoittanut paikkansa suomalaisessa yhteiskunnassa. Kaikkien maakunnan ihmisten ja päätöksiä tekemässä olevien hallinnon virkamisten ja edunvalvojen tulee ottaa kyseinen asia esille, jotta prikaatin toiminta on jatkossakin turvattu. Suomi tarvitsee jo maantieteellisestikin oman joukko-osaston Pohjois-Karjalassa. Prikaati on merkittävä työllistäjä suoraan ja välillisesti maakunnassa. Työ prikaatimme jatkuvuuden eteen kaikilla osa-alueilla on tärkeää myös selontekojen välissä. Kollaa kestää!

Teksti:
Antti Toivola
Killan puheenjohtaja

KILTARETKI – JÄÄKÄRIEN JÄLJILLÄ

Jäsentapaamista Lappeenrannan osaston kanssa oli suunniteltu jo useamman vuoden ajan. Vihdoin aikataulujen yhteen sovittaminen onnistui ja oli aika matkustaa 21.–22. toukokuuta tapaamaan Etelä-Karjalan kiltaveljiä sekä -siskoja. Mielenkiintoinen matkaohjelma houkutteli mukaan kolmisenkymmentä jäsentä.

Matkaan lähdettiin perjantaina alkuiltapäivästä. Aurinkoinen ja helteinen sää jatkui myös perillä Lappeenrannassa. Isännät ottivat matkalaiset lämpimästi vastaan. Ohjelmassa oli ensimmäiseksi Maasotakoulun johtajan eversti Markku Riittisen esitelmä koulun tehtävistä ja toiminnasta. Samassa yhteydessä luovutettiin Etelä-Karjalan Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen piiripäällikölle Esa Hirvoselle killan historiateos kiitokseksi kiltaretken järjestelyjen tukemisesta. Päivällisen jälkeen ohjelma

jatkui majoittumisella sekä Maasotakoulun alueeseen tutustumisella. Majuri (evp) Ari Koponen toimi ryhmämme oppaana ja kertoi hämmästyttävän määrän historiatietoa Rakuunamäen vaiheista. Kierros lämpimässä kevätillassa päättyi upseerikerholle, jossa saimme nauttia virvokkeita ja kuulla vielä kerhon historiaa.

Tässä yhteydessä on mainittava lämmin kiitos kiltaveli Ari Kuposelle erinomaisesta esittelystä. Ilta jatkui vapaasti seurustellen. Osa retkeläisistä taisi ehtiä käymään myös satamassa ja maistamaan sitä kuuluisaa ”atomia”.

Lauantaiaamuna herätys oli klo 6.00 ja aamupalan jälkeen kaikki olivat virkeänä kuljettajamme Seppo Kyllösen kyydissä matkalla kohti satamaa. Edestakainen päivärasteily kohti Viipuria oli alkamassa.

Alkumuodollisuuksien jälkeen pääsimme laivaan. Aamupalan aikaan alkanut kova ukkoskuuro oli vaihtumassa poudaksi. Laivamatkalla oli ohjelmassa yhteislaulua sekä lounas noutopöydästä. Perillä Viipurissa oli maissa oloaikaa reilu kaksi tuntia, pakollisia nähtävyyksiä olivat pyöreä torni sekä kaupahalli. Takaisin laivalle saapuvilla jäsenillä olikin paljon ostoksia mukanaan.

Paluumatka laivalla meni seurustellessa, laulaessa ja nauttiessa aurinkoisesta säästä. Matkan puolivälissä kiltaveli Kari Jylhä piti esitelmän Viipurin alueen torjuntataisteiluista. Kiitokset Karille mielenkiintoisesta ja kantaa ottavasta esitelmästä. Laiva oli perillä Lappeenrannan satamassa noin puolen kymmenen aikaan ja oli aika hyvästellä sekä kiittää isäntiämme mukavasta tapaamisesta. Kotimatka sujui monella rauhallisesti torkkuen, koska päivä oli ollut pitkä.

Killan puheenjohtaja Antti Toivola kiittää Maasotakoulun johtaja eversti Markku Riittistä.

Lappeenrannan osaston puheenjohtaja Olli Naukkarinen ja killan puheenjohtaja Antti Toivola luovuttivat historiateoksen MPK:n piiripäälliköksi Esa Hirvoselle.

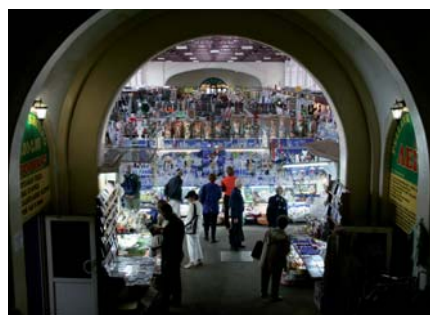
Olli Naukkarinen, Liisa Pietarinen ja Pauli Reinikainen kuuntelemassa Ari Kuposen esittelyä Rakuunamäen historiasta.

Rentoa seurustelua historiallisen Rakuunamäen upseerikerhon terassilla.

M/S Carelian kannella auringosta nauttimassa vasemmalta Pekka Laakkonen, Aleksanteri Shcarin, Leena Sallinen, Antti Lankinen, Antti Toivola ja Kyösti Lehtonen.

Viipurin kaupparehalla löytyy kattava valikoima kristalleja.

Teksti ja kuvat:
Jari Jurvanen

KEVÄTKOKOUS

Perinteinen kevätkokous maanantaina 26. huhtikuuta kokosi jälleen aktiivisimmat kiltajäsenet Poterolle. Ennen kokousta pidetyn esitelmätilaisuuden puhujaksi oli kutsuttu prikaatin komentaja, eversti Jari Kytölä. Uuden komentajan erääksi perinteeksi on muodostunut saapua esitelmöimään killan kokouksessa ja näin samalla tulla tutuksi jäsenistölle. Komentajan esitelmä käsitteli Suomen puolustuksen tulevaisuutta, sen kehittämistä sekä

prikaatin tulevaisuuden näkymiä. Kokousvieraille selvisi kuinka puolustusmäärärahat kohdentuvat tulevina vuosina, reserviläismäärät muuttuvat sekä miten tämä kaikki tulee vaikuttamaan meidän omaan prikaatiimme. Esitys aiheutti vilkasta keskustelua mm. henkilöstön määrästä, kalustomuutoksista ja varusmiesten uudesta koulutuslinjasta. Vanha tuttu APILAS vaihtuu uuteen NLAW -torjuntaohjukseen ja sen koulutukset käynnistyvät ensi vuonna.

Kiitoksia vielä kerran komentajalle erittäin havainnollisesta esityksestä. Kokouskahvien jälkeen killan puheenjohtaja Antti Toivola avasi kokouksen ja toivotti kaikki tervetulleiksi. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin kiltaveli eversti (evp) Pekka Ripatti. Kokous käsitteli esityslistan mukaisesti killan vuoden 2009 toimintaan liittyvät sääntömääräiset asiat. Kokous hyväksyi tili- ja vastuuvapauden myöntämisen hallitukselle.

Komentaja Jari Kytölä esitelmää ovat kuuntelemassa vasemmalta Kyösti Lehtonen ja Matti Vuojärvi sekä oikealla Jonna Kuosmanen ja Jari Nousiainen.

Killan puheenjohtaja Antti Toivola kiitti Jari Kytölää esitelmästä ja antoi muistoksi Maanpuolustuskiltojen liiton virallisen solmion.

Kokousvieraat keskittyivät työhönsä puheenjohtajan johdolla.

Teksti ja kuvat:
Jari Jurvanen

RISUSAVOTTA

Lämmin kevätmaanantai kokosi killan jäseniä 10. toukokuuta Jaamankankaalle Salpalinja-esittelytaulun maastoon. Tarkoitus oli raivata ja siivota vuosi sitten pystytetyn esittelytaulun ympäristöä. Risusavottaan osallistui reilu kymmenkunta kiltalaista, avustavana osastona kaksi varusmiestä sekä traktori ja peräkärri. Puheenjohtaja Antti Toivola oli edellisenä päivänä käynyt kaatamassa raivaussahalla taulun näkyvyyttä haittaavia risuja. Isommat risut ja roskat oli raivattu tunnissa ja niitä kertyikin täysi peräkärriäinen. Savotan päätteeksi nautittiin sotilaskodin tuomat kahvit. Oli aika kiittää kaikkia osallistujia. Hallitus jatkoi vielä savotan jälkeen töitä ja piti kevään viimeisen kokouksen prikaatissa.

Leena Sallinen toimi ahkerana risunkerääjänä ja taustalla Salpalinja-taulua tutkimassa Pauli Reinikainen sekä Hannu Saharinen.

Alueelta raivattiin täysi kuorma risuja ja muita roskia.

Sotilaskodin lähettämät munkkikahvit maistuivat niin uudelle kuin vanhalle puheenjohtajalle, Leena Salliselle sekä metsänhoitaja Lauri Hytöselle.

Teksti ja kuvat:
Jari Jurvanen

UUTUUS

 ABLOY®

ABLOY® SENTO

Tartu turvallisuuteen

Uusi, patentoitu
ABLOY®-lukitusjärjestelmä
Turvallisuutta, kestävyyttä ja
käytettävyyttä

AWS - ANTI-WEAR SYSTEM™
Takaa täsmällisen käyttötuntuman

Lisätietoja **ABLOY®**-valtuutetuista
lukkoliikkeistä, Abloy Oy:stä sekä
verkkosivuiltamme www.abloy.fi.

Arvoisa Korpisoturi-lehden lukija

Onko sinulla toiveita kiltatoiminnan suhteen? Onko joku paikka, minne voisimme järjestää kiltaretken? Millaista toimintaa odotat killalta? Haluaisitko mukaan aktiivitoimintaan? Ruusuja ja risuja...

Kaikkiin näihin kysymyksiin voitte vastata ja samalla kehittää kiltamme toimintaa. Otamme mielellämme vastaan palautetta niin sähköisessä kuin perinteisessäkin muodossa.

Lähetä palautteesi oheisiin osoitteisiin: pkarprkilta@gmail.com tai Pohjois-Karjalan Prikaati, PL 5, 80791 Kontioranta

Korpisoturi -lehden osoitteenmuutoskortti

Nimi _____

Entinen osoite _____

Uusi osoite _____

Voimassa ____/____.____ alkaen Allekirjoitus _____

Lähetä osoitteenmuutos sähköpostilla: jari.nousiainen@mil.fi tai osoitteella:
Korpisoturi -lehti, Taloudenhoitaja Jari Nousiainen, PL 5, 80791 Kontioranta

**KONTIORANNAN
HENGESSÄ**
Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry
1958–2008

KILLAN HISTORiateos

Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta täytti vuonna 2008 50 vuotta. 18. huhtikuuta Kontiorannassa pidetyssä juhlassa julkistettiin 50-vuotishistoriateos Kontiorannan Hengessä. Teoksen ovat kirjoittaneet fil.tri. Jukka Partanen, prof. Veijo Saloheimo sekä Killan kunniapuheenjohtaja Jorma Mikkonen. Kirja on tilattavissa Pohjois-Karjalan Prikaatista talouspäällikkö Jari Nousiaiselta puh. 0299 432 190.

Kirjan hinta on 20 € + postituskulut.

SIHTEERIN TERVEISET

Osoitteen muutokset ja yhteysmies-tiedot sekä ilmoitukset viimeiseen iltauutoon kutsutuista pyydetään ilmoittamaan perinneosaston sihteerille puh. 040 742 8623.

VAPAAehtoinen VELJESTUKI

Jos haluat tukea JR 9 veteraanityötä, voit maksaa vapaaehtoisen tukimaksun JR 9 Perinneosaston tilille 577005 – 2189470.

KOLLAANJOEN SOTAHISTORIAA TAISTELU- HAUDAN TARKKUUDELLA

Osasto Teittinen (peitenimi) tutustui talvisodan taistelupaikkoihin 11.-14.6.2010 Kollaanjoen alueella. Retkikuntaan kuului Kari Jylhä, Hannu Närsäkkälä ja Jouni Pitkänen. Maastossa liikuttiin jalan. Maasto- ja taistelupaikkatutkimusten yhteydessä valettiin yhteensä noin 40 kilometriä. Välillä matkaa taitettiin jopa kumiveneellä. Maastosta löydettiin runsaasti sotaromua. Retki huipentui kunniakäyntiin ratsumestari Carl von Hartmanin komentokorsun raunioille.

Kollaanjoella

"Tällä alueella on taistellut Marokon kauhun 6. komppania. Komppania on kuullut jalkaväkirykmentti 34:n toiseen pataljoonaan, jota on komentanut ratsumestari Carl von Hartman. Olemme nyt kartan perusteella melko lähellä Kauhun komentokorsua. "Tutkitaanpas maastoa vähän tarkemmin, josko tästä lähistöltä löytyisi korsun rauniot", tuumasi Kari ja nosti katseensa kartasta, jota hän oli täydentänyt tutkimustensa perusteella Kollaan taistelujen aikaisella ryhmityspiirroksilla.

Sitten alkoivat kuoppatutkimukset! "Kävisikö tämä raunio tässä?", Hannu kysyi ja jatkoi, "Minulla on muutama valokuva jumalanpalveluksesta, joka pidettiin 6. komppanialle aivan täällä etulinjassa komentokorsun lähellä, mutta tämä maasto ei oikein täsmää siihen valokuvaan. Siinä miehet seisovat suksillaan talvisella suolla." Kari vilkaisi karttaansa ja viittasi kädellään länteen, "Se suo on tuon Kollaanmäen länsipuolella." Jouni oli löytänyt vähän matkan päästä Kollaanjoelle päin maatuneen kuopan, josta saattoi tunnistaa korsun muotoja. "Hoi ukot! Täällä on jotain. Tulkaahan katsomaan!"

Jatkoimme taivallusta etelään. Ylitimme Kollaanjoen ja kapusimme pienelle mäelle. "Tämä paikka on Punaisentalonmäki", Kari tuumasi. "Täällä kumpareen päässä on saatanut olla pikakivääri tai jopa konekivääri, koska tästä on ollut hyvä ampuma-ala tuonne radan suuntaankin", päätteli Jouni.

Kovin olivat yhdyshaudat ja poterot matalaksi taisteluissa sortuneet. Toki luontoöiti oli armeliaasti maastoa aikojen saatossa herkällä kädellään tasoitellutkin. Onneksi niin!

"Tältä alueelta pitäisi nyt löytyä Ratsumestari Hartmanin komentokorsu, joka oli Kollaanjoen taistelujen aikaan rintamalohkon suurin ja komein. Tästä on matkaa tuonne etulinjaan Kollaanjoelle reilu kilometri. Etsitäänpä tarkasti!", Kari päätteli kartastaan. Ja löytyihän se! Kokoa kuopan jäänteillä oli tyyliin "kaksi huonetta ja keittiö". Siinä se oli!

Hannu kaivoi reppuaan ja otti esille aidon ja alkuperäisen ratsumestari Hartmanin sotalipun, joka oli edellisen kerran liehunut Kollaan maastossa kiivaimpien taistelujen keskellä. Lippu oli kellastunut, reikäinen ja sirpaleiden repimä. Minulle nousi pala kurkkuun.

Ulismaisten korpivaellus

"Täältä Korpjärveltä on matkaa tuonne Ulismaisenjärvelle ronski kymmenen kilometriä, mutta meidän pitää meloa ensin tämän järven yli tuonne rantaan ja nousta rannassa oleville harjanteille. Niiden takaa alkaa Hesperiankatu. Kävellään sitä pitkin sitten ainakin tuonne Pengerkadun ja Hesperiankadun risteykseen ja tutkaillaan siellä vähän maastoa ja matkaa on tietenkin saman verran takaisinpäin", käski osaston komentaja Kari Jylhä.

Täytimme kumiveneen ja meloimme sillä järven yli noin kilometrin verran. Nousimme harjanteille ja löysimme vanhan metsälinjan. Siinä oli Hesperiankatu. Taivalsimme heikosti maastossa erottuvaa linjaa pitkin kohti Ulismaisia Karin toimiessa suunnistajana. Suopaikoissa linjan pohja oli ollut vahvennettu puunrungoilla ja ne olivat sieltä vielä löydettävissä. Metsässä katse oli käännettävä kohti taivasta. Sen avulla saattoi paikantaa linjan kulkusuunnan. Maassa lojuvat telaketjun palaset ja ruostuneet patruunalaatikot viitoittivat tietämme.

"Tässä on Pengerkadun ja Hesperiankadun risteys ja tässä on oikein hieno puupaalukin!", Kari tuumasi. Paikassa lienee annettu ryhmittymiskäskyjä, arvelin mielessäni, sillä kyseisellä paikalla Osasto "Hyppy" oli jakaantunut kahteen erilliseen hyökkäysmuotoon Hesperiankadun molemmin puolin tavoitteenaan lyödä vastahyökkäyksellä Neuvostoliittolainen "pataljoonan osa", joka myöhemmin osoittautuikin ainakin kahden pataljoonan suuruisiksi vastustajaksi.

Eipä aikaakaan, kun löysimme venäläisten sotaromun keräilijöiden esiin kaivaman maastopohjan, josta löytyi runsaasti pat-

ruunoita, patruunakampoja, öljypulloja ja ainakin yksi venäläinen käsikranaatti. Tässä oli kahlattu syvässä lumessa sekä tapeltu ja kovaa!

Huonostihan siinä lopulta suomalaisille kävi. Osasto "Hypyn" piti vetäytyä haavoittuneita lumessa raahaten takaisin Korpijärvelle samalla hyökkääjää viivytäten. Haavoittuneiden joukossa oli ollut mukana

muun muassa tarkka-ampujista parhain Simo Häyhä, joka oli saanut lähitaistelussa osuman kasvoihinsa.

"Ulismaisen korpi syö miestä näin kesäaikaankin", tuumailimme yksimielisesti paluumarssin aikana. Vetisiä soita riitti porskuteltavaksi ja korvissa soi sääskien laulu.

Kollaa kestää!

Pohjoinen lohko taisteluosasto "Hain" vastuualueella on vielä näkemättä ja siirtymismarssi "Krohnin kukkuloille" on kokematta. "Tappokukkulan" kuopat on vielä löydettävä ja mietittävä mielessään, mitähän siellä mahtoi tapahtua. Jos mahdollista, niin ensi kesänä matkataan uudelleen Kollaalle!

Teksti:
Jouni Pitkänen
Kuvat:
Hannu Närsäkkälä

TOIMINTAKALENTERI 2010

LOKAKUU

- 01.10. Maanpuolustusjuhla yhdessä JR 9 perinneosaston kanssa Joensuussa
Kotiuttamisinfo 1/10
- 07.10. Kotiuttamisjuhla 1/10
- 11.10. JR 9 perinneosaston aamukahvitilaisuus
- 25.10. Hallituksen kokous

MARRASKUU

- 08.11. JR 9 perinneosaston aamukahvitilaisuus
- 12.11. Osallistutaan prikaatin vuosipäivän viettoon
- 22.11. Esitelmätilaisuus ja syyskokous

JOULUKUU

- 06.12. Osallistutaan itsenäisyyspäivän tilaisuuksiin
- 13.12. JR 9 perinneosaston aamukahvitilaisuus
- 13.12. Hallituksen kokous
- 24.12. Osallistutaan jouluaaton kunnivartioon Joensuun sankarihau-doilla

JR 9 Perinneosasto

TAIPALEENJOKI

Useita vuosia sitten kiltamme teki retken talvi- ja jatkosodan aikaisille kuuluisille taistelupaikoille. Matkalle osallistui väkeä kahden linja-autolastillisen verran. Saimme oivallisen asiantuntijaoppaan Hannu Koskisen johdolla tutustua muiden muassa Viipurin luona, Tali-Ihantalassa, Terenttilässä, Taipaleenjoella, Siiranmäessä ja Äyräpäässä käytyjen ankarien taistelujen kulkuun.

Ehkä vaikuttavien oli käynti Taipaleenjoella, jossa saimme Hannun paitsi kertovan, myös lausuvan Yrjö Jylhän taistelukoemuksista myös runon muodossa.

Taipaleenjoella sain käydä uudelleen 20. päivänä kesäkuuta 2010. Aihe oli sama kuin aikaisemminkin käynnillä, mutta paikka oli Ilmajoki. Taipaleenjokea markkeerasi Kyrönjoki. Kaatuneitten Omaisten Liiton hengelliset ja kulttuuripäivät huipentuvat Taipalejoki-opperaan. Ilman ylisanoja teos oli lajissaan vaikuttavin allekirjoitaneen tähän astisessa elämässä.

Oopperan on säveltänyt Ilkka Kuusisto. Libreton puolestaan on kirjoittanut Panu Rajala. Päärooleihin oli saatu joukko maamme huipputaiteilijoita, kuten Juha Kotilainen (Yrjö Jylhä), Jyrki Anttila (Jevgenij Dolmatovski), Helena Juntunen (Kirsti, Jylhän vaimo), vain muutama tässä mainiten.

Panu Rajala kirjoittaa Yrjö Jylhällä olleen yksinäinen asema sotiemme runoilijana. Hän sai talvisodassa komennuksen kompanian päälliköksi Taipaleen lohkolle, joka oli sodan kovimpia paikkoja. Sinne suuntautui moneksi viikoksi puna-armei-

jan painopistehyökkäys. Taipaleenjoen yli vihollinen ei kuitenkaan tullut.

Juha Kotilaisen esittämä Yrjö Jylhän rooli oli riipaiseva ja ahdistava. Jylhä oli peloton mies, joka oli tottunut omassa sisimässään puhuttelemaan kuolemaa matkakumppanina. Kotilainen on paitsi erinomainen laulaja, myös hyvä näyttelijä. Hän sai kouriintuntuvasti välitettyä katsojille sodan hänelle aiheuttaman suuren sisäisen tuskan.

Oopperan avauskohtaus sykähdyttää ja järkyttää dramaattisuudessaan. Kaikki esiintyjät ovat heti lavalla, orkesteri pauhaa ja sota vyöryy päälle. Tunnelmaltaan vastakkainen kohokohta on Jylhän ja Dolmatovskin pakahduttava, elämänjanoinen duetto Tuonelanjoesta. Samoin "Joulu rintamalla" on upea, kun koko kuoro laulaa seimessä nukkuvan lapsen tarinaa.

Taipaleenjoen vastakkaisella rannalla taisteli toinen runoilija Jevgenij Dolmatovski, hänkin kompanian päällikkönä. Runoilijat eivät sodan jälkeen koskaan tavanneet, mutta kumpikin kirjoitti kokemuksistaan. Jylhän "Kiirastuli" on talvisodan kestävä monumentti. Dolmatovskin runo "Taipaleenjoki" kertoo sekini joesta, jonka yli oli vaikeampi mennä kuin ylittää elämä. Jyrki Anttila tulkitsee upealla äänellään aariassaan: "Olen nähnyt mä jokia paljon ja kaikkia muista en. Mutta yksi on Taipaleenjoki, vain purosena levyinen. Oli vaikeamp' sen yli mennä, kuin ylittää elämä. Me elämme vielä."

Panula toteaa oopperan esittelyssä Jylhän toteuttaneen itseään ja runollista

kutsumustaan täysimpänä juuri talvisodassa. Se oli hänen täyttymyksensä, hänen elämänsä korkein kokemus. Hänen kestävimmät runonsa syntyivät Kirvesmäen kurimuksesta. Kiirastulen jälkeen Jylhä ei luonut mitään uutta. Hän jäi loppuiäkseen Taipaleenjoen partaalle, sen taisteluihin hän palasi aina kuolemaansa saakka 1956, jolloin hän sotilaspistoolilla päätti elämänsä.

Jylhän ja hänen vaimonsa aviolliset ristiriidat tuotiin oopperassa hyvin esille. Ooppera ei pääty Jylhän traagiseen poismenoon, vaan rauhan tulon ja puolisoitten molemminpuoliseen anteeksiantoon. Tunnelma on harras ja suorastaan käsin kosketeltava, kun esiintyjät kattavat esiintymislavan valkeille risteillä. Kuoro laulaa: "Jo haudat umpeen luotu on, puut puhjenneet on lehtiin. Vain kasvaa saatto, taajenee, siin armeija on suuri, niin juhallinen voimassaan, niin äänetön, kuin muuri. Ja haudat umpeen luotu on, puut puhjenneet on lehtiin."

Yli viidensadan esitystä seuranneen sotaorvon ja varmasti muunkin yleisön silmät kostuivat, kun pieni orpotyttö etsii ristiens joukosta oman isänsä hautaa ja löydettyään, polvistuu sen ääreen.

Kaksi käyntiä Taipaleenjoella, riipaisevia molemmat.

Teksti:
Jorma Mikkonen
Puheenjohtaja

JR 9 Perinneosasto

KUVIA KEVÄTKAUDELTA 2010

Tammikuun aamukahvilla vieraanamme oli dosentti Pasi Tuunainen, joka kertoi 9. divisioonan johtamisesta ja taisteluista Kuhmon suunnassa talvisodassa.

Helmikuussa kuulumme maisteri Kirsti Relanderin esityksen Pohjois-Karjalan Lotta -perinneyhdistyksestä ja lottien sodanaikaisesta toiminnasta.

Maaliskuun vieraanamme oli prikaatin komentaja eversti Jari Kytölä, joka kertoi Puolustusvoimien ja Pohjois-Karjalan Prikaatin tämän päivän kuulumisia.

Huhtikuussa saimme mielenkiintoisen tietoiskun Joensuun kaupungin heraldiikasta, asiantuntijana palvelupäällikkö Pekka Kupiainen.

Toukokuussa totuttuun tapaan rovasti Jouko Pesonen saatteli meidät kesään.

JR 9 Perinneosasto

TEATTERIRETKI 18.7.2010 ILOMANTSIN MÖHKÖÖN

Tämän vuoden yhteinen tapahtuma oli teatteriretki Ilomantsin Möhköön, jossa katsoimme Ilomantsin näytelmäkerhon "Kyllä kylä tietää" -esityksen. Mukana oli 23 henkilöä ja päivän ohjelmaan kuului teatterin lisäksi ruokailu ravintola Parpein-pirtissä sekä tutustuminen runokylä Parpeinvaaran perinnerakennuksiin.

Ennen teatteriesitystä tutustuttiin kiltaveli Veijo Saloheimon johdolla Möhkön ruukkimuseoon. Retken aikana saimme kuulla häneltä myös erinomaisia tietoiskuja Ilomantsin paikallishistoriasta.

Retkeä suosi aurinkoinen hellesää ja osallistujat olivat tyytyväisiä. Suurkiitokset kuljetustuesta prikaatin komentajalle eversti Jari Kytölälle sekä tutulle ja turvalliselle kuljettajallemme vääpeli Antero Pennaselle.

Retken osanottajat yhteiskuvassa Möhkön ruukkimuseolla.

Veijo Saloheimo ja Sauli Taskinen rajakenraalin majan edessä.

Kuntoutukset

Broman Group'in ja Salomaa-säätiön kustantamat JR 9 veteraanien, heidän vaimojensa ja leskien kuntoutukset järjestetään Joensuun Kuntohovissa

- 25. – 30.10.2010 (täynnä)
- 22. – 27.11.2010

Marraskuun kuntoutukseen pyydetään tekemään esitykset 10.10.2010 mennessä sihteeri Erkki Lehtiselle, puheenjohtaja Jorma Mikkoselle tai muille hallituksen jäsenille.

JR 9 Perinneosasto

Vuosikokouskutsu

JR 9 perinneosaston vuosikokous pidetään kiltahuone Poterolla aamukahvitilaisuuden jälkeen ma 10.1.2011 klo 11.30.

Tervetuloa!

Perinneosaston hallitus

Muita tapahtumia

JR 9:n veteraanit saivat toukokuussa kauppaneuvos Väinö H. Bromanilta ja Salomaa Säätiöltä avustukset, joiden turvin tulevan syksyn aikana saadaan 25 veteraania kuntoutukseen Joensuun Kuntohoiviin. Esitämme sydämelliset kiitokset lahjoittajille.

Yhteinen Maanpuolustusjuhla pääkillan kanssa on Joensuussa Carelia-salissa 1.10.2010 klo 13.00. Kaikki Joensuun veteraanit ovat tervetulleita.

Perinteinen Muistojen konsertti järjestetään Carelia-salissa 3.10.2010. Tilaisuuteen varataan 20 – 30 lippua perinneosaston veteraaneille läheisineen (ilmoittautumiset sihteerille).

JR 9 Perinneosasto

PERINNEOSASTON HALLITUS 2010

Mikkonen Jorma (pj)	Sumikontie 3	80910 Kulho	041 449 2881
Hintikka Eero	Kirkkokatu 32 B 23	80100 Joensuu	050 493 2106
Laakkonen Reino	Mäkitie 5	80710 Lehmo	(013) 893 827
Määttänen Veikko	Vehnävaarantie 14	82820 Maukkula	0400 122 714
Pesonen Erkki	Sepänkatu 36 b A 1	80100 Joensuu	044 512 3327
Saloheimo Veijo (vpj)	Torikatu 14 A 18	80100 Joensuu	040 568 0589
Eronen Kauko (vj)	Värtsilänkatu 17	80200 Joensuu	0400 373 766
Kurvinen Reino (vj)	Kokkotie 9 B	82900 Ilomantsi	045 2747010
Makkonen Eero (vj)	Kierreniementie 67	82220 Niittylahti	(013) 872 130
Lehtinen Erkki (siht.)	Alapihantie 30	81100 Kontiolahti	040 742 8623

AAMUKAHVITILAISUUDET SYKSY 2010 - KEVÄT 2011

ma	11.10.	Kiltahuone Potero, vierailijana PKARPR:n komentaja eversti Jari Kytölä
ma	08.11.	Kiltahuone Potero, vierailijana Joensuun kaupungin kansliasihteeri Pekka Kupiainen
ma	13.12.	Kiltahuone Potero, vierailijana rovasti Jouko Pesonen
ma	10.01.	Kiltahuone Potero, vierailija ilmoitetaan myöhemmin, tilaisuuden jälkeen pidetään vuosikokous
ma	14.02.	Kiltahuone Potero, vierailija ilmoitetaan myöhemmin

Aamukahvitilaisuuksiin ovat perinneosaston veteraanit ja kiltalaiset ja myös muiden maanpuolustusjärjestöjen jäsenet läheisineen tervetulleita. Tilaisuuksista ilmoitetaan tarkemmin sanomalehti Karjalaisen järjestöpalstalla.

HELSINGIN OSASTON KUULUMISIA

6.10.2010 Syvärin ylityksen vuosipäivä

Lounastilaisuus pidetään klo 13.00 Helsingissä Ostrobotnian Runeberg-kabinetissa. JR 9 veteraanit (avec) sekä kiltamme nuoremmat jäsenet (avec) ovat tervetulleet perinteiseen lounastilaisuuteemme. Ostrobotnian Runeberg-kabinetin osoite on Museokatu 10. Lounaskustannukset ovat noin 20–25 €. Ilmoittautumiset puh 040 740 3883 (Osmo Eskola) 4.10. mennessä.

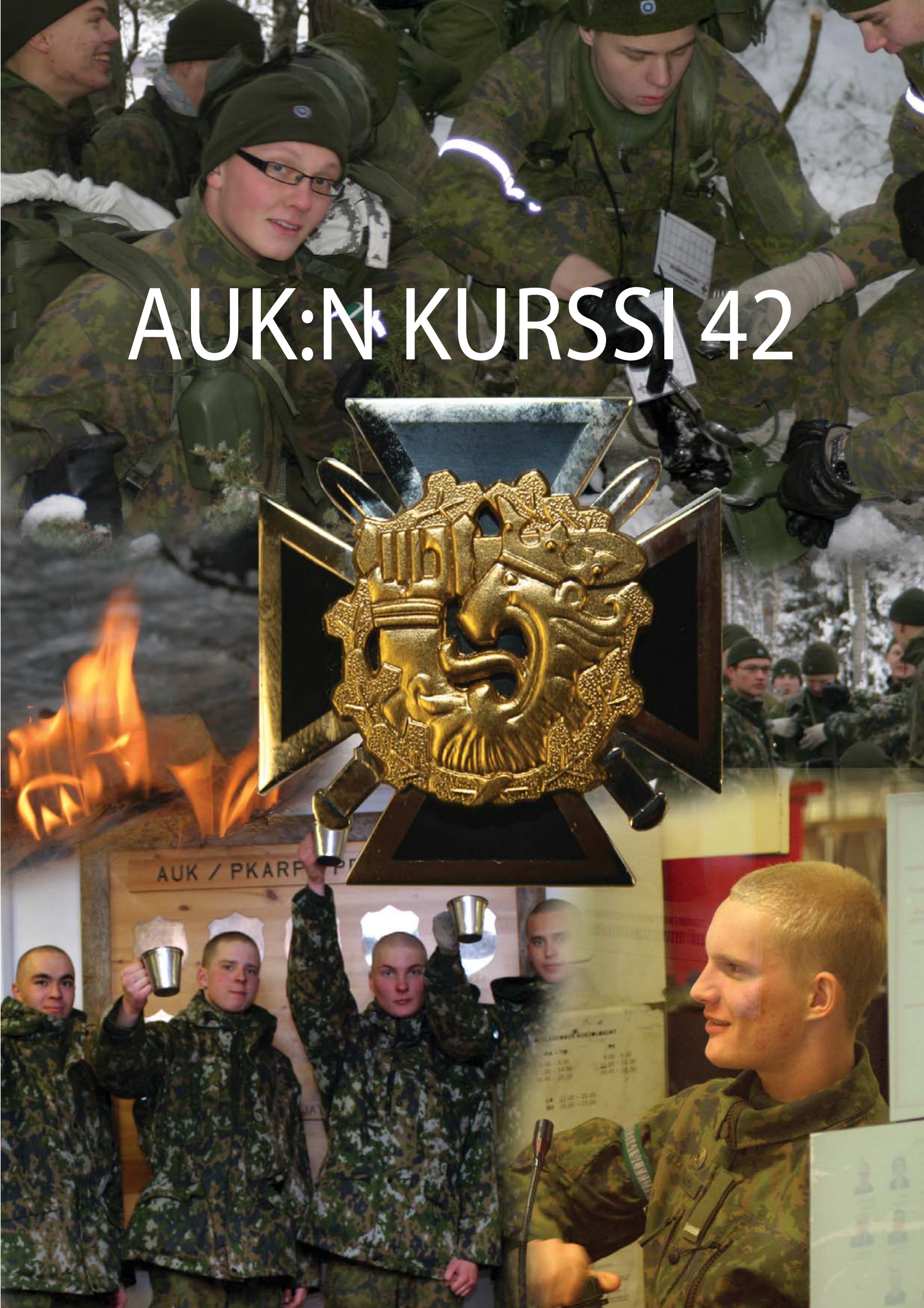
TERVETULOA!

9.11.2010 klo 13.00 Helsingin paikallisosaston vuosikokous

PKarPr Kilta ry Helsingin paikallisosaston ja JR 9 Helsinki-Uusimaa perinneosaston vuosikokous pidetään tiistaina 9.11.2010 klo 13.00–15.00 Helsingissä Kampin palvelukeskuksen kerhohuoneessa 3, osoite Salomonkatu 21. Kokouksessa käsitellään vuosikokousasiat ja nautitaan kahvit tavanmukaisesti pikku purtavan kera.

TERVETULOA!

AUK:N KURSSI 42

KOULUN JOHTAJAN PALSTA

Toiminko ja teenkö päätöksiä ta- voitellen omaa vai yhteisön etua?

Tämä lehti julkaistaan aliupseerikurssi 42:n päätyttyä ja kurssin ollessa jo täydessä työn touhussa E-kaudella, omien joukkajensa parissa. En palaa kurssimuisteluihin enää tässä vaiheessa, vaan valotan työyhteisöme ja kurssin 42 toimintaympäristöä niin kuin sen koen.

Työyhteisöme viralliset roolit määritetään työjärjestyksessä ja henkilökohtaisissa tehtäväkuvauksissa. Työn kuvauksissa, mitä pitää osata ja mistä tekeminen muodostuu, on pyritty jalkauttamaan ne rooli-odotukset joita työnantaja edellyttää työntekijöiltä. Vuorovaikutustaitoja ei korosteta erityisesti, vaan tehtäväkuvaukset ovat lähinnä tehtäväluetteloita. Palveluosaamista, yhteistyökykyä tai vuorovaikutustaitoja ja niissä suoriutumista ei erikseen nosteta esille. Sosiaalinen kyvykyys (kyvyttömyys) tulee esille lähinnä toistuvissa ristiriitatilanteissa. Ristiriitatilanteet eivät niinkään heijasta ongelmia henkilösuhhteissa. Yksittäisille työntekijöille annetut (viralliset) roolit saattavat erota huomattavasti olete-
tuista (epävirallisia) rooleista. Toisin sanoen työntekijä saattaa eri syistä valikoida, painottaa tai arvottaa työtehtäviään toisin kuin hänen on edellytetty tekvän. Työpisteen päällikkönä olen kokenut, että keskeisimpiä johtamistehtäviäni on pyrkiä lähentämään virallisia ja epävirallisia rooleja. Epäviralliset roolit ovat toisaalta myös voimavara työyhteisöllemme. Nämä piiloroolit haastavat viralliset roolit ja ovat näin usein myös työtapojen ja menetelmien kehittämisen

kannalta arvokkaita testajia. Yksittäisinä esimerkkeinä havaituista positiivisista roolieroista voidaan mainita mm. seuraavat:

1. Varusmiesjohtajat pitivät alaisilleen ”linjavartteja” eli tilaisuuksia, jossa käsiteltiin menneet tapahtumat ja annettiin ohjeet tulevista tekemisistä. Asia ei ollut virallista toimintaa, ts. ei näkynyt palvelusohjelmassa. Tultuaan esille asia virallistettiin.
2. Kouluttajat kokoontuivat ennen ampu-
maleiriä sattumalta ja suunnittelivat ampu-
maleirin läpivientisuunnitelman rungon. He tekivät perusteluineen esityksen leirin komentajalle ja harjoituskäskey muutettiin uuden esityksen pohjalta.
3. Yksittäinen työpisteen päällikkö suunnitteli omalla ajallaan varusmiesten valintoihin liittyvän atk-sovelluksen, joka mahdollisti koko saapumiserän kaikkien valintoihin vaikuttavien arvojen rinnakkaisen tarkastelun. Sovellus vähensi valintoihin kuluva aikka merkittävästi. Sovellusta ei kuitenkaan virallistettu vuosiin ja asia sammui, kunnes henkilövaihdokset sallivat lopulta järjestelmän käyttöönoton.

Työpisteen päällikkö on vastuussa henkilöstöstään. Työpisteen päällikkö toimii aina alaisiaan kohtaan myös työhohjaajan roolissa. Nostaakseen yksittäisen työntekijän tuottavuutta ja/tai parantaakseen tehdyin työn laatua on työntekijän suoritus-
soa nostettava. Ennen kuin suoritus-
soa nostaa, on työntekijä sitoutettava muutukseen. Sitouttaminen voidaan suorittaa organisaatiossamme suoralla käskyllä, mutta tällä saadaan aikaan vain virallisen

roolin julkituonti. Aito sitouttaminen edellyttää myös työntekijän henkilökohtaista sitoutumista (epävirallinen rooli). Tämän rooli-
odotuksen täytyminen edellyttää esimieheltä henkilön huomioonottamista kokonaisvaltaisesti. Tarjotun roolimutoksen tulisi tuoda yksilölle jotain tavoittelemisen arvoista lisäpontta. Työn kuvan tulisi muuttua uuden rooli-
odotuksen mukaisesti ja vastata myös työntekijän henkilökohtaisia tarpeita. Tämä ei suinkaan aina tarkoita palkkauksen parantumista, mutta korvaus tehdystä työstä on yksi keskeinen ja mielestäni hyväksyttävä motivoija pyrittäessä tuottavuuden parantamiseen.

Jotta työntekijä voidaan sitouttaa työssä oppimiseen ja -kehittämiseen on työhohjaajan (esimiehen) välitettävä yhteinen tavoite tai visio siitä mihin roolimutoksilla pyritään. Tämä testaa samalla esimiehen paneutumista asiaan ja omaa sitoutumista muutokseen. Mikäli esimies toimii vain asian välittäjänä paneutumatta työssä oppijan rooliin ja häneltä edellytettäviin ponnisteluihin, jättää hän työntekijänsä yksin - selviytymään.

”Unusquisque facultas est potestas”
”Jokainen tsänssi on mahdollisuus”

Teksti:
Majuri
Markku Vääänen

OPPILASKUNNAN MIETTEITÄ

Aliupseerikoulun 42. kurssi saatiin päätökseen kesäkuun lopussa helteisissä tunnelmissa. Kevään ja alkukesän aikana kurssilla koettiin laidasta laitaan erilaisia kokemuksia. Yhteiselon merkitys kasvoi jaksamisen kannalta kaikkien elinehdoksi, jota kurssin aikana harjoiteltiin useaan otteeseen niin metsässä kuin kasarmilakin.

Aliupseerikoulun ensimmäiset päivät oli-

vat opettelua kohti varusmiesjohtajuutta. Toisin kuten P-kaudella, aliupseerikoulun tulevista oppilaista huokui motivaatio oppia enemmän jo muuttopäivästä lähtien. Osaltaan motivaatiota nostivat uudet tupakaverit ja uudet linjakohtaiset koulutukset. Enää ei opeteltu pelkästään poteron kaimamista vaan päästiin tekemään ”oikeitakin hommia”.

Arki alkoi vähitellen luistaa aliupseerikou-

lussa. Alkukurssi oli melko teoriapainot-
teinen. Kurkkusalaatit pääsivät lopulta met-
säänkin, jossa toiminta alkoi jo muistuttaa sotilaallista meininkiä.

Kurssin ehdottomia kohokohtia olivat kursseittain järjestettävä Tupatuoppi-suunnistusmarssikilpailu. Sää siivitti toukokuun aurinkoisilla ja lämpöisillä päivillä sissiradistilinan kilpailun voittoon jo toisen ker-
ran peräkkäin. Osasto Törnillä pokaali on

ollut hallussa jo useamman kurssin ajan, joten voitto ei tullut kenellekään yllätyksenä. Yhdessäoloa koko kurssin voimin harjoitimme muun muassa oppilaskunnan yhteisissä liikuntatapahtumissa. Liikuntailtapäiviin mahtui lajeja kaikkea hipan ja salibandyn välillä. Oppilaskunnan järjestämät liikuntailtapäivät olivat onnistuneita ja toivat tulevien varusmiesjohtajien arkeen hieman vaihtelua.

Oppilaskunnan hallitus kokoontui kes-

kimäärin kerran kuukaudessa. Hallitus järjestyi kurssin aikana kaksi kertaa; heti kurssin alussa ja toisen kerran Reserviupseerikouluun sekä erikoisaliupseereiden lähdettyä kursseilleen AUK 1:n lopussa. Tilalle saatiin onneksi yhtä innokkaita jäseniä paikkaamaan lähtijät ja toiminta jatkui kurssin loppuun saakka. Kurssijuhla järjestettiin Lautsa-saunalla yhdessäolon merkeissä. Nyt kurssi on ohi ja uudet alikersantit ovat vallanneet komppaniat. Kurssi hajaantuu, mutta tunnelma jää varmasti

meille kaikille mieleen. Yleisilmeeltään kurssista jäi positiivinen ja tekemisen meiningin maku suuhun. Mutta eihän elämä tähän pääty?! Yhtä köyttä vedetään aina tammikuuhun asti ja tuetaan kaveria hädässä. Siviilissä muistetaan toisemme ja muistellaan hymyhuulin intin parasta aikaa. Kenellekään tuskin jäi paha maku suuhun siitä, että valitsi aliupseerikoulun.

Teksti:
Oppilaskunnan hallitus

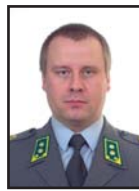
ALIUPSEERIKOULUN HENKILÖSTÖ

Majuri
Markku Vääänen

Yliluutnantti
Ville Vaittinen

Yliluutnantti
Marko Karppinen

Toimistosiihteeri
Eeva Heiskanen

Yliluutnantti
Jarmo Kolu

Yliluutnantti
Janne Suhonen

Luutnantti
Ville Nieminen

Yliluutnantti
Timo Ukkola

Yliluutnantti
Janne Jalovaara

Luutnantti
Santeri Hasunen

Luutnantti
Jarno Asikainen

Luutnantti
Toni Tummavuori

Luutnantti
Mikko Nylund

Luutnantti
Jani Särkiranta

Luutnantti
Mikko Kettunen

Ylikersantti
Juhani Nevalainen

Kersantti
Toni Kortelainen

Ylikersantti
Jyrki Pönkkä

Kersantti
Juho Rautiainen

MOOTTORILINJA

Aliupseerikoulun korvamerkittyä sakkia, josta muokkautuu kovakuntoisia rekkakuskeja! Motojen koulutus alkaa herätyksestä (aina askeleen edellä, muut tulevat aamulenkiltä, kun moto sykkii aamupalalta) ja jatkuu toisten rötvässä tuvissaan. Vaikka linjaa mollataan löysäksi, pieksää se monet muut kestävyyttä vaadittaessa (mm. tupatuopin kolmas sija). Ehkä vähiten suosituin linja koulun sisällä, mutta tämän johtuu puhtaasta kateudesta kuninkaallista moottorilinjaa kohtaan. Linjan sisäinen huumori on armotonta ja julmaa, joten linja henki on huipussaan, koska vinoilu on välittämistä...

Mika "Kuorotyttö" Autio: Tunnetaan nimellä audio, linjan kultakurkku ja "priimus". Kaikki menee aina ekalla kerralla nappiin, paitsi ATT.

Jukka "Häkä" Hassinen: Iskee naisia jopa sotilaskodissa. Mies, jolla on enemmän naisia kuin aamuja. Punkanteon jäätävä kuningas. Tuvan Kovin Rekkamies.

Harri "Hamppu" Hoffrén: Gonakuski, joka vaikuttaisi olevan koko ajan pilvessä. "Testituloksia odotellessa..." Asenne-vamma päivitystykseseen.

Emi "ELF" Hyppönen: "Vedäkö dunkkuun?!" Matilaisen nemesis (Pitääkö siun aina pilata kaikki?) Mies, joka mätäneee sisältäpäin. Elämän käpyjä! Smorttien kauhu, SJE! Kouluttajien "rakastama"!

Anssi "Ikismortti" Ikonen: Jorroisten oma poika, kuivimmat jutut ja pahin kettuilija. Häikäilemätön Scania-fani, ainut vaan että ei osaa lontoota, "Scania 4 evur".

Asko "Hessu Hopo" Makkonen: Kengän koko 52, melko mitään sanomaton hiihtelijä. Linjan aggressiivisin ajelija. Lempilause: "Meleko virkeetä."

Niko "Shrek" Matilainen: Ampumaradalla vaikea erottaa oikeasta shrekistä... "Veksin juitsari". Stihli käynnistyy vartin sisällä hiljaisuudesta (En mie nukkunu!). Släpäri maalitaulu.

Ari "Sotasiiili" Putto: Sihisee kuin siili. Sorakeisari vailla vertaa... "Eiks sulla oo tekski?" "On, mut oon sotkussa ajotunnilla teksin ajan." Onko tää se jätkä, joka lankkas kenkiä tuvassa?!

Perttu "Ressi" Ryyänen: Pakkaa toisen leirin varusteita ennen kuin edes ensimmäinen on alkanut. Pystyy täyttämään seuraavan käskyn ennen kuin sitä on edes annettu. Ja se hajottava kuorsaus!

Tuomas "Kurapuro" Sahinjoki: Madaltaisi kaiken pyörätuolista maastokuorma-autoon. Pitää intohimoisemmin huolta kengistään kuin naisestaan. Rakastaa kenkälankin tuoksua.

Mauri "Kas Kas" Suokas: Jutut karkaa lähes aina käsistä ja rankasti, juttujen pointti on se, että kuhan jotain on hanurissa. Kaikki autot on syvältä, paitsi UAZ.

Sami "PST" Muukkonen: Henkeen ja vereen vannoutunut PST-mies, ei suostunut aluksi pitämään "motomerkkiä" hihassaan. Kunpa kerran tai pari sattuisi tutka räpsähtämään lomilta tullessa! 1/10 tellunkannon kuningas!

Moottorinlinjan henkilöt löytyvät muiden linjojen linjakuvista.

Ei se vaan aina lähe käyntiin...!

KIVÄÄRILINJA

“Kiväärimies tekee mitä ikinä käsketään”, tämän on saanut kokea myös tuorein kiväärilinja. Vilpittömästi voimme kertoa, että koulutus ei ole ollut helppo. Tai, jos joku mieltää -40 asteen pakkaset ja monipäiväiset taistelut olemattomilla yönnillä yli metrisessä lumihangessa täysvarustus päällä kevyiksi, on tervetullut kiväärimieheksi.

Taistelukentällä kiväärimies on elementissään aina kylmästä paahtavaan kuumuuteen. Rynnäkkökivääri laulaa ja konekivääri suolaa “tarkasti” kelistä riip-

pumatta vihollisen joukkoja. “Syökseyen eteenpäin!” -huuto kuuluu Jaamankankaan metsissä ja miehet hyökkäävät pelottomasti kohti vastustajan asemia huolimatta ilmassa lentävistä raajojen kappaleista.

Kiväärilinja 42 on tarjonnut kaikille ikimuisia hetkiä. Hevillä ei mielestämme poistu aselajiharjoituksen suojelukoulutus tai leirien jälkeinen iki-ihanan aseemme, oikean kätemme, rakkaimpamme kevytkonekiväärin puhdistus (8h/ase, 8x15 = on muuten aikasta paljon). Tämänvuotisen linjan aloitti 54 oppilasta - vain 17

heistä selvisi loppuun asti. Oli siis enemmän kuin tarpeellista, että saimme vahvistukseksi Rissalasta yhdeksän ilmatorjuntakonekiväärimiestä. Tämä valiojoukko nostaa tulevien alaistensa tason aivan uusiin korkeuksiin. Linja pärjäsi myös pitkästä ajasta tupatuopissa suorittaen pikamarssin kahtena nopeimpana joukkueena. Kuitenkin koettelemukset takovat linjastamme yhtenäisen eliittisotilasjoukon, joka johtaa ryhmänsä voitosta voittoon, tilanteessa kuin tilanteessa.

Yläriivi vasemmalta: upskok Myllys, Oksman JPO, Tiitinen PKI, Suokas MM, Viljakainen AK, Väyrynen OSS, Väisänen HJ, Närhi VP, Silvaniemi TTT, Seppänen PA, Ovaskainen JJ, Pehkonen MA, Pulliainen AJJ, Otronen NJ, Taskinen AMO, Sahinjoki PTA, kers Poutiainen Alarivi vasemmalta: Skön PJ, Putto AM, Oslanus NTP, Tynkkynen HA, Taipale O-V, Venäläinen E-VV, Partti VP. Kuvasta puuttuu: Pehkonen JV, Ryyänen PP

AUK:n kurssijulkaisu

Anssi "Salama" Avonius: "Ei vois vähempää kiinnostaa."

Pasi "Nakkikone" Daavitsainen: "Daavitsainen!" "Rouva kersantti." (Huuh).

Miika "Nave" Hirvonen: Mies, jota maastokuvio ja naamiointi kiihottaa.

Jani "Lepi" Hokkanen: Kola ei maistu, mutta rötväystä harrastan silloin tällöin.

Sauli "Keuhko" Käyhkö: Enemmän HV:lla kuin palveluksessa.

Petteri "Anger management" Manninen: Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty.

Timo "Tst" Mönkkönen: Ihminen jumalan kehossa.

Joonas "Siivousmestari" Naumanen: "Levyttämään.com - siellä ne vmtk-miehet jo on."

Henri "Meteorologi" Nevalainen: Linjan oma sääsammakko. "Vettä sataa varmasti..."

Sami "Miauu" Nykänen: Pieksämäen iloinen mies ja linjan kuumin kolli.

Marko "Nintendo" Pehkonen: Selvä auktoriteettiongelmia.

Tuomas "Tervaskanto" Silvaniemi: Mies, joka kantaa telamiinoja lähes huvikseen.

Petteri "Asemaralli" Skön: "Asemarallista ei tingitä!"

Juha Hyryläinen: Elävä navigaattori.

Antti "Nukkumatti" Taskinen: "Hullu mies hullu, se ei syö ei juo se vaan nukkuu..."

Heikki "Styge" Tynkkynen: Janoinen mies Kesälahdelta.

Antton "Ei tarvi ressata" Viljakainen: "Ei huolta huomisesta..."

Olli "Väyski" Väyrynen: "Jokainen leiri on hajoleiri..."

Harri "3½h" Väisänen: Etenemisnopeus maastossa 1 km/h.

Yläriivi vasemmalta: uppskok Kokkonen, Niemi TS, Makkonen A, Manninen AJP, Hyryläinen JK, Hirvonen MM, Nevalainen HVT, Korhonen MJ, Hartikainen JO, Heikkilä SEA, Ignatius OP, Hokkanen MOE, Makkonen AEA, Daavitsainen PJJ, Hoffren HJ, Mönkkönen TPP, Björninen, Holopainen TS, Autio MM, alik Matikainen

Alariivi vasemmalta: Kukkonen AL, Avonius AP, Hyppönen EA, Luukkonen JJM, Naumanen JP, Hallikainen TS, Nykänen SJP, Arokivi JA, Ikonen AI, Hokkanen JHE, Haantio SV.

Kuvasta puuttuu: Käyhkö SI

SISSILINJA

Kun rinkaankin ladataan viikon taisteluharjoituksen varusteet ja kalusto miinoineen ja kamiinoineen, voi harteille kertyä painoa pienen taistelualikersantin verran. Pienen taistelualikersantin kanssa toimeen tuleminen vaatii ja kehittää niin fyysistä kuin psyykkistä kuntoa ja mikäli jompikumpi tai molemmat ominaisuudet ovat pahasti alikehittyneet, ei sissilinja ole sinua varten.

Aliupseerikoulun sissilinjalle päätyvät vain harvat ja harvoistakin vain valitut selviävät koulutuksen loppuun - mikäli pää kestää.

Kunto kohenee jokaisella, mutta rinkan paino voi olla joillekuille liikaa. Mikäli rinka on vähemmän kuin täydellisissä säädoissa, on edessä oleva marssi todellinen tuskien taival... ! Linjan loppuun asti tarponet ovatkin sitten kouliutuneita ja sitkeitä hepupuja, joista seuraava saapumiserä (toivotavasti) saa hyvän johtajan ja taistelijan esimerkin.

Sissilinjan oppilaan aika kuluu paljon metsässä altistettuna kaikenlaisille olosuhteille. On auringonpaistetta ja sadetta, metsää

ja suota, lunta. Sissi syntyy ja kuolee metsässä. 42. aliupseerikurssin sissilinjan hetket aliupseerikoulun hoteissa olivat antoisia ja kurssin aikana yhteisillä leireillä ja marsseilla muodostunut linjahenki vahva. Yhteiset kärsimykset takaavat sen, että muisteltavaa ja keskusteltavaa riittää vielä kauan kotiutumisen jälkeenkin. Myös linjan mieleenpainuvat kouluttajat jäävät linjan läpikäyneiden mieleen elämään pitkäksi aikaa.

Yläriivi vasemmalta: upskok Koikkalainen JS, Miro Vesterinen, Korsikko LT, (Pehkonen JV), Maijanen JV, Ahonen JA, Pulkkinen AA, Roponen OJ, Sarkkinen HJ, Rätty J-PJ, Halonen JO, Vaittinen JJA, Haakana TMJ, (Lonkainen EI), Voutilainen AS, kers Haaja MA.
Alariivi vasemmalta: Sivonen N, Juvonen SE, Kilpinen AT, Kari TYJ, Vornanen PJ, Kilpeläinen JA, alik Päivärinta JP.
Kuvasta puuttuu: Björninen MA.

Jari Ahonen: Välillä hissukka, mutta saa alituisesti "ihmekohtauksia".

Joonas "Gonapipo" Halonen: Pipo silmillä ja parta ajamatta.

Sakke Juvonen: Päivänsäde, lihallinen Google.

Jussi Kilpeläinen: Master Shooter, Parolan kilpi kelpaa.

Asko Kilpinen: Kovaotteisin ihmisapina, 100% häirikkö.

Lauri Korsikko: Pihalla kuin lumiukko.

Antti Pulkkinen: Lääkintä AU! Lahdesta päivää.

Olli Roponen: Äksyilevä sotilas. Hieno mies, mutta välillä häntäkin pännii.

Jari-Pekka Rätty: "Toimistohommia ei kerkiä."

Heimo Sarkkinen: Siivousmove, toiseen tupaan rötväämään. "Kyllä pojat siivoaa."

Nikolai Sivonen: Räme-elukka, Nikolai II.

Pasi Vornanen: YLPalvon mukaan blaablaa joojoo.

Toni Haakana: Jatkuvasti menossa.

Teemu Kari: Hymyilijä, tahti muuttuu! Älkää antako hymykuoppien hämätä.

Juho Maijanen: Meni RUK:iin ja tuli takaisin. Luottamus teitä kohtaan "TÄSSÄ" kohin.

Mikko Björninen: Jimmy-vahvistus! Möreä ääni ja ruma jätkä.

Antti Voutilainen: Joutilas antisankari.

Jussi Vaittinen: The Patriot. Ansaitsee paikkansa Puolustusvoimissa.

Erkki Lonkainen: Poistui rivistä. Menetettiin hyvä laulaja ja kaukopartiomies.

Miro Vesterinen: Taiteilija puheitten mukaan. No, sen hyvin huomaa.

KRANAATINHEITINLINJA

"Epärehellisentulen jumalat"

Epäsuoran tulen tuki on jalkaväen menestyksekkään taistelun perusedellytys. Kranaatinheittämisen rooli jalkaväen taistelussa on kriittinen. Tuliyksikön on oltava nopea ja kurinalainen täyttääkseen tehtävänsä. Saumattomana yhteistoinnana toimivan kokonaisuuden takaa löytyy ammattitaitoisia johtajia, jotka hallitsevat epäsuoran tulen tappavan voiman käytön jumalallisella tarkkuudella.

Kurssi 42 oli omalaatuinen "joukko" erilaisista taustoista tulleita ihmisiä, jotka alkoivat hioutua yhteen jo ensi tapaamisestaan. Tämä eriskummallinen lauma ihmisraunoita harjoitteli kovaa ja heistä muovautui johtajia omalle alalleen. Harjoitukset olivat monipuolisuutensa takia vaativia, mutta hyvällä yhteishengellä kaikki oli tälle joukkioille mahdollista.

Viljami Hämmäläinen: Mieluummin super-spade kuin heitinmies. "Te ette oo mitään ilman huoltoo."

Ville Mikkonen: Ei kiire minnekään. Aina myöhässä.

Keijo "Jekku" Pelkonen: "Jiäkär pelikone". Mies, jolla on aina pahat mielessä. Kiistatta AUK:n särmin oppilaspäällikkö. "Hyvyye puuroo."

Kimmo "E:n paperit" Pennanen: Polvi heittää piirun jos toisenkin.

Enna Siikavirta: Oma äänen, joka kuuluu laan.

Teemu Varis: Matka päättyi RUK:n porteille.

Jarkko "Pro" Vehviläinen: Mies, jota ei leireillä näkynyt.

Joonas Ruokolainen: Mies, jolta saa suoraa palautetta. Aiheuttaa tuhoa missä ikinä liikkuu.

Teijo Rummukainen: Jäätävät komennot.

Antti "Andy" Ojalehto: Linjan koala.

Jyrki "Jykä" Parviainen: Pieni vihainen turkkilainen, joka vilvoittelee suossa ja ampuu ilman etutähtäintä. Kummisetä.

Heikki Paasisalo: "Toimisto-HuuHaa", ja ehta heitinmies. Toimii myös urheiluanalysointina.

Lasse "Spanky" Pänkäläinen: Linjan vahvin mies.

Heli "Mähis" Mähönen: Linjan kovin jätkä. Suora-ammunnan mestari.

Jere "Hiljainen hiihtäjä" Mononen: Aina kaikkialla, muttei koskaan missään. Asetelee keskipisteseipäitä.

Tomi "Tiestö" Laitinen: Omalaatuisia mielipiteitä asioista.

Joni "Kotari" Kotikumpu: Linjamerkin metsästäjä. Soturi, jota voisi erehtyä luulemaan hiireksi.

AUK:n kurssijulkaisu

Antti "Hopeaveli" Korhonen: Tuntee paljon ihmisiä, jotka ovat kuolleet. "Itsehän en pidä mitään juuri minään."

Mikko "Klonkku" Kokki: Kuoleman kauppias ja lipastuksen maailmanmestari.

Pete Kervinen: Suuri väkijuomien ystävä.

Jussi Autio: Musiikkimiehiä. "Nyt ei välitetä rakoista vaan annetaan mennä". "Rähinää!"

Markus "Zarias Sugram" Airas: "Onko Airas vielä sairas?" Margiizi.

Petteri "Petu" Metsälä: Tunnetaan myös Mehtäläisenä.

Juho Nenonen: Hyvä suunnistaja ja lataajien aatelia.

Yläriivi vasemmalta: alik Heiskanen JM, Lind AHT, Pänkäläinen LJ, Metsälä JP, Nenonen JE, Varis TAJ, Mikkonen VSS, Turtiainen JV, Paasisalo HTJ, Kokki MAK, Autio JA, Ruokolainen JAK, Ojalehto AS, Hassinen JA, Laitinen TJ, Kervinen PJ, Airas MK, Tirkkonen JH, Reponen EI, Matilainen NK, Korhonen AHJ, Behm MAS, Kotikumpu JP, Heinonen ELT, Pelkonen KMT, Hämäläinen VHA, Rummukainen TPO, upskok Potinkara J-P
Alariivi vasemmalta: alik Mertanen APJ, Pennanen KB, Parviainen JKI, Siikavirta ESM, Mähönen HEJ, Mononen JM, Vehviläinen JT, upskok Kitunen JA

PANSSARINTORJUNTALINJA

“Verta ja kunniaa!”

Kun savu hälvenee ja viimeinenkin paksu on tontissa, kuuluu joukkueenjohtajan radiosta: “Kymppi-ykkönen?” “Kärkeen rynnii panssarintorjunta!” Vaikka tämä erä taistelusta on voitettu, tämä ei tarkoita panssarintorjuntamiehen kohdalla lepoa, sillä samaan aikaan kajahtaa komento: “Kaareen ryhmity!” Saamme sekä hyviä että huonoja uutisia. Huonot uutiset ensiksi. Suomi hävisi Ruotsille jääkiekossa 2-1. Hyvät uutiset ovat ne, että vihollisen epäsuora tuli tuhosi kaikki kulkuneuvomme. Miehet katsovat toisiin ja nyökkäävät,

sillä he tietävät, että edessä on vaativampi ja entistäkin raskaampi tehtävä. He eivät valita eivätkä avaudu, sillä panssarintorjuntamies suorittaa annetun tehtävän.

Kurssi 42 aikana panssarintorjuntamiehiä koeteltiin mm. telamiinoilla ja absurdeilla aikamääreillä, jossa suurin pelko kohdistui sanaan minuutti. Kunniakas linjamme talletti pankkiin näitä kahdeksan kappaletta. Myöskään koulutushaarakokeet eivät jättäneet ketään kylmäksi. Siitä seuraava kurssi saa ottaa aivan itse selvää.

Panssarintorjuntalinjakurssi 42 kasattiin hyvin erilaisista persoonista “pikku posuja”, mutta neljän kuukauden psyykkisestä ja fyysisesti todella raskaan linjakoulutuksen ja kouluttajien ansiosta meistä kouliintui lopulta “ruma katras panssarintorjuntasisikoja!”

Lopuksi haluamme vielä kiittää kouluttajaamme ja apukouluttajia, arvin paineista muistoista, joita tälle linjalle jäi varmasti monia. Panssarintorjuntalinja jättää aliupseerikoulun hampaat hulmuten!

Yläriivi vasemmalta: Hirvonen TT, Vestala TM, Seppä NKA, Väre POJ, Hinkkanen ALI, Jaatinen TOT, Vuorela LO, Salonen AP, Räisänen SVJ, Penttinen OA, Riikonen III, Pessi PT, Kankkunen JOP, Kokkonen KJ, Forss JMO, Marttinen PS, Turtiainen JJA, Naukkarinen THE, Muukkonen SAP, Urpalainen AA, Hartikainen JOK, Pankakari JV
Alariivi vasemmalta: Flink MK, Lämsä MP, Tahvanainen JA, Häkkinen EP, Turkulainen SA, Kiiskinen JVK, Määttä IJ, Pitkänen MT, Vaske JNS, Hämäläinen MJ

AUK:n kurssijulkaisu

Sami "Rakko" Räisänen: PST-linjan oma Aku Anka, tahtimarssi ei onnistu juuri koskaan.

Arttu "T-55" Urpalainen: Onnistui pilaamaan panssarikapteenin päivän.

Sami "Turre" Turkulainen: Mies tulee hajoamaan johtajakaudella häväreihin.

Ari Salonen: Hajoaa aamuihin ja kipinään.

Ilkka "Danny" Riikonen: Mies ei vedä röökkiä, mies vetää miestä.

Olli "Pena" Penttinen: Mies on kuin Mikki Hiiri, mutta ei hajonnut juuri mihinkään.

Aleksi "Sönkkö" Tahvanainen: Kiireessä miehen puhe muuttuu saksalaiseksi enig-maksi.

Toni "Testo" Naukkarinen: Kanki + kahdeksan laukausta, eikä tunnu missään.

Iiro "Gigolo" Määttä: Mies ei hajoa mihinkään. "Ei tässä muuten mitään, mutta tämä intti."

Mika "Tee-se-itse" Pitkänen: Se, mitä mieheltä ei löydy on turhaa.

Petja "Doc" Pessi: "Nyt on kiire!", "Juokaa vettä!" Hurahti lääkintämiehen hommiin.

Niko "PST-pastori" Seppä: Loi linjaan omanlaista rauhaisuutta. Onneksi hänet sai muutamalla pillerillä nukkumaan.

Janne "R.I.P" Vaske: Rikkoi koulutushaarakokeessa jalkansa ja siirtyi soittokuntaan joukkueenjohtajaksi.

Eetu "KP" Häkkinen: Mies, jolla on kovat piipussa.

Antti "Natianen" Häkkinen: Pystyy käyttämään 91% palvelusajastaan puhelimen ääressä.

Mikko "Kylänmies" Forss: Hajoamaton työmyyrä Sulkavan kovilta kulmilta. Traktoreita, kiljua ja ponua.

Jouni "Kipinä" Kiiskinen: Tuskin jätti ketään kylmäksi kipinässä. Prikaatin kovin Saipafani.

Toni "Suunnistaja" Jaatinen: "Jätkät luotakaa minuun tän kerran!"

Samuli "Aamu" Marttinen: Maailman vihaisin mies herätessä.

Matti "Hämis" Hämäläinen: Tietopankki, joka selittää jokaisen epäselvän asian.

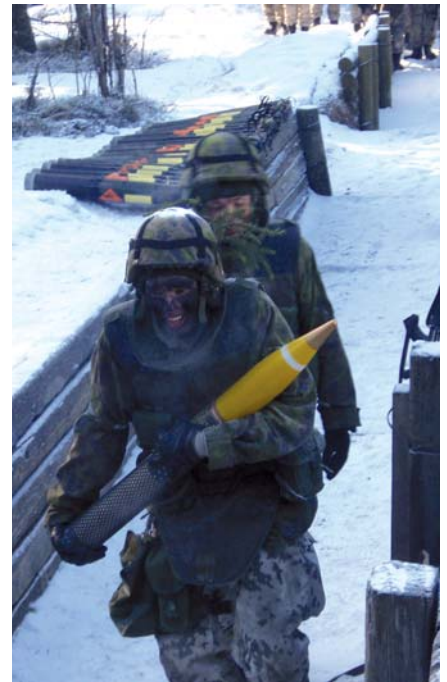
Joonas "Veli" Hartikainen: Sai Väreestä henkisen veljen. Prikaatin pelätyin mies.

Konsta "Priimus" Kokkonen: Ainakin omasta mielestään...! Omaa myös mielikuva-ystävän nimeltä Brutus.

Paavo "Gunnari" Väre: Mies, jonka toinen persoona herää öisin. Kertoo öisin mitä ihmeellisimpiä tarinoita. Penaalin kaikki värikyntä käytössä. Pitää Guns 'n' Rosesia uskontona ja Axl Rosea jumalana.

Taavi "RUK" Vestala: Tiesi ensimmäisestä päivästä lähtien tavoitteensa ja saavutti sen.

Lassi "Spurgu" Vuorela: Vaikka saisi lapiosta päähän niin ei valita. Juhlitsi vieläkin Suomen -95 MM-kultaa.

Janne "Elastinen" Turtiainen: Omistaa maailman rumimmat shortsit. Muistuttaa ulkoisesti monia maailmantähtiä.

Mika "Tunnoton" Lämsä: Lämsän dorka. Vaikea astma vei hyvän taistelijan.

P. Philips: PST-miehen paras ystävä! Näkyy vain väkeen unissa. Kova tekemään jäyniä.

TULENJOHTOLINJA

1/10 tulenjohtolinja pantiin alulle 12 oppilaan toimesta 5. päivä maaliskuuta 2010. Alkuun kaikkia tuntui hiukan jännittävän, millainen paikka se alipuseerikoulu oikein on. Osa porukasta oli tullut alipuseerikouluun hieman vastenhakoisesti, kun taas osa tuli alikersantin nappuloiden kiilto silmissään. Lopulta 10 selvisi "koetuksesta"

loppuun asti kun kaksi jätti leikin kesken omista henkilökohtaisista syistä ja saivat haluamansa "180 kölliä".

Tulenjohtolinja, tunnetummalla nimellä tötteröt. Olemme epäsuoran tulen kuninkaita, ainakin omasta mielestämme. Tarkoituksemme on johtaa tulta heittimistölle ja

tykistölle, (ja toivoa että kranaatit tippuvat toivottavasti paikantamaamme maaliin) hajota radioreppuun ja sanomalaitteeseen ja ylimääräiseen sykkimiseen. Kurssin alussa olimme melkein särmii, mutta taso on siitä sitten laskenut jyrkästi...

Yläriivi vasemmalta: Kauppinen KHT, Pulkkinen PRN, Hottinen JP, Pulkkinen MJJ, Sallanne JJ, Rautiainen PJ
Alariivi vasemmalta: upskok Huovinen HJP, Kaikkonen JS, Juola IAJ, Remes AS, Karvinen AI, Hyvönen SJ, Tanninen AO, kers Karkkulainen OP

AUK:n kurssijulkaisu

Jussi "Aina Mielessä" Hottinen: Linjan härskein jätkä, oli puhe mistä vain. "Se" piti liittää joka asiaan.

Simo Hyvönen: Levyttämisen kuningas, pystyy nukahtamaan alle 5 sekunnissa paikassa kuin paikassa. "Herra alikersantti, onko näkynyt ylimääräistä rynnäkkökivääriä?"

Iiro Juola: Amerikkalaisen jalkapallon ja Hello Kitty -fanin sekoitus kertoo paljon tästä pikkuasioihin hajoilevasta taistelijasta. "Voi persikan nenä!"

Janne Kaikkonen: Maksimaalisen lepoajan

hyödyntäjä, aina viime tipassa paikalla ja tuskinpa kertaakaan nousi punkasta herätyksen jälkeen viiden minuutin sisällä.

Asmo Karvinen: Kiistatta linjan särmin jätkä, tietää kaikesta kaiken ja vähän enemmänkin.

Kalle Kauppinen: "Kyllä mie Aukkiin halusin, mutta en ihan tätä linjaa ajatellu..."

Matti "Pepsodent" Pulkkinen: Varastoi ruokaa kuin orava. Käyttää hammasharjaa enemmän kuin haarukkaa.

Petro Pulkkinen: Linja jäi kesken "selkävaivojen" takia. "Nyt palaa käpyyyyyyy!"

Pasi Rautiainen: Hajoaa tulevaan ginekseen totaalisesti jo hyvissä ajoin. "Kahden viikon päästä taas kinkku, ei terve..."

Antti Remes: "Aukkiin en halunnut enkä rukkiinkaan, mutta rukkiin jouduttiin..."

Jari Sallanne: Herra ylpalvo. "Herra upseerikokelas, oppilas Sallanne, voinko leikata varpaankynsiäni, kun ei tässä ole muutakaan tekemistä?"

Aki "Dana" Tanninen: Linja jäi kesken. "Ei #%*, pitääkö miunkin lähtee?"

SISSIRADISTILINJA

”Jotkut sissi spetznaz korpsit”

Ensin oli sissiradistikoe 1 - noin 700 osallistujaa. Tätä seurasi sissiradistikoe 2 - noin kahdeksankymmentä osallistujaa. Näiden kokeiden tuloksena syntyi sissiradistialiupseerilinja, joka on sanahirviön lisäksi kahdestakymmenestä taidoiltaan, rytmijultaan ja kunnoltaan parhaasta miehestä valikoitu joukko. Tuttavallisemmin myös siradeina tunnettu joukkio aloitti aliupseerikoulun mielihyvän ja pelon sekaisin tuntein. Testit oli läpäisty, oli tullut valituksi linjalle, oli jotain, josta olla ylpeä. Pelkoa aiheutti aivan toista luokkaa oleva kuri kuin mihin olimme peruskoulutuskaudella tottuneet. Tuo mäennyyppylällä nököttävä suuri, pahaenteinen harmaa vesitornina tunnettu betonikolossi odotti linjalaisia useita kertoja päivittäin. Tehtävä: vesitorni kiertäen myötöpäivän vastaisesti - vastapäivän myötäisesti - sama paikka, sama muoto, ”Järjesty!”, ”Mars mars!”.

Sissiradisti on autenttinen metsän eläin. Koulutuksesta kuluu useita viikkoja metsässä, eikä siradi jupise. Rinkka harteille, lantioiremmi kireälle, kartta käteen ja kohti tehtäväaluetta. Jumalan selän taakse asti marssittuaan tämä joukkio ei ala napisemaan jalkoihin tulleista rakoista, nälästä ja väsymyksestä vaan laskee rinkkansa maahan ja perustavat tukikohdan ennätysaikaan. Antenni puuhun, ionosfääri haltuun, tähy pystyyn. Salamaveljet, tästä se tehtävä vasta alkaa...

Jo toista kertaa perättäin tupatuopin voitomalja nousi sissiradistien huulille. Eihän moinen iltalenkki karaistuneissa jaloissa tunnu, ”Eihän tämmöne päiväreppu mittää paina.” Sissilinja antoi kyllä hyvän vastuksen, joka ei yllätyksenä tullut. Havumiehet kärjessä: näin on tupatuopissa aina ollut ja aina tulee olemaan.

Veli-Veikko ”Vuopetti” Vuorma: Jalkapallologuru. Pyörittelee kaikki kentällä ja kantaa muiden reput hymyillen. Mitä isompi rasitus, sitä leveämpi hymy.

Timo ”Kouku” Koponen: Partamajuri. Ajaa partansa joka aamu ja mikäli halajaa iltavapaille, joutuu ajamaan partansa vielä illalla uudestaan. Hurmaa kaiken nappisilmillään. ”You funny!” Linjan paras maastotiedustelija, löysi Kyykästä naisen.

Eetu ”Kadettipursimies” Komu: Linjan pelimies, myös jalkapallon suhteen. ”Mie oon Eetu, Savonlinnasta, sinkku.” Aina pieni pilke silmäkulmassa. Joutui lähtemään pois, mutta elää linjalaisten sydämissä iäisesti. Jos on jotain tehtävää, se tehdään Komun muistolle. Linjan seksikkäin mies.

Miska ”Pinkka” Karvinen: Puunmuotoilija, osaa taivuttaa myös kankaan oman tahtonsa alle, sillä tällä miehellä oli prikaatin särmimmät pinkat ja punkat. Reserviupseerikoulun miehiä.

Antti ”Isä” Hämäläinen: Hengellinen johtaja, jakaa aurinkoisia ajatuksia elämän heikkoina hetkinä. ”Muistakaa, jossakin on aina aamu.” Tarinaa riittää kerrottavaksi jyrkän romaanin verran. ”Kun minä olin Ruottissa vetämässä kaapelia ni..” Toimii myös parisuhdeneuvojana. Repäisevien laulujen loppumaton lähde. Ei vain muista näitä improvisoimiaan biisejä kymmenen minuutin pästä.

Matias ”Aarne” Tikkanen: Germinaattori. Yllytyshullu voimapesä, joka ei mahdu egonsa kanssa samaan kasarmiin. Valittaa lihoneensa AUK:ssa, mutta ihmekös tuo kun mies syö kuudesta kahdeksaan munkkia yhteen menoon. Tähän yllytettynä tie-

tenkin. Menee aina sieltä, mistä kukaan muu ei menisi. ”Jonkunha se oli tehtävä, miksei siis minun?” Super Mario.

Riku ”eepee tetkok” Europaeus: Jos taukoa on edes kymmenen minuuttia, alkaa tämän miehen punkan suunnalta kuulua kuorsausta. Ei todellakaan tykkää herätä päiväunilta. Tunnettu myös mahtavasta tähystystaidostaan Batmanina. Muken ruokarajoitukset eivät koske tätä miestä. ”Have at you!”

Antti ”Mörssäri” Miettinen: Työjuhta. ”Ei se penaalin terävin kynä, vaan se ahkio!” Hymyöpoika, hihittelee omituisesti, mutta miellyttävästi! ”You’re so strong...”

Alpo ”Alpo” Virtanen: Vanha Alpo. ”No vottista!” Niin pitkä mies, ettei mahdu rinkan kanssa ovesta sisään tai ulos. Tyhjä katse. Hymy. Leuka. ”Alpo, miks sie oot noi outo?” ”-Mie oon datanomil!”. Virtanen asuu Virtasalmella Virtakujalla. Virtaviivainen mies.

Lassi ”Bunny” Tiihonen: Mestarileipuri. Jämpit käskyt, jäätävät lipat.

Ville ”Pulu” Tahvanainen: Lintubongari. Selkäkarvojen ruhtinas, linjan taistelukääpiö. Miestä suurempi rinkka!

Mikko ”Selekkee” Sorasalmi: Aikamääreet ovat tämän miehen pahimpia vihollisia. ”Kun miul on kylmä ni miul on kylmä!” Vastaa aina tehtävänantoihin ”Selekee” vaikka näin ei olisikaan. Mitään keskustelua, oli se kuinka lyhyt tahansa, ei voida viedä loppuun ilman väittelyä. Herpaantuessaan saa myös muut herpaantumaan. Tätä tapahtuu usein.

Yläriivi vasemmalta: uppskok Ahokas JP, Vuorma VVJ, Koponen TT, Komu EN, Karvinen MA, Hämäläinen AJ, Tikkanen AOM, Europaeus RP, Miettinen A-PA, Virtanen AA, Tiihonen LPE.

Alarivi vasemmalta: uppskok Penttilä TO, Tahvanainen JV, Sorasalmi MJ, Virnes SJO, Savinainen JT, Rantanen OS, Pikkusilta TAO, Häyrynen JTT, Paakkunainen TJ, Oinasmaa JJ, uppskok Nevalainen JA.

Kuvasta puuttuu: Kettunen AI

Santeri "Verner" Virnes: Turkkilainen suo-
laaja. Nauraa ja paljon. Jokainen harjoitus
on hyvä aloittaa oksennuksella. "Just jepa!"
Hidasliikkeinen, saa yleensä nollataulun tit-
telin.

Jari "Shrek" Savinainen: Jari Tervosta.
Vihreät naamiovärit naamassa erehdyt-
tävän paljon animaatiohahmo Shrekin
näköinen. Leveä virne ja nauru ovat tämän
taistelijan tunnusmerkkejä. Positiivinen
mies.

Otto "Smirna" Rantanen: Arveluttavien tari-
noiden lähde. Pitää rautaista kuria aina kun
siihen on mahdollisuutta. "Taakseeeeee
ppstu!" Hyvä aloittamaan mielenkiintoisia
skenaarioita, joista itse luikahtaa kuin koira
veräjässä. Miestä kiinni (ja karkuun)!

Tuomo "Tao-Tao" Pikkusilta: Enkelin silmät.

Kun tämä mies virittää vionon hymyn
naamalleen ja katsoo suoraan silmiin
omilla taivaansinisillä sielunpeileillään on
kuka tahansa myytyä miestä. Harmittelee,
että ei pääse käyttämään silmiään hyväksi
näin palveluksen aikana. Majoituskaluston
vakiokantaja. Ei ole yhtään leiriä, jolloin ei
olisi ollut teltan kantamisen kanssa tekemi-
sissä.

Jyri "Robin" Häyrynen: Taistelupari Bat-
manin ja Robinin nuorempi osapuoli.
Tämän miehen tarkkaavaisten silmien
näkökentästä ei pääse pieninkään yksi-
tyiskohta livahtamaan, paitsi tähypaikalla.
"Miulla on semmone heikkous, että mie
aina välillä katoan.." Linjan pingismestari.
Itsevarma, itsetietoinen, itseriittoinen mut-
tei itsekeskeinen.

Tomi "Pahka" Paakkunainen: Kokenut kai-

kesta kaiken ja vähän enemmän. Linjan
suomenruotsalainen, kitaravirtuosi, puhu-
nut EU:n parlamentissa, osaa velocirap-
torin kutsuhuudon ja lähti rukiin. Suoritti
sähkötystasot ennen kuin koulutus oli edes
alkanut. Maailman nälkäisin takapuoli.

Juuso "Aina kahdesti" Oinasmaa: Hai-
suli. Suojeluhälytys on käynnissä jatku-
vasti tämän miehen läheisyydessä.
"Naisten" mies. On lisännyt lähes jokaisen
linjalaisen pikkusiskon Facebook-kaverik-
seen. Priimaoppilas, todistetusti.

Antti "Keeettune" Kettunen: Snoukkari.
Jakelee linjalle aina Komun kuulumisia.
Pillifarkut, poppivehkeet ja tanssiliikkeet.
Tällä miehellä on ne kaikki ja mitä muuta
mies voisi edes tarvita? "Tervetuloa Savon-
linnaan, meillä on lörtsyt ja Olavinlinna."
Kun hiljaisuus alkaa, Kettunen venyttelee.

SOTILASPOLIISILINJA

”Who let the dog’s out”

Sotilaspoliisien sodan ajan päätehtäviä ovat henkilö- ja kohteensuojaustehtävät, sekä erikoisjoukkojen vastainen toiminta. Koulutukseen sisältyy muun muassa voimakeinojen käyttö, lähitaistelu, vaarallisten henkilöiden etsintä ja kiinniotto, asutuskeskustaistelu, tarkastuspistetoiminta, vastasisitoiminta sekä etsi- ja tuhoa -

tehtävät. Yksittäisen taistelijan aseina ovat rynnäkkökivääri ja pistooli, ryhmällä on lisäksi käytössään tarkkuuskivääri ja haulikoita. Varuskunta-alueen vartiointi rauhan aikana kuuluu myös sotilaspoliisien laajaan tehtäväkenttään. Sotilaspoliisilinjalle valittiin tällä kertaa 12 erilaista oppilasta, näistä kolme sai passin Haminaan. Loput yhdek-

sän pitivät linjahengen korkealla, joka varmasti näkyi ja kuului aliupseerikoulussa raikuvana nauruna. Samaan aikaan yhteiselo muiden linjojen kanssa sujui ongelmitta. Tällä kertaa tupatuoppi ei aiheuttanut miestappioita ja koko linja oli virkeänä mukana aselajiharjoituksessa.

Takarivi vasemmalta oikealle: Upskok Sahlman JJ, Alvila JA, Vauhkonen JJP, Hyttinen JA, Ilvonen MTJ, Hukka JEO, Mujunen TPA, Upskok Röpelinen EA
Eturivi vasemmalta oikealle: Sopanen HMJ, Korhonen RM, Liimatta AA, Mikkonen JS, Matikainen MS, Sievänen SS

AUK:n kurssijulkaisu

Juho "Dj" Alvila: Soittaa levyjen lisäksi suutaan. Miestökurssin priimus.

Joonas "Peruspositiivinen" Vauhkonen: Linjan jääräpä "tsemppari", vai kuinka?!!

Aleksi "Pingipongi" Hyttinen: Kaikkien kaveri, synnynnäinen johtaja.

Manu "Missä" Ilvonen: AUK:n aikana sanonta: "Viimeisellä on aina kiire", muuttui linjan sisällä muotoon "Ilvosella on aina kiire."

Jussi "Riverdance" Hukka: Pysyvä tauko-paikalla.

Teemu "Rukki" Mujunen: Kun mikään ei hajota, lähti etsimään hajoamista Hamina-nasta. Vaviskaa mortit.

Henri "L-sääntö" Sopenen: Pieni suuri mies vahvoilla mielipiteillä, koitappa väitellä!

Riku "Allmost" Korhonen: Hereillä linjan hauskin tyyppi, yöllä kuorsaa silmät auki kuin agregaatti.

Arsi "The Iceman" Liimatta: Arsin eleettömyys saa Kimi Räikkösen vapisemaan. Mies, joka löysi aerobisen liikunnan ilon tupatuopissa.

Samuel "Hei" Mikkonen: Enemmän äänessä nukkuessaan kuin hereillä ollessaan (Piti linjaa hereillä AUK 1 -kurssin aikana hämmentävällä yöäntelyllään).

Mikko "Posliini" Matikainen: Iittala-spesialisti.

Saku "Ray-Ban" Sievänen: Majurin poika, mutta ei sukua Väätselle. Hajoaa säännöllisesti.

Prikaatin kummikunnat ja -yksiköt

JOENSUU

KUOPIO

MIKKELI

KONTIOLAHTI

JUANKOSKI

SAVONLINNA

PRIKAATIN ESIKUNTA

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN ESIKUNTA

RÄÄKKYLÄ

TUUSNIEMI

HEINÄVESI

NURMES

KITEE

RAUTAVAARA

VARKAUS

ESIKUNTA- JA HUOLTOKOMPPANIA

JÄÄKÄRIKOMPPANIA

KESÄLAHTI

LEPPÄVIRTA

NILSIÄ

JOROINEN

JUVA

PIEKSAMÄKI

KRANAATINHEITINKOMPPANIA

PANSSARINTORJUNTAKOMPPANIA

POLVIJÄRVI

JUUKA

SIILINJÄRVI

VARPAISJÄRVI

LIPERI

OUTOKUMPU

KAAVI

SISSIKOMPPANIA

ALIUPSEERIKOULU